

MITEM

MADÁCH INTERNATIONAL THEATRE MEETING

MADÁCH NEMZETKÖZI SZÍNHÁZI TALÁLKOZÓ

NEMZETI SZÍNHÁZ • BUDAPEST, 2016. ÁPRILIS 11 – 24.

Budapesti
Tavaszi
Fesztivál

16

Április 8–24

KORTÁRSAINK, A KLASSZIKUSOK
OUR CONTEMPORARIES, THE CLASSICS

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Dr. Hoppál Péter

kultúráért felelős államtitkár • Emberi Erőforrások Minisztériuma

Dr. Péter Hoppál

Secretary of State for Culture • Ministry of Human Capacities

BEKÖSZÖNTŐ / INAUGURAL

Tisztelt Színházrajongók! Kedves Közönség!

„Az az igazi tanítás, amely megérinti az életet” – tartja egy kínai szólás. A magyar művészeti élet nemcsak világszínvonalú előadásai által képes egyszerre elemelni a valóságtól és a társadalmat foglalkoztató kérdések körén belül tartani közönségét, hanem ugyanilyen izgalmas, különleges közegként – és erre a MITEM a leghűbb bizonyíték – a művészeti élet szakmai szervezőerejeként, központjaként is pozicionálni tudja önmagát. Büszkék vagyunk arra, hogy – ahogyan a tavalyi MITEM vendégeként egy budapesti interjújában az Oscar-díjas Nagy szépségből ismert Toni Servillo fogalmazott – „itt a színházba járás még mindig egyfajta rítus és szükséglet”. Igen, valóban az. Emellett szerintünk az életszínvonal fokmérője is. Mi magyarok kíváncsi és más kultúrára nyitott nemzet vagyunk, valljuk, hogy a művészeti élet színvonalát csak úgy lehet magasán tartani, ha időről időre találkozunk más országokból érkező impulzusokkal, új megoldási módokkal, témákkal, technikákkal, kulturális hagyományokkal és szemlélettel.

Ugyanakkor azt is valljuk, hogy a kultúra globalizációjával szemben a hosszú távon szellemi forrásnak tekinthető értékek minden nemzet saját öröklött hagyományaiban rejlenek. Ezek megismertetése okoz egymás számára borzongatóan felemelő élményt. Különösen izgalmas, amikor az általunk is jól ismert klasszikusok: Csehov, Shakespeare, Homérosz szólalnak meg egy másik nemzet nyelven. A magyar kormány ezért 2015-ben és 2016-ban is kiemelten, 200 millió forinttal támogatta a Madách Imre Nemzetközi Színházi Fesztivál létrejöttét, amely rendkívül impozáns színházi közeget Budapestre vonzva, és egyre bővülő, kivételes színházi csemegéket kínáló repertoárjával az elmúlt években bebizonyította, hogy Magyarország újra izgalmas és inspiráló hely, valamint a bemutatkozás vágyott helyszíne a világ művészei számára.

Greetings, great fans and enthusiasts of the theatre, Greetings, members of our audiences,

“True teaching is teaching that touches life.” So goes an old Chinese saying. With its world-class performances, artistic life in Hungary is capable of lifting one from the humdrum realities of everyday life, while at the same time it engages audiences with the pressing questions that preoccupy society today. But beyond this, as a stirring and engaging world of expression, it can play a major role as a centre and determining force in international artistic life, as indeed MITEM convincingly proves. We are proud of the fact that, as Toni Servillo, actor and director best known for his role in the Oscar Prize-winning film *The Great Beauty* and a guest of MITEM last year, observed in the course of an interview held in Budapest, “[in Hungary] going to the theatre is still a kind of ritual and necessity.” Indeed it is. It is, furthermore, a measure of cultural life. Hungarians are curious and open to other cultures. We believe that we can only maintain the highest artistic standards if from time to time we are able to familiarize ourselves with the inspirations and promptings, new approaches and solutions, themes, ideas, techniques, and cultural traditions and perspectives of other countries and other peoples.

At the same time, going against the currents of the globalization of culture, we believe that values lie hidden in the distinctive traditions of every individual nation that will prove a fount of intellectual and artistic inspiration in the future. By acquainting one another with these traditions, we create truly meaningful, uplifting experiences. It is particularly exciting to watch a familiar classic, something by Chekhov, Shakespeare, or Homer, be performed in another language. In 2015 and 2016, the Hungarian government has provided support in the amount of 200 million forint for the creation of the Madách International Theatre Festival. The festival has drawn a remarkably impressive array of theatre artists to Budapest, demonstrating quite clearly, with an innovative and distinctive repertoire, that Hungary again has become an exciting and inspiring centre of the performing arts, as well as a city in which artists from all over the world hope to have their premiers performed.

Vidnyánszky Attila ▪ a *Nemzeti Színház igazgatója*
Attila Vidnyánszky ▪ *Director of National Theatre*

A SOKSZÍNŰSÉG HARMÓNIAJA

THE HARMONY OF AN ARRAY OF COLOURS

Ismét egy kivételes Színházi Találkozó. Az idén, 2016-ban, amikor immár a harmadik MITEM-ről beszélünk, óhatatlanul az első két fesztivál is eszünkbe jut. Hogy is volt akkor? Önkéntelenül és szeretettel viszonyítunk, ahogy a szülők ezt a testvérekkel teszik. Nos, az összehasonlítás jogos, viszont tisztában kell lennünk azzal is, hogy mindhárom találkozó a saját útját járja, még akkor is, ha ugyanaz az eszme köti őket össze: a színház töretlen sikertörténetének eszméje. És büszkén sorolhatnánk itt Európa országainak hozzájárulását fesztiválunk gazdagításához, az alkotásokat, a szerzőket Homérosztól Gombrowicz-ig, Shakespeare-től, Csehovon át Novarináig, azokat a darabokat, előadásokat, melyek korunk kiemelkedő rendezőinek kezében csakúgy egyedivé válnak a színházi eszme egy-egy ékkönyi darabjaként, mint ahogy Jakutföldön Titus Andronicus története ősi gyökerekre lelhetett. Mert minden színházi valóság a gyökerekig hatol. Szecsuanban ugyanúgy, mint Jindo-ban, a Dél-Koreai köztársaságban. Győződjünk meg róla, ők is a vendégeink lesznek. S ahogy az álruhába öltöztetett hétköznapiak újfent színházunk vendégei lesznek, úgy, az előadások ünnepi pillanatai is mindennapjainkat fémjelzik majd. Nincs megkülönböztetés vagy határ azok számára, akik valaha is hittek a képzelet valóságában.

Mert a színház éppen úgy alakítja a világot, ahogy a „valóság” a játékkeret formálja. Egy olyan newtoni törvény ez ($F=F_1$), mely fizikai létünk legmélyebb rétegéig hatol. Művészi gondolatra talán nem is lelhetnénk egykönnyen, ha nem vehetnénk alapul a rítus, egy örök szellemi rend ígérését, mely szerint a világ bármely táján „szereplő” ember életének lényegi pillanatait közvetlenül, csak a színpadon szemlélhetjük. Idáig hatol a színház. S annak, hogy ez milyen mélységeket, magasságokat rejt vagy jelent, itt és most tanúi lehetünk ismét, országokkal, kontinensekkel karöltve, hisz velük gazdagodva tapasztalhatjuk meg saját sokszínűségünk harmóniáját is.

Ennek tudatában, elsősorban saját magyar valóságunkat építve, mások tükrét örömmel vesszük fel, hogy rokonságra leljünk egy olyan színházi világban, mely különböző kultúrákon átszűrődve, az ember lényegi megfogalmazását tűzte ki célul.

Another extraordinary theatre meeting. This year, 2016, as we prepare for the third Madách International Theatre Meeting, we cannot help but think back on the first two festivals. How did they go? Did they go well? As almost a reflex, we lovingly compare, much as parents do with their children. The comparison is perhaps justified, but we must keep in mind that the three festivals are different and distinctive, and each with its own goals and path, even if they all share the same fundamental idea: the idea of the unbroken success story of the theatre. And with great pride we can list the many contributions that have been made by other European countries to enrich the festival, the compositions, the authors, including Homer, Gombrowicz, Shakespeare, Chekhov, and Novarina, and the plays and performances, which in the hands of the most outstanding directors of our era are transformed into something innovative and distinctive, plays that, like precious stones, embody the very idea of theater, much as the story of Titus Andronicus can find ancient roots in Yakutia. For every truth of the theatre penetrates to the roots, whether we are speaking of Sichuan or Jindo Island in South Korea. But we can see for ourselves, as we will have guests from both places. And much as everyday life, dressed up in disguise, will again be guests of our theatre, the festive moments of the performances will hallmark our everyday lives. There are no borders for people who have at some time believed in the truth of the imagination.

For the theatre gives form to the world much as “truth” forms the space of a play. This is a Newtonian law that penetrates the deepest levels of our physical existence. Perhaps we would not even be able to form an artistic idea if we were not able to take as the foundation of our work the promise of the ritual, of an eternal spiritual order according to which the essential moments in the life of a person “acting” anywhere in the world can only be truly beheld first hand, on the stage. The theatre is this deep. And now we again have a chance to bear witness to the depths and heights that are attained as we join hands with other nations, countries, and continents, since, enriched by their perspectives, we can experience the harmony of our own diverse array of colours.

Knowing this, while first and foremost we build our own Hungarian reality, we gladly look in the mirror held up by others to find affinities and kinships in a world of theatre that strives to express the very essence of humankind through a diverse array of cultures.

Valère Novarina ▪ **drámaíró** (*a fesztivál díszvendége*)
Valère Novarina ▪ **playwright** (*guest of honor*)

A színház azon ritka helyek egyike, ahol megtapasztalhatjuk, ami mindenütt tiltva van nekünk – és ami rendkívüli derűre ad okot: kilépni az emberből. *Emberentúlra menni*. Az emberi képmást felmutató színész áldozata által egy pillanat töredékére az ember már nem lesz számunkra kötelező. Az újjászületéstől részegen, a jelentések minden irányba kinyílnak, és szabadon, szabad alakzatokban röpdösnek, bukfaceznek az univerzum négy sarka közti szerekben. Íme a tüzes, átgjárt, játékos, természetfeletti, fényzüllött testek, felszabadult szerelemmel egyszerre csak a csillagmozgáshoz kapcsolódnak, és benne örvénylenek a forrás felé.

(Valère Novarina)

Theatre is a rare place where we can experience what is forbidden everywhere else – and very joyful : the exit from man. *Transhumanation*. Through the sacrifice of the actor that presents the human effigy, for one second, being a man is no longer compulsory.

Wild with gratefulness, our senses open in every direction and flutter about in free figures at the apparatus of the four corners of the universe: here are the raging bodies, penetrated and playful, transnatural, born from light, ready to join in a surge of free love the stellar movement where they will twirl at the source.

(Valère Novarina)

Rideg Zsófia ▪ **MITEM fesztiválszervező**
Zsófia Rideg ▪ **MITEM curator**

ELŐSZÓ / PREFACE

Nemzetközi és találkozó. Két jó hírt is hordoz e két szó: egyik, hogy vannak még nemzetek (kultúrák), másik, hogy ezek itt és most a színházon át találkozni fognak egymással. Noha felfordult világunkban egyre megfoghatatlanabb a kívül és belül, közel és távol, egy ilyen találkozó célja mégis az lehet, hogy ami kívül van, ne legyen idegen, hogy az ismeretlen kultúrákat ne távolítsuk el magunktól az „egzotikus” címszó alatt, hanem fedezzük fel bennük a rokonságot. Ahogy a névadó, Madách Imre világdramájában Éva mondja: „Ah, nézd e kedves testvér-arcokat, / Nézd, nézd, mi bájosan köszöntenek, / Nincs többé elhagyottság, rengeteg, / A boldogság szállott közénk velek.” Lucifer erre megjegyzi még: „Kik úgy felelnek, mint kérdések szőlő: / A tiszta szívre mosolyogva néznek, / Ijesztő rémül a kétségbesőnek”. Bizony, ahogy a minap Berecz András meséjében hallhattuk itt a Nemzeti színpadán, ha a sötétben – mert sötét van, ez nem vltás – vérmedvének nézem a testvéreket, netán ő is annak néz engem, és akkor merő félelemből egymás nyakának ugunk.

A MITEM 2016-ban épp a másikban önmagunk felismerésére teremt lehetőséget az eddigieknél is változatosabb kultúrköröket behozva archaikus előadásokkal, klasszikusokkal és kortárs darabokkal egyaránt. Egy évről évre növekvő színházi család alkotja a MITEM magját, ehhez társulnak minden évben új felfedezések, költetnek új szövetségek. Végül is mi másért találkozónánk?

International and meeting. These two words are like bearers of two good tidings. First, that there are still nations (cultures), and second, that these cultures are going to mix and mingle with one another here and now in the theatre. While in our topsy-turvy world the difference between “inside” and “outside,” near and far, is increasingly blurred, the goal of a meeting like this one nonetheless remains in part to ensure that what is “outside” is not foreign, that we not keep unfamiliar cultures at a distance with words like “exotic,” but rather discover in them the affinities we share. As Eve says in Imre Madách’s brilliant dramatic poem *The Tragedy of Man*, “Ah look at those sweet kindred faces, / Look, just look, how charmingly they greet us, / Now farewell wilderness and desolation, / True happiness has come to dwell among us.” Lucifer replies, “these delightful evanescent creatures / Will answer in the spirit of the question. / They smile benignly on the pure in heart / But seem horrendous to the desperate.” Indeed, as we were able to hear the other day during the story told by András Berecz, famous story teller, on the stage of the National Theatre, if in the darkness—for it is dark, that is quite clear—I mistake my sibling for a bear and indeed perhaps he mistakes me for one as well, then purely out of fear we may end up at each other’s throats.

In 2016, MITEM is striving to create an opportunity for us to recognize ourselves in others by bringing together a group of people from a diverse array of cultures, more diverse than ever, to share in the performances of archaic, classic, and contemporary works for the stage. A family of theatre artists, which is growing year by year, is the core of MITEM. Every year, they are joined by newly discovered talents and build new ties and bonds. After all, this is the essence of this kind of meeting.

Marton László ▪ *Rendező*
László Marton ▪ *Director*

NÉZŐPONT

.....

VIEW

1973-ban a Vígszínház *Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról* előadása meghívást kapott a belgrádi BITEF-re, a korszak talán legjelentősebb színházi fesztiváljára. Felfoghatatlanul izgalmas pár nap volt. Hirtelen részesei lettünk valaminek, amiről addig csak hallottunk. Ott voltunk a BITEF-en, részt vehettünk, játszhattunk. És persze rohantunk előadásról, előadásra. Nézték minket, és mi nézhettünk másokat. Közeli láthatók a világszínház progresszív elitjét. Láttuk előadásait, hallottuk őket beszélni, vallani munkáikról, munkamódszerekről. Részt vehettünk Eugenio Barba, David Essrig workshopján. Megnéztük a Glasgow Citizens próbáját. Berlin, Párizs, Bécs legjobb előadásai, legjobb alkotói ott voltak testközelben. Az új formák, a szabad, merész gondolatok kaleidoszkópja egyszerűen lenyűgöző volt.

Sok-sok év telt el azóta, de sajnálatos módon nálunk sokáig nem jött létre egy átfogó, nemzetközi színházi seregszemle. Pedig sokan szeretnék volna, mert nyilvánvaló, hogy a magyar színházi életnek szüksége van egy ilyen jellegű fesztiválra, ahol évről-évre megjelennek korunk legfontosabb színházi alkotói, együttesei, tendenciái, hogy nézőként megtapasztalhassuk, hol tart a világ színháza, és ebben a tükörben talán pontosabban láthassuk, milyen a jelenkori hazai színház.

Egy fesztivál persze elsősorban a szakmáról, a szakmának szól. A MITEM idei kínálata nagyon vonzónak tűnik. Láthatjuk Csehov *Sirályát* Thomas Ostermeier rendezésében, Silviu Purcărete *Gulliver* utazásai produkcióját, Bocsárdi László *Vízkeresztjét*, a szentpétervári Alekszandrinszkij színház Carlo Gozzi kísérletét, és még sok minden mást a világ minden tájáról.

Jó lenne, ha a hazai színházi élet alkotói most is minél többen ott lennének az előadásokon. Fontos lenne, hogy a színházat szerető, a színházzal foglalkozó diákok lássák a különböző produkciókat, részt vennének a műhelymunkákban. A fesztivál akkor hat, ha minél többen látják a vendégelőadásokat. A szakma, de a nézők is, akiknek szenvedélyük a színház.

Talán egyszer a legjobb előadásokat párhuzamosan, digitális moziban is látni lehet majd, mint a Metropolitan előadásait.

Talán a hazai színházak erre az időszakra tűzhetnék műsorra legjobb előadásait (egyfajta „best of” kínálatként). Akkor, néhány napra, az egész város a színházról szólna.

Ez talán a jövő...

De addig is, találkozunk a fesztiválon!

In 1973, the Vígszínház production of *Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról* (“An Imaginary Report on an American Pop Festival,” translated into English by William A. Frankonis and Anna Adamis), a musical by Gábor Presser, Anna Adamis and Sándor Pócs based on the short novel of the same name by Hungarian author Tibor Déry, was invited to the Belgrade International Theatre Festival (BITEF), perhaps the most important theatre festival of the era. The few days spent in Belgrade were unimaginably exciting. Suddenly, we had become part of something of which we had heard, of course, but which otherwise seemed distant at best. We were present at BITEF, taking part, performing. And of course we ran from performance to performance. People watched us perform, and we watched them perform. We were able to see the progressive elite of the global theatre world up close. We saw their performances, and we listened to them discuss questions pertaining to the dramatic arts, their work, and their methods. We were able to take part in workshops held by Eugenio Barba and David Essrig. We watched Glasgow Citizens rehearse. We were surrounded by the best performers and creative minds of the theatre worlds of Paris, Berlin, and Vienna. The kaleidoscope of new forms and bold new ideas was simply captivating.

Many years have passed since then, but regrettably for a long time there were no similar initiatives in Hungary to gather together the elites of the international theatre world, in spite of the fact that many people would have loved to have seen such an undertaking. For it is quite clear that the theatre in Hungary needs a festival like the one in Belgrade, in which from year to year the most important artists and ensembles of our time participate, bringing with them the newest innovative tendencies so that, as members of the audience, we can have a sense of the directions in which the dramatic arts are going the world over, and in this mirror perhaps we can glean a more nuanced understanding of the dramatic arts in Hungary as well.

Of course, a festival is, first and foremost, about the profession, and it is intended, first and foremost, for members of the profession. The productions that will be performed this year as part of MITEM seem engaging indeed. Audiences will be treated to Thomas Ostermeier’s production of Chekov’s *The Seagull*, Silviu Purcărete’s production of *Gulliver’s Travels*, Bocsárdi László’s production of *Twelfth Night*, or *What You Will*, the Carlo Gozzi experiment of the Alexandrinsky Theatre of Saint Petersburg, and innumerable other productions by theatre companies from all over the world.

We hope very much to see many of the creative minds of the dramatic arts in Hungary at these performances. It is important for students who love the theatre and who are studying the dramatic arts to see the various productions and take part in the many workshops. The more people who go to see the guest productions, the more successful the festival will be, both in terms of the effects it has on the profession and the impressions it leaves on audience members who are passionate about the theatre.

Perhaps someday one will be able to see the best productions in parallel in digital movie theatres, like productions of Metropolitan.

Perhaps the theatres in Hungary can put their finest productions on the programme for this time (a kind of “best of” programme). Then, for a few days, the whole city would resound with talk of the theatre.

But this is something for the future.

Let us hope, in the meantime, to see one another at the festival!

április 11. HÉTFŐ ▀ 17:00 Gobbi Hilda Színpad	Vladislav Vančura – Ernyei Bea – Galambos Péter SZESZÉLYES NYÁR rendező: Galambos Péter – Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország (3 óra 20 perc – szünettel)		április 19. KEDD ▀ 18:00 Kaszás Attila Terem	Witold Gombrowicz – Bruno Schulz ÁTTÜNÉS rendező: Waldemar Śmigaszewicz – Teatr Powszechny – Radom, Lengyelország (1 óra 15 perc – szünet nélkül)	
április 11. HÉTFŐ ▀ 20:30 Nemzeti Színház, Hajóorr	Ulcaszínház ANGYALOK A VÁROS FÖLÖTT rendező: Pino Di Buduo Teatro Potlach – Fara in Sabina, Olaszország		április 19. KEDD ▀ 20:00 Nagyszínpad	Jonathan Swift nyomán GULLIVER UTAZÁSAI rendező: Silviu Purcărete Radu Stanca Nemzeti Színház – Szeben, Románia (1 óra 25 perc – szünet nélkül)	
április 12. KEDD ▀ 19:00 Nagyszínpad	Homérosz ILIÁSZ rendező: Sztatisz Livatinosz Polyplanity Company – Athén, Görögország (3 óra 15 perc – szünettel)		április 20. SZERDA ▀ 17:00 Kaszás Attila Terem	Weöres Sándor PSYCHÉ rendező: Vidnányszký Attila Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország (2 óra 15 perc – szünet nélkül)	
április 13. SZERDA ▀ 17:00 Gobbi Hilda Színpad	Federico García Lorca A KÖZÖNSÉG rendező: Álex Rigola – A madridi Teatro de La Abadía és a Katalán Nemzeti Színház koprodukciója – Madrid, Barcelona, Spanyolország (1 óra 20 perc – szünet nélkül)		április 20. és 21. SZERDA ▀ 21:00 CSÜTÖRTÖK ▀ 17:00 Gobbi Hilda Színpad	KORSZERŰTLEN KONCERT rendező: Viktor Rizsakov Moszkvai Művész Színház Akadémia – Moszkva, Oroszország (1 óra 50 perc, szünet nélkül)	
április 13. SZERDA ▀ 20:00 Nagyszínpad	sámánszertartás JINDO SSIITGIMGUT Jindo, Dél-Koreai Köztársaság (2 óra – szünet nélkül)		április 21. CSÜTÖRTÖK ▀ 20:00 Nagyszínpad	A. P. Csehov SIRÁLY rendező: Thomas Ostermeier Théâtre Vidy-Lausanne – Svájc (2 óra 30 perc – szünet nélkül)	
április 14. CSÜTÖRTÖK ▀ 17:00 Kaszás Attila Terem	Bertolt Brecht GALILEI ÉLETE rendező: Zsótér Sándor Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország (2 óra – szünet nélkül)		április 22. PÉNTEK ▀ 19:00 Nagyszínpad	Miguel Cervantes Saavedra – Verebes Ernő DON QUIJOTE rendező: Vidnyánszky Attila Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország (3 óra – szünettel)	
április 14. CSÜTÖRTÖK ▀ 20:00 Nagyszínpad	Jovan Sterija Popović HAZAFIAK rendező: Urban András – Szerb Nemzeti Színház – Belgrád, Szerbia (1 óra 35 perc – szünet nélkül)		április 22. és 23. PÉNTEK ▀ 20:00 SZOMBAT ▀ 17:00 Gobbi Hilda Színpad	William Shakespeare VÍZKERESZT, VAGY AMIRE VÁGYTOK rendező: Bocskárdi László A Tamási Áron Színház és a Gyulai Várszínház közös produkciója – Sepsiszentgyörgy, Románia – (3 óra – szünettel)	
április 15. PÉNTEK 19:00 április 16. SZOMBAT 17:00 Gobbi Hilda Színpad	Makszim Gorkij ÉJJELI MENEDÉKHELY rendező: David Doiasvili Állami Zenés és Drámaszínház – Tbiliszi, Grúzia (2 óra 50 perc – szünettel)		április 23. SZOMBAT ▀ 20:00 Nagyszínpad	William Shakespeare Titus Andronicus c. drámája nyomán TIIT rendező: Szergej Potapov – P. A. Ojunszkij Szaha Színház – Jakutföld, Szaha Köztársaság, Oroszország (2 óra 30 perc – szünettel)	
április 16. SZOMBAT ▀ 20:00 Nagyszínpad	Carlo Gozzi A HOLLÓ rendező: Nyikolaj Roscsin Alekszandrinszkij Színház – Szentpétervár, Oroszország (2 óra – szünet nélkül)		április 24. VASÁRNAP ▀ 15:00 Gobbi Hilda Színpad	Anton Csehov: A 6-os számú körterem c. novellája alapján 6 rendező: Sardar Tagirovsky Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország (4 óra 45 perc – két szünettel)	
április 17. VASÁRNAP ▀ 18:30 Kaszás Attila Terem	Valère Novarina IMIGYEN SZÓLA LOUIS DE FUNÈS rendező: Valère Novarina & Adélaïde Pralon Csokonai Nemzeti Színház – Debrecen, Magyarország (50 perc – szünet nélkül)		április 24. VASÁRNAP ▀ 20:00 Nagyszínpad	Stanisław Wyspiański AKROPOLISZ rendező: Anna Augustynowicz Teatr Współczesny – Szczecin, Lengyelország (1 óra 10 perc – szünet nélkül)	
április 17. VASÁRNAP ▀ 20:00 Nagyszínpad	Luo Huaizhen LI YAXIAN rendező: Csie Ping Nan – Szecsuáni Opera – Csungking, Kína (2 óra – szünettel)		április 24. VASÁRNAP ▀ 20:00 Nagyszínpad		
április 18. HÉTFŐ ▀ 20:00 Gobbi Hilda Színpad	Valère Novarina NEVEK ERDEJÉBEN rendező: Valère Novarina – L'Union des contraires – Franciaország, Koprodukciós partnerek: Festival d'Avignon / CDN de Montluçon, Le Fracas, (2 óra 30 perc – szünet nélkül)				

11. April MONDAY ▪ 05:00 pm Gobbi Hilda Stage	Vladislav Vančura – Bea Ernyei – Péter Galambos SUMMER OF CAPRICE Director: Péter Galambos – National Theatre – Budapest, Hungary (3h 20' with intermission)		19. April TUESDAY ▪ 06:00 pm Kaszás Attila Stage	Witold Gombrowicz – Bruno Schulz FADE-IN Director: Waldemar Śmigasiewicz – Powszechny Theatre, Radom, Poland (1h 15' without intermission)	
11. April MONDAY ▪ 08:30 pm National Theatre, Around the theatre	Street theatre ANGELS OVER THE CITY Director: Pino Di Buduo Teatro Potlach – Fara in Sabina, Italy		19. April TUESDAY ▪ 08:00 pm Main Stage	Jonathan Swift nyomán GULLIVER'S TRAVELS Director: Silviu Purcărete Radu Stanca National Theater, Sibiu, Romania (1h 25' without intermission)	
12. April TUESDAY ▪ 07:00 pm Main Stage	Homer ILIAD Director: Stathis Livathinos Theatre Polyplanity Productions, Athens, Greece (3h 15' with intermission)		20. April WEDNESDAY ▪ 05:00 pm Kaszás Attila Stage	Weöres Sándor PSYCHÉ Director: Attila Vidnyánszky National Theatre – Budapest, Hungary (2h 25' without intermission)	
13. April WEDNESDAY ▪ 05:00 pm Gobbi Hilda Stage	Federico Garcia Lorca THE PUBLIC Director: Àlex Rigola – A coproduction by the Teatro de La Abadía and the National Theatre of Catalonia – Madrid, Barcelona, Spain (1h 20' with intermission)		20. and 21. April WEDNESDAY ▪ 09:00 pm THURSDAY ▪ 05:00 pm Gobbi Hilda Stage	ANACHRONISTIC CONCERT Director: Viktor Ryzhakov Moscow Art Theatre School, Russia (1h 50' without intermission)	
13. April WEDNESDAY ▪ 08:00 pm Main Stage	JINDO SSIITGIMGUT – ritual of Jindo Island Jindo, Republic of South Korea (2h without intermission)		21. April THURSDAY ▪ 08:00 pm Main Stage	A.P. Chekhov THE SEAGULL Director: Thomas Ostermeier Théâtre Vidy-Lausanne – Switzerland (2h 30' without intermission)	
14. April THURSDAY ▪ 05:00 pm Kaszás Attila Stage	Bertolt Brecht THE LIFE OF GALILEI Director: Sándor Zsótér National Theatre – Budapest, Hungary (2h without intermission)		22. April FRIDAY ▪ 07:00 pm Main Stage	Miguel Cervantes Saavedra – Ernő Verebes DON QUIJOTE Director: Attila Vidnyánszky National Theatre – Budapest, Hungary (3h with intermission)	
14. April THURSDAY ▪ 08:00 pm Main Stage	Jovan Sterija Popović THE PATRIOTS Director: András Urbán – Serbian National Theater, Belgrade, Serbia (1h 35' without intermission)		22. and 23. April FRIDAY ▪ 08:00 pm SATURDAY ▪ 05:00 pm Gobbi Hilda Stage	William Shakespeare TWELFTH NIGHT, OR WHAT YOU WILL Director: László Bocskári Coproduction of the Áron Tamási Theater and the Gyulai Várszínház, Romania – (3h with intermission)	
15. April and 16. April FRIDAY 07:00 pm SATURDAY 05:00 pm Gobbi Hilda Stage	Maxim Gorky THE LOWER DEPTHS Director: David Doiashvili Vaso Abashidze Music and Drama State Theatre, Tbilisi, Georgia (2h 50' with intermission)		23. April SATURDAY ▪ 08:00 pm Main Stage	On the basis of William Shakespeare's Titus Andronicus TIIT Director: Sergey Potapov – P.A. Ojunszkij Sakha Theatre – Yakutia, the Sakha Republic, Russia – (2h 30' with intermission)	
16. April SATURDAY ▪ 08:00 pm Main Stage	Carlo Gozzi THE RAVEN Director: Nickolay Roshchin Alexandrinsky Theater, Saint Petersburg, Russia (2h without intermission)		24. April SUNDAY ▪ 03:00 pm Gobbi Hilda Stage	On the basis of Chekhov's story Ward No. 6 6 Director: Sardar Tagirovsky National Theatre – Budapest, Hungary (4h 45' with 2 intermission)	
17. April SUNDAY ▪ 06:30 pm Kaszás Attila Stage	Valère Novarina THUS SPOKE LOUIS DE FUNÈS Director: Valère Novarina & Adélaïde Pralon Csokonai National Theatre – Debrecen, Hungary (50' without intermission)		24. April SUNDAY ▪ 08:00 pm Main Stage	Stanisław Wyspiański ACROPOLIS Director: Anna Augustynowicz Teatr Współczesny – Szczecin, Poland (1h 10' without intermission)	
17. April SUNDAY ▪ 08:00 pm Main Stage	Luo Huaizhen LI YAXIAN Director: Xie Ping'an – Chongqing Sichuan Opera Theatre (Sichuanese opera) – Csongking, China – (2h with intermission)				
18. April MONDAY ▪ 08:00 pm Gobbi Hilda Stage	Valère Novarina THE BREEDING POOL OF NAMES Director: Valère Novarina – L'Union des contraires – France, co-producers: Festival d'Avignon / CDN de Montluçon, Le Fracas (2h 30' without intermission)				

11

április
April

hétfő / Monday

17.00 – Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage

jegyár / price: 2.600 HUF

Magyarország
Hungary

Vladislav Vančura azonos című regénye alapján (fordította: Zádor András)
és egyéb dokumentumok felhasználásával írta: Ernyei Bea és Galambos Péter

SZESZÉLYES NYÁR

SUMMER OF CAPRICE

Written by Bea Ernyei and Péter Galambos, on the basis of the novel
of the same title by Vladislav Vančura and other documents

Rendező ▪ Director: Galambos Péter / Péter Galambos
Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest
3 óra 20 perc – szünettel / magyar nyelven angol szinkrontolmácsolással
3h 20' with intermission / Hungarian with English translation

Krokovy Vary „fürdőváros” unalmas nyári nyugalomát egy vándor bűvész-kötéltáncos és a gyönyörű, fiatal segédje, Anna megérkezése kavarja fel. A csendes napokon egymást emelkedett stílusú csipkelődéssel szórakoztató három jó barát életét megbolygatja a cirkuszosok érkezése. A költői lelkületű kanonok, az anekdotázó örnagy és a filozofáló fürdőmester egy pillanat alatt beleszeret a szépséges Annába, és mindhárman megpróbálják meghódítani. A fürdőmester elhanyagolt felesége, Katerina pedig a bűvész búvkörébe esik. Mintha a szabadság istene és istennője jelenne meg a városkában, ahol megállt az idő: mind a három férfi szeretné magának Annát, még ha ez végül testi-lelki sebesülésekre is kerül, Katerina még oda is költözik a cirkuszoskocsiba, de a mutátványos élet közelről már nem olyan vonzó. A szabadság fárasztó és veszélyes. Három nap és három éjszaka története, mint a mesében – csak éppen közben lezajlik húsz év viharos cseh történelme 68-tól a bársonys forradalomig. Hőseink számára mintegy háttérzajként, rádióból és tévéből, zenékben és dokumentumokban szűrődik csak be a külvilág és a történelem, amiről nem vesznek tudomást. (Galambos Péter, rendező)

The dull summertime serenity of Krokovy Vary is disturbed by the arrival of a wandering illusionist and tightrope walker and his beautiful young assistant, Anna. The arrival of the circus performers throws into confusion the lives of three good friends who pass the time in the boring little town with lofty banter and taunting. The poetic-minded prebend, the major, who loves to recount anecdotes, and the philosophizing bath attendant immediately fall in love with Anna, and they all try to win her heart. In the meantime, Katerina, the neglected wife of the bath attendant, falls under the spell of the illusionist. It is almost as if the god and goddess of freedom had arrived in the little town, where time has come to a standstill. All three men want to win Anna's love, even if it means enduring both physical and emotional wounds. Katerina moves into the circus car, but the life of a showman does not prove as alluring as she had thought. Freedom is both tiring and dangerous. This is the story of three days and three nights, a bit like in a fairytale, except that in the meantime twenty years of stormy Czech history take place, beginning with 1968 and ending with the so-called Velvet Revolution. For our heroes, this is all a kind of background noise. The world outside and history itself, of which they hardly take any notice, filter in over the radio, on television, or in music and documents. (Péter Galambos, director)

Színészek / Actors: Horváth Lajos Ottó, Schnell Ádám, Kristán Attila, Söptei Andrea, Fehér Tibor, Bakos-Kiss Gábor, Dunai Csenge e.h., Katona Kinga e.h., Bordás Roland e.h., Ács Eszter e.h. ▪ **Díszlettervező** / Set designer: Galambos Péter, Libor Katalin ▪ **Zeneszerző** / Composer: Melis László ▪ **Jelmezt tervező** / Costumes: Kárpáti Enikő ▪ **Koreográfus** / Choreographer: Blaskó Borbála ▪ **Rendezőasszisztens** / Assistant director: Kernács Péter

11

április
April

hétfő / Monday

20.30 – Nemzeti Színház, Hajóorr / National Theatre, Around the theatre

jegyár / price: ingyenes – free

Fesztiválnyitó / Inauguration of MITEM

Olaszország

Italy

utcaszínházi előadás / street theatre

ANGYALOK A VÁROS FÖLÖTT

ANGELS OVER THE CITY

Rendező ▪ Director: Pino Di Buduo / Pino Di Buduo

Teatro Potlach, Fara in Sabina / Teatro Potlach, Fara in Sabina

A Teatro Potlachot Pino di Buduo és Daniela Regnoli alapította 1976-ban, nevét az alapítók antropológiai tanulmányai ihlették. Az északnyugat-amerikai őslakosok nyelvén a „potlach” olyan szabad akaratból adott ajándékot jelöl, amely méltóságot és tekintélyt kölcsönöz mind annak, aki adja, mind pedig annak, aki kapja, vagyis meghaladja a piac- és haszonalapú látásmód törvényeit.

Az *Angyalok a város felett* előadásai egy-egy város lakóinak legbelsőbb hozzáállását változtatják meg az adott hely sajátosságait alapul vevő útvonal „bejárása” közben. Az utazó show során a publikum lehetőséget kap, hogy különböző művészeti ágakat képviselő művész-angyalokkal találkozzon, akik segítenek az embereknek újra felfedezni már-már feledésbe merült hangulatokat, szavakat és érzelmeket, miközben megidézik az adott város szépségét és báját. A Budapesten megrendezett előadásba a Kaposvári Egyetem színésznövendékei is bekapcsolódnak.

A színészek és a művészek (vagyis maguk az angyalok a város felett) az előadás során falakon táncolnak, történeteket mesélnek el és hozzájárulnak, hogy a nézőközönség valami olyasmit is észrevegyen, amely általában láthatatlan marad a szemük és az érzeik számára.

Teatro Potlach was founded in 1976 by Pino Di Buduo and Daniela Regnoli and takes its name from the anthropological studies of the founders. In the language of the indigenous peoples of North-Western America it refers to the free gift which gives honour and prestige to those who give it and those who receive it as well, in this way going beyond the laws of the market and of profit.

Angels over the city is a show that changes the heart of a town through an itinerary based on the features of that particular place. It's a traveling show where the audience meets angels/artists coming from different artistic fields just to make people re-discover forgotten sensations, words, feelings and to evoke the beauty and the charm of the town. Acting students from the Kaposvár University will also take part in the performance in Budapest.

Actors and artists (Angels over the city) will dance on the walls, tell stories and let spectators see something normally invisible to their eyes and senses.

Az előadás résztvevői és létrehozói / Creators and actors of the performance: Daniela Regnoli, Nathalie Mentha, Gulyás Zsófia, Irene Rossi, Benedetta Capanna, Marco Mannucci, Alessandra Lanciotti, Mikhailo Snisarenko, Cristina Iasiello, Hector Gustavo Riondet, Agnese Giglia, Sara Abello, Alice Sanzillo, Vincenzo Sansone, Edoardo Cirone, Momchil Alexiev és a Kaposvári Egyetem Színházi Intézetének hallgatói / and students of the Kaposvár University Theatre Institute ▪ Irodalmi konzultáns / Literary consultant: Alessandro Izzi

12

április
April

kedd / Tuesday

19.00 – Nagyszínpad / Main Stage

jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Görögország
Greece

Homérosz

ILIÁSZ / ILIAD

Homer

Rendező • Director: Sztatisz Livatinosz / Stathis Livathinos

Polyplanity Company – Athén / Theatre Polyplanity Productions, Athens

3 óra 15 perc egy szünettel / görög nyelven magyar és angol felirattal

3h 15' with intermission / in Greek with Hungarian and English subtitles

Az *Ilíász*, amelyet Arisztotelész úgy jellemzett, mint az „első tragédia,” egy hatalmas nyitott zenekarhoz vezet a nézőt. A háború színháza ez. A narratív és az epikus színházzal folytatott tíz hónapos kísérletezés után a Stathis Livathinos Színtársulat bemutatja az *Ilíász* mind a 24 éneket alapul vevő legújabb változatát.

Az *Ilíász*, az ókori Görögország ezen klasszikus és nagy hatású műve most a modern művészi tekintet tárgyává válik. A színpadi tér megjelenítése dinamikus és folyton változó, miközben a tizenöt színész kortárs előadóművészből észrevétlenül ókori görög dalnokká alakul át. A két, teljes ütős hangszerkészlettel és elektronikus berendezéssel felszerelt muzsikusz jelenléte tovább fokozza az előadás élményét.

„El kell rejteni az irodalmat a színházban, hogy a néző mindig többet képzelhessen el annál, mint ami a mű egyedül való olvasása során jelenne meg a képzeletében. Véleményem szerint a nyelv talán az egyik legszívósabb és legellenállóbb olajvezetékünk. Átvéli a különböző korszakokat, ön maga azonban sohasem merül ki. A görög nyelv az egyetlen, amelyet nem lehet sem elkótyavetyélni, sem pedig elzalogosítani.” (*Stathis Livathinos*)

The *Iliad*, which Aristotle called “the very first tragedy,” takes us to a gigantic open orchestra. This is a theatre of war. After ten months of experimentation on Narrative and Epic Theatre, Stathis Livathinos Theatre Group presents this variation of all 24 books of the *Iliad*.

Being a classic, seminal work of the celebrated culture of Ancient Greece – the *Iliad* is subjected now, to a modern artistic gaze. The atmosphere on stage is dynamic and ever changing as fifteen actors seamlessly weave from theatre performers to contemporary rhapsodes. Two musicians with a complex percussion set and electronic devices enhance the experience.

“You have to hide literature in the theater, so the spectator can always imagine something more than he could have read if reading alone. I consider language perhaps the toughest oil pipeline we have. It traverses the ages yet never seems depleted. The Greek language is the only thing that can't be sold off or mortgaged.” (*Stathis Livathinos*)

Színészek / Actors: Argyro Ananiadou, Vassilis Andreou, Lefteris Angelakis, Dionisis Boulas, Yorgos Christodoulou, Dimitris Imellos, Nikos Kardonis, Nefeli Kouri, Gerasimos Michelis, Yiannis Panagopoulos, Maria Sawidou, Christos Sougaris, Aris Troupakis, Amalia Tsekoura, Yorgos Tsiantoulas • **Ütős hangszerek** / Live Percussions: Manousos Klapakis • **Modern görög fordítás** / Translation in Modern Greek: D.N. Maronitis • **Adaptáció** / Adaptation: Stathis Livathinos, Elsa Andrianou és a színészek / with the contribution of the actors • **Diszlet- és jelmezterv** / Set and Costume Design: Eleni Manolopoulou • **Zene és hangterv** / Music and Sound Design: Lambros Pigounis • **Fényterv** / Lighting Design: Alekos Anastasiou • **Harcművészet** / Martial Arts: Shaolin Monk Xi Miao Jie • **Mozgás** / Movement: Pauline Huguet • **Műszaki vezető** / Technical Manager: Manolis Vitsaxakis • **Világítás** / Lights Engineer: Panayotis Patelis • **Hangosítás** / Sound Engineer: Kostis Pavlopoulos • **Diszlet- és jelmez asszisztens** / Stage and Costume Design Assistant: Tina Tzoka • **Produkciós asszisztens** / Production Assistant: Aggeliki Christopoulou • **Produkciós Menedzser** / Production Manager: Constantina Georgiou • **Producer**: Yolanda Markopoulou

13

április
April

szerda / Wednesday

17.00 – Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage

jegyár / price: 2.600 HUF

Spanyolország
Spain

Federico Garcia Lorca

A KÖZÖNSÉG

THE PUBLIC

Federico Garcia Lorca

Rendező • Director: Àlex Rigola / Àlex Rigola

A madridi Teatro de La Abadía és a Katalán Nemzeti Színház koprodukciója /

A coproduction by the Teatro de La Abadía and the National Theatre of Catalonia

1 óra 20 perc szünet nélkül / Spanyol nyelven magyar felirattal

1h 20' without intermission / In Spanish with Hungarian subtitles

Kévs rendező meri színre vinni Lorca e szövegét, amely a spanyol költő legtalányosabb, legszürrealisabb, botrányos és forradalmi darabja, egyszersmind művészi krédójának sűrítőmánya. Lorca nekimegy a normáknak, a közepszerűségnek, az intellektuális szűkösségnek, a konvenciók által lebénított művészetnek, színháznak. Ezekkel szembeállítja a „homok alatti színházat”, amely behatol az ember belső, bevallatlan tereibe, tiltott és sokszor szégyenteljes igazságaiba.

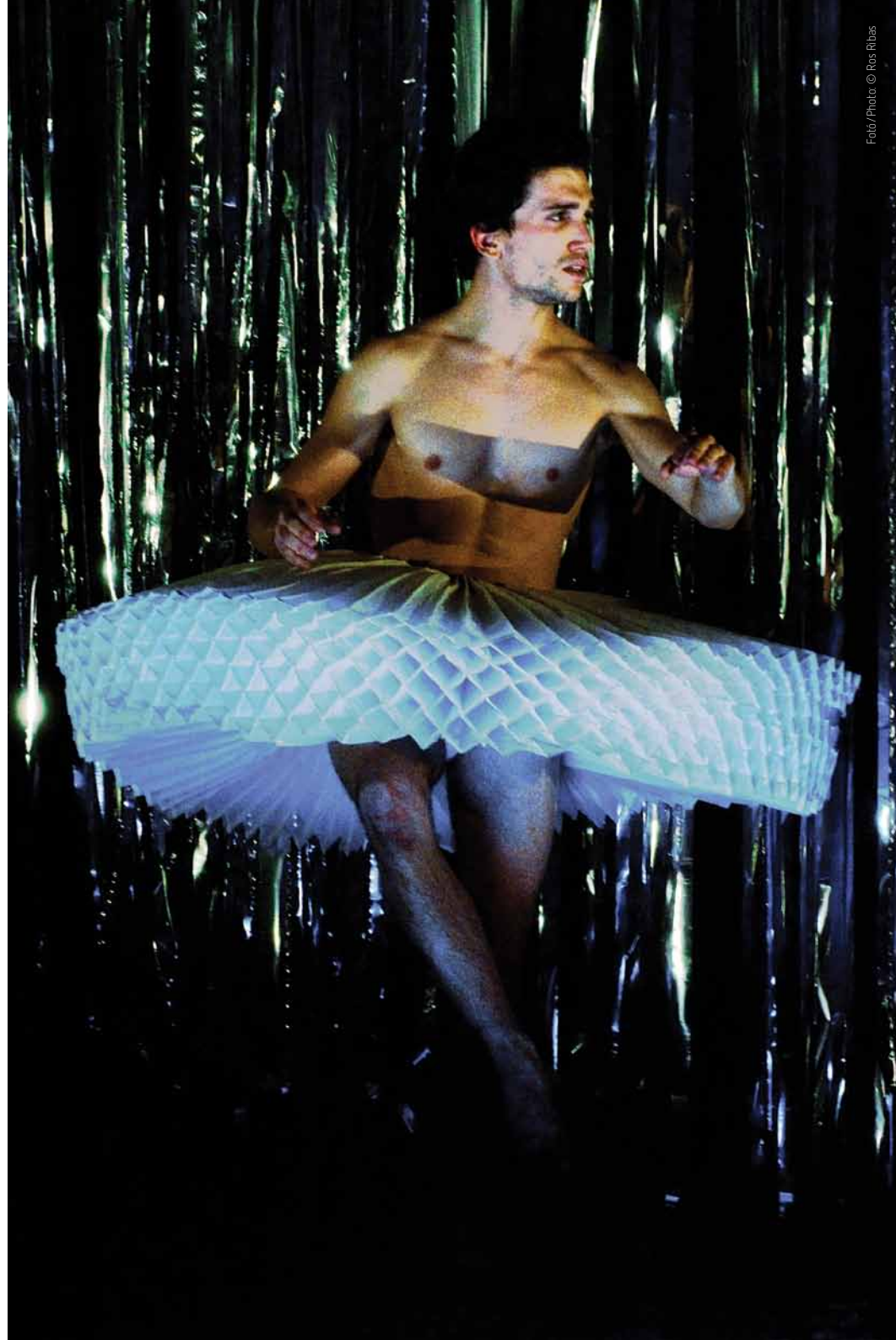
Ezt a színházat ragyogtatja ki a homok alól Alex Rigola rendező és társulata, totális színházat nyújtva számunkra, ahol a szöveg, a gesztusok, a színpadi játékban főszereplő zene, és a közönség is a mű alapvető partnereként, egészet alkotnak. A rendező nem egy interpretációt erőltet a darabra, hanem híven a lorcai szöveghez, kettős vonalát, a személyeset és a társadalmiát végig megőrizve feltárja az alapkérdéseket: mire szolgál a színház? Mit keresünk a színházban? A valódi közönség, a darab anonim főszereplője, a társadalom metaforája, beépül a rendezésébe. *Az előadást 18 éven felülieknek ajánljuk!*

Very few directors have dared to put this play by Federico Garcia Lorca on stage. It is perhaps his most enigmatic, surreal, scandalous, and revolutionary work, as well as a pithy embodiment of his artistic creed. Lorca attacks norms, mediocrity, and intellectual narrow-mindedness, as well as art and theatre that have been crippled by convention. In contrast, he presents a “theatre under the sands,” which speaks to one’s innermost spaces—spaces the existence of which we are hesitant to admit even to ourselves—and forbidden, often shamefully concealed truths.

Alex Rigola and his theatre company excavate this theatre from the sands and make it sparkle, presenting us with a complete theatre in which text, gesture, music, and the audience itself as a fundamental partner in the creation of the work form a unit. The director does not force an interpretation of the play, but rather—remaining true to Lorca’s text and always being attentive to preserve the two threads, the personal and the social—raises the fundamental questions: what are the uses and functions of the theatre? What do we expect of the theatre? The real audience, or “public,” the anonymous protagonist of the play and a metaphor for society, becomes a part of the production.

We recommend the production for people 18 years of age and older.

Színészek/Actors: Nao Albet, Jesús Barranco, David Boceta, Juan Codina, Oscar de la Fuente, Laia Duran, Irene Escolar, María Herranz, Jaime Lorente, David Luque, Pau Roca, Jorge Varandela, Nacho Vera, Guillermo Weickert, Emperor’s voice: José Luis Torrijo
• Díszlettervező/Set designer: Max Glaenzel **• Fény/Lighting designer:** Carlos Marquerie **• Jelmez/Costumes:** Silvia Delagneau
• Hangtervező/Sound designer: Nao Albet **• Koreográfus/Choreographer:** Pastor Bobo Laia Duran **• Dramaturg/Dramaturge:** Eleonora Herder **• Rendezőasszisztens/Assistant director:** Carlota Ferrer

13

április
Aprilszerda / Wednesday
20.00 – Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFDél-Koreai Köztársaság
Republic of South-Korea

JINDO SSIITGIMGUT (sámánszertartás)

THE SSITGIMGUT RITUAL OF JINDO ISLAND

shamanistic ritual

Dél-Koreai Köztársaság / Republic of South Korea
2 óra szünet nélkül / koreai nyelven magyar felirattal
2h without intermission / Korean with Hungarian subtitles

Az előadáshoz Arwad Esber, a párizsi Világ Kultúráinak Háza (Maison des Cultures du Monde) igazgatónöje tart 15 perces szakmai bevezetőt./ Arwad Esber, Director of the World Cultures Institute (Maison des Cultures du Monde) of Paris, will hold a 15-minute presentation introducing the performance.

Ahol a tenger évente kétszer csodásan szétnyílik, a Koreai-félszigettől dényugatra, a déli Jeolla vidékén található Jindo szigete. Zenei és rituális hagyományai, e terület hosszú elszigeteltségének köszönhetően, különösen tiszta és elementáris formában maradtak fenn. Balihoz hasonlóan, Jindo is az istenek és a zene szigete. Ennek ellenére Európában még sehol nem mutatták be ezt az autentikus szertartást. Jindo közösségéből húszan – köztük női sámánok, énekesek, táncosok, népzéneszek – jönnek hozzánk, hogy felfedezzessék velünk temetési rítusaik néhány elemét. A *ssitgimgut* szó szerint azt a ritust jelenti, melynek során eltávozásakor megszabadítják az elhunytat minden keserűségtől és nehezteléstől. A sámánasszonynak először is tehát a halott lelkét kell lecsillapítania és megtisztítania, mielőtt a túlvilágra való átkelésben segítené őt. Ezt cselekedve visszaállítja a harmóniát, amit a halálestet a családban és a közösségben felborított.

E különleges előadást 2016. április 10-én Párizsban mutatják be a Világ Kultúráinak Házában (Maison des Cultures du Monde). Onnan érkezik Budapestre.

Jindo island is found to the southwest of the Korean peninsula in the South Jeolla Province, in a part of the Jindo Sea where the waters almost wondrously part twice a year. Thanks in large part to the remoteness and isolation of the island, its musical traditions and rituals have survived in an unusually pure and even elementary form. Like Bali, Jindo is regarded as an island of the gods and of music. The distinctive beauty of its traditions notwithstanding, the rituals of the island have never been presented authentically anywhere in Europe. Now twenty members of the community of Jindo, including female shamans, singers, dancers, and folk musicians, have come to Europe to help us discover some of the elements of their burial rituals. The word *ssitgimgut* refers to the ritual in the course of which people free the spirit of the departed of all bitterness and resentment. First the shaman women must soothe and cleanse the soul of the departed, before they can help it cross into the next world. This restores harmony among members of the family and the community, which has been disturbed by death.

This remarkable and unusual production will be held on April 10, 2016 in Paris in the World Cultures Institute. From there, it will travel to Budapest.

Foto/Photo: © Woo Jong-tuk

14

április
Aprilcsütörtök / Thursday
17.00 – Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 2.600 HUFMagyarország
Hungary

Bertolt Brecht

GALILEI ÉLETE

THE LIFE OF GALILEI

Bertold Brecht

Rendező ▪ Director: Zsótér Sándor / Sándor Zsótér
Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest2 óra szünet nélkül / angol szinopszissal
2h without intermission / with English synopsis

Brecht talán legszemélyesebb darabja a Galilei élete. Mért? Mert Galilei a kíváncsiságot testesíti meg. „Tudnom kell” – mondja kicsit szégyenkezve, védekezően, amikor éppen tönkreteszi a lánya boldogságát, és az inkvizíció tiltása ellenére újra kísérletezésbe fog, hogy bebizonyítsa: a Föld forog a Nap körül. Személyes a „tudnom kell” gyötrelmes, és örömteli szenvedélye, a kételkedés saját eredményeiben is, a kísérletezés kudarcokkal teli hétköznapi robotja, a saját és mások életével való hazardírozás, a kisebb-nagyobb csalások, ravaszkodások és megalkuvások, és az ezekkel való szembenézés fájdalmas és kellemetlen józansága. És személyes az élet adta öröмок tisztelete, legyen az evés, ivás, jó könyv, szép vers, új gondolat, a humor, bölcs ironia és a keserű önironia.

Zsótér Sándor 1998 óta rendez Brechtet. Lenyűgözi a szerző okossága, gyakorlatiassága, élet- és főleg emberismerete, szabadsága, költészete szemérmes érzelmessége, nyitottsága és kíméletlensége. *(Ungár Júlia, dramaturg)*

The Life of Galilei is perhaps Brecht's most personal work for the stage. Why? Because Galilei was himself the embodiment of curiosity. "I must know," he says, a bit ashamed, a bit defensive, as he destroys his daughter's happiness and begins to undertake experiments again, the prohibition issued by the Inquisition notwithstanding, in order to prove that the earth does indeed revolve around the sun. This torturous and at the same time joyous "must know," this ever-present sense of doubt even with regards to his own findings, the day-to-day work of experimentation, with all its frustrations and setbacks, all these things were personal for Brecht, as were the risks taken with one's own life and the lives of others, the many disappointments, the compromises, and the painful confrontations with compromises. Respect for the joys of life was also personal, the joys of eating, drinking, a good book, a captivating poem, a new idea, humor, shrewd irony, and even bitter self-irony.

Since 1998, Sándor Zsótér has been directing plays by Brecht. He has always been fascinated by Brecht's sagacity, common sense, and insight into the riddle of life and, most importantly, the complexities of people. He is also captivated by Brecht's freedom and the modest sentimentality of his poetry, as well as his openness and unsparing quest for truth. *(Júlia Ungár, dramaturge)*

Színészek / Actors: Trill Zsolt, Törőcsik Mari, ifj. Vidnyánszky Attila, Trokán Nóra, Kristán Attila, Mátyássy Bence, Kiss Andrea, Mészáros Martin, Nagy Balázs, Nagy Márk, Szép Domán ▪ Diszlettervező / Set designer: Ambrus Mária ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Benedek Mari ▪ Dramaturg / Dramaturge: Ungár Júlia ▪ Sógó / Prompteur: Sütő Anikó ▪ Ügyelő / Stage mistress: Kabai Márta ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Kolics Ágota

14

április
Aprilcsütörtök / Thursday
20.00 – Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFSzerbia
Serbia

Jovan Sterija Popović

HAZAFIAK

THE PATRIOTS

Jovan Sterija Popović

Rendező • Director: Urbán András / András Urbán
Szerb Nemzeti Színház, Belgrád / Serbian National Theater, Belgrade

1 óra 35 perc szünet nélkül / szerb nyelven magyar és angol felirattal
1h 35' without intermission / Serbian with Hungarian and English subtitles

1848/49. Európa a forradalmak mezejére lép. A Habsburg Birodalom ellen fellázadó Magyarország függetlenségéért harcol, miközben a területéhez tartozó Szerb Fejedelemség hazafiak / Knezevina / új nyelvtörvényt követelnek, valamint kikiáltják a Szerb Vajdaságot / Srpska Vojvodina /, amit Bécs és Pest nem ismer el. Csaták sorozata indul el magyarok és szerbek között a Bánságban és Bácskában.

A szerb klasszikus, Jovan Sterija Popović szókimondó vígjátéka a farizeus szerb hazafiakat ostromozza. Bölcs pártatlanok, hőzöngő patrioták és helyezkedő megalkuvók vitáitól és kiáltványszerű zenéjétől hangos a rendező, Urbán András történelmi színpada, ahol a „Háborút! Háborút!” felkiáltásokat igen gyorsan tettek követik. Hisz a belátás és megbékélés kora még messze van, amit az a furcsa tény is tükröz, hogy a darabot, a szerző határozott kérésére, először, csak ötven évvel annak nyomdából való kikerülése után, 1904. december 30-án adhatták elő, a Szerb Nemzeti Színházban.

In 1848-49, the flames of revolution begin to flare up all over Europe. Hungary rises up against the Habsburg Empire in the hopes of winning independence, but at the same time, the patriots of the Serbian Principality, which belongs to the territory of Hungary, demand a new language law and proclaim the Serbian Voivodeship ("Srpska Vojvodina"), which neither Vienna nor Budapest recognizes. A series of battles breaks out between Hungarians and Serbs in the region.

Popović's play, a biting comedy and a classic of Serbian literature, satirizes Serbian nationalists. András Urbán's stage resounds with the echoes of debates among wise people who refuse to take sides, fervent patriots, and shrewd careerists all too ready to make prudent compromises. Music that strikes the tone of proclamations and manifestos blends with cries of "War! War!" cries which are followed all too rapidly by acts. For the era of insight, understanding, and reconciliation is still distant, as indeed is illustrated perhaps most clearly by the simple fact that the play was first performed in the Serbian National Theater on December 30, 1904, over half a decade after it was first printed, at the specific request of Popović himself.

Színészek / Actors: Slobodan Bešlić, Anastasia Mandić, Suzana Lukić, Pavle Jerinić, Nela Mihailović, Hadži Nenad Maričić, Nikola Vujović, Predrag Ejđus, Branko Jerinić, Bojan Krivokapić • **Zenészek** / Musicians: Nemanja Ačimović, Ivan Marković, Đorđe Antić • **Diszlettervező** / Set designer: Andraš Urban • **Jelmeztervező** / costume designer: Marina Sremac • **Színpadmozgás** / Stage Movement: Tamara Antonijević • **Zeneszerző** / Composer: Irena Popović Dragović • **Dramaturg** / dramaturge: Slavko Milanović • **Rendezőasszisztens** / Assistant director: Suzana Vuković • **Executive Producer**: Milorad Jovanović • **Szervező** / Organizer: Jasmina Urošević

15-16

április
April

péntek / Friday – 19.00
szombat / Saturday – 17.00
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Georgia (Grúzia)
Georgia

Makszim Gorkij

ÉJJELI MENEDÉKHELY

THE LOWER DEPTHS

Maxim Gorky

Rendező • Director: David Doiasvili / David Doiasvili

Állami Zenés és Drámaszínház, Tbiliszi / Vaso Abashidze Music and Drama State Theatre, Tbilisi

2 óra 50 perc – 1 szünettel / grúz nyelven, magyar és angol felirattal

2h 50' with intermission / Georgian with Hungarian and English subtitles

Makszim Gorkij legtöbbet játszott, alapvető társadalmi és filozófiai kérdéseket boncolgató darabjának már az eredeti címe – a „*Mélyben*” – is kifejezi, hogy az egzisztenciálisan és lelkileg mélybe zuhant emberek sorsára, életlehetőségeire, vágyaira fókuszál. „Mi a jobb – az igazság vagy az együttérzés? Mi a fontosabb? Az együttérzés átfordulhat-e hazugsággá? Ez a kérdés inkább filozófiai mint szubjektív.” – írja Gorkij. A darab valamennyi szereplőjének van saját, másokétól eltérő múltja, ugyanakkor mindannyiuk számára közös a jelen és a reménytelen jövő. A szereplőknek nincs hite, nem hisznek abban, hogy az életük jobbra fordulhat, nem hisznek magukban, saját képességeikben. Inkább elszakadnak a valóságtól, illúziókba hajlítják magukat, lemondva saját létezésükről.

Az „*Éjjeli menedékhely*”-ben megfogalmazott problémák és kérdések a mai napig aktuálisak és valóságosak. Nem véletlen tehát, hogy gyakran állítják színpadra, ugyanakkor a grúz David Doiasvili egy teljesen új, szuggesztív költőiséggel megfogalmazott, kortárs olvasatot kínál a nézőknek.

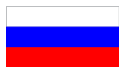
The title of this play, which has become the most frequently-performed composition for the stage by Maxim Gorky, makes it very clear that this is a drama about the fates, longings, and disappointments of people who have sunk into destitution and despair. The play deals with questions that are both philosophical and social. As Gorky himself writes, “what is better – truth or compassion? What is more important? Can compassion turn into a lie? This question is more philosophical than subjective.” Each of the characters in the play has a distinctive past that is different from the pasts of the various other characters, yet at the same time they all share both the present and the future, a future barren of hope. They have no faith, no creed. They do not believe that their lives will ever take a turn for the better. They do not believe in themselves or their own abilities to do anything to alter their fates. They prefer simply to turn away from the truth and take refuge in illusions, giving up, in doing so, on their very existences.

The problems that arise in *The Lower Depths* and the questions that Gorky raises remain pertinent, even pressing today. It is hardly surprising that the play is performed frequently. In this production, Georgian director David Doiasvili offers his audiences a completely new contemporary reading of the play, rich with a suggestive poetic quality.

Színészek / Actors: Zaal Chikobava, Nana Butkhuzi, Ana Tsereteli, Tato Chakhunashvili, Tornike Gigrichiani, Aleksandre Begalishvili, Buba Gogorishvili, Nanka Kalatozishvili, Eka Demetradze, Shako Mirianashvili, Archil Sologhashvili, David Beshitashvili, Kakha Kintsurashvili, Goga Gvelesiani, Gigi Karseladze • **Diszlet** / Stage: Giorgi Ustiasvili • **Jelmez** / Costume: Ana Mosidze • **Zene** / Music: Nikoloz Racsveli / Nikoloz Rachveli • **Koreográfia** / Choreography: Konstantin Purtseladze • **Fény** / Light: Ia Nadriashvili

16

április
Aprilszombat / Saturday
20.00 – Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFOroszország
Russia

Carlo Gozzi azonos című darabja nyomán / Based on the fairytale of the same title by Carlo Gozzi

A HOLLÓ / THE RAVEN

Rendező ▪ Director: Nyikolaj Roscsin / Nickolay Roshchin
Alekszandrinszkij Színház, Szentpétervár / Alexandrinsky Theater, Saint Petersburg
2 óra szünet nélkül / orosz nyelven magyar szinkrontolmácsolással
2h without intermission / Russian with Hungarian translation
16 éven felülieknek ajánlott! / Suitable for audiences 16 years of age and older!

„A holló” c. előadás irodalmi alapját Carlo Gozzi, a jeles olasz színműíró, Goldoni kortársa és riválisa által 1762-ben írt fiabája (színpadi mese tragikomikus cselekménnyel) jelenti. A rendező, Nyikolaj Roscsin nem először fordul Gozzi műveihez: 2001-ben Moszkvában rendezte meg a *Szarvaskirály*-t, amelyet az egyik legkiemelkedőbb oroszországi Gozzi-rendezésként méltattak, és elnyerte a Szmoktunovszkij-díjat valamint a Moszkvai Kritikusok díját.

A *holló* c. előadás kerüli a felszínesen „olaszos” kliséket, a *commedia dell’arte* karneváli, improvizatív jellegű játéktílusát, és a mű mélyebb értelmezési rétegeit tárja fel, felszínre hozva a darab abszurd drámaiságát. Gozzi többi színdarabjához hasonlóan *A holló* is egy többretegű, fantasztikus eseményekkel és rendkívüli szenvedélyekkel teli világot mutat meg a nézőknek. Története a szerelem, a hűség, a barátság és a varázslat hol kacagató, hol nyomasztó kavalkádját nyújtja, maszkos színészi játékkal, különleges látványvilággal és expresszív mozgással fűszerezve.

The drama *The Raven* is based on a “fiaba” (a theater tale with a tragic-comic story) by the same name (*Il Corvo*), written in 1762 by Carlo Gozzi, the famous Italian dramatist, a contemporary and rival of Goldoni. The director, Nickolay Roshchin, has produced dramas by Gozzi before. In 2001, he directed *The Stag King*. The production was praised as one of the most striking interpretations of a work by Gozzi ever to have been performed in Russia. It won the Smoktunovsky Prize and the Award of the Moscow Critics Association. This production of *The Raven* is free of superficial “Italian” clichés and the playful, carnival, improvisatory style of the *commedia dell’arte*. Instead, it reveals the deeper interpretive layers of the play, bringing its dramatic quality to the surface. Like Gozzi’s other dramas, *The Raven* ushers the audience into a world that is rich with complex and fantastic events and unusual passions. The story presents a cavalcade of love, devotion, friendship and magic that is sometimes mirthful and amusing and sometimes oppressive, a procession that is seasoned with scenes involving characters hidden behind masks, strange spectacles, and expressive movements and gestures.

Színészek / Actors: Victor Smirnov, Tikhon Zhiznevsky, Valentin Zakharov, Alexander Polamishhev, Yelena Nemzer, olina Teplyakova, Alexey Panichev, Sergey Yelikov, Dmitry Belov, Sergey Sidorenko, Polina Teplyakova, Alisa Gorshkova ▪ **Zenészek** / Musicians: Timofey Gavrilov, Inna Andreyeva, Dmitry Zotin, Guivi Sarkisyan, Alexander Shcherbakov ▪ **Díszlettervező** / Set designer: Nickolay Roshchin ▪ **Zeneszerző, az előadás zenei vezetője** / Music and sound designer: Ivan Volkov ▪ **Maszkok, jelmezek, kellék** / Masks, costumes, accessories: Andrei Kalinyin, Ekaterina Koptayeva, Nickolay Roshchin ▪ **Világítástervező** / Lighting designer: Artyom Prikhodov ▪ **Hangmérnök** / Sound engineer: Kirill Shirobokov

17

április
April

vasárnap / Sunday

18.30 – Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage

jegyár / price: 2.600 HUF

Magyarország

Hungary

Valère Novarina

IMIGYEN SZÓLA LOUIS DE FUNÈS

THUS SPOKE LOUIS DE FUNÈS

Valère Novarina

Rendező ▪ Director: Valère Novarina & Adélaïde Pralon / Valère Novarina & Adélaïde Pralon
Csokonai Nemzeti Színház, Debrecen / Csokonai National Theatre, Debrecen

50 perc szünet nélkül / magyar nyelven
50' without intermission / Hungarian

Valère Novarinát már öt éves korában lenyűgözte Louis de Funès színpadi játéka. Azóta szüntelenül figyeli a színészeket, « érthetetlen » útjukat kulisszáktól a színpadig – az újjászületésüket. Louis de Funès itt valamiféle profétává, színházi Zarathusztrává válik, aki titokzatos kinyilatkoztatásokat tesz a színész művészetéről. Novarina a debreceni *Képzeletbeli operett*-ben Mészáros Tiborral játszatta el a « végnélküli regényíró » virtuóz monológját. Innen jött az ötlet, hogy megrendezze neki a *Louis de Funès*-t, egy másik szédítő monológot, amely a színész és a közönség közti színpadon játszódik.

At the age of five, Valère Novarina was mesmerized by the performances of Louis de Funès on the stage. Since then, he has never stopped observing actors, their « incomprehensible » movements from the wings to the stage, their resurrections. Louis de Funès thus became some sort of prophet, a theatrical Zarathoustra who pronounces mysterious truths about the art of the actor. From the encounter between Valère Novarina and Tibor Mészáros, brilliant actor of the « Imaginary operetta » came the idea to stage « Thus Spoke Louis De Funès » : another breathtaking monologue on what's at play between the actor and the spectator.

Előadja / **Előadja**: Mészáros Tibor ▪ **Dráma munkás** / **Dráma munkás**: Horváth Sándor ▪ **Rendezőasszisztens, tolmács** / **Assistant director, interpreter**: Miklós Eszter ▪ **Rendezőasszisztens** / **Rendezőasszisztens**: Jóvér Csaba ▪ **Zeneszerző** / **Composer**: Christian Paccoud ▪ **Fordító** / **Fordító**: Rideg Zsófia

17

április
April

vasárnap / Sunday
20.00 – Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Kína
China

Luo Huaizhen / Luo Huaizhen

LI YAXIAN / LI YAXIAN

Rendező ▪ Director: Csie Ping Nan / Xie Ping'an
Chongqing Sichuan Opera Theatre (szecsuaní opera) /
Chongqing Sichuan Opera Theatre (Sichuanese opera)
2 óra szünettel / kínai nyelven magyar és angol felirattal
2h with intermission / in Chinese with English and Hungarian subtitles

A szecsuaní opera a kínai opera egyik típusa, amely a Kína délnyugati részén található Szecsuaní Tartományból eredeztethető. Azonban Kína ezen része mellett elterjedt és jellegzetes részévé vált más tartományok és nagyvárosok színházi kultúrájának is, különösképpen Jünnan és Kujcsou Tartományokban. A szecsuaní operát olyan tehetséges színészek által előadott egyedülálló szólók, kifejező színészi alakítások, gazdag ütőhangszeres játék és vérbő komédia jellemzi, akik világszerte párját ritkító szakmai tudással rendelkeznek. A szecsuaní opera legfőbb sajátosságai közé tartozik az élénk, szórakoztató történetmesélés, az énekszólók és az akrobatamutatók. Az opera ezen típusa hasonlóképpen épít a stilizált mozdulatok összetett rendszerére, miközben a színészi játék egyszerre kecses és eleven. A szecsuaní opera előadásai mindig tele vannak szellemes és humoros megoldásokkal, lendületes párbeszédekkel és jellegzetes helyi ízekkel. A különleges szereplők bemutatása érdekében az opera egy sor rendkívüli mutatót is megjelenít, többek között az „arcváltás” ismert színházi elemét. A kínai operában az arcfestést rendszerint az arca helyezett festékkel készítik el, de a szecsuaní opera esetében az előadóművész egy szempillantás alatt kicserélheti az arcfestését előadás közben magán a színpadon. A most látható előadásban Li Yaxian alakját hatásosan kelti életre Shen Tiemei, a szecsuaní opera kiemelkedő művésze. Előadásmódja meggyerően jeleníti meg a szecsuaní operára jellemző pikáns stílust.

Sichuan opera is a form of operatic theatre the origins of which lie in Sichuan Province in southwestern China. It has become a popular and characteristic part of the theatre culture of other provinces and urban centers as well, in particular Yunnan and Guizhou Provinces. Sichuan Opera is characterized by unique solos, expressive acting, rich percussion, and bold comedy performed by talented comedians, whose skills are unparalleled in the world. The opera's application to be included on UNESCO's Intangible World Heritage list is currently pending. Li Yaxian is performed magnificently by the Sichuan Opera artist Shen Tiemei. Her rendition is captivatingly expressive of the spicy style of Sichuan Opera.

Sichuan Opera features vivid, humorous narration, singing, and acrobatics. It also boasts a system of stylized movements, and the acting is both graceful and lively. Sichuan Opera performances are always full of wit, humor, lively dialogues, and distinctive local flavors. To portray special characters, the Opera incorporates a series of stunts, including the famous dramatic art of "face-changing." In Chinese opera, facial makeup is usually painted, but in Sichuan Opera, the performer can change his or her facial makeup in the snap of a finger right on stage.

Színészek / Actors: Shen Tiemei, Sun Yongbo, Xu Yongming, Chen Qiuji, Wang Qi, Luo Jilong, Zhang Fan, Shi Chengshuang, Nie weiwei, Xu Chao, Chen Fei, Tang Wei, Zhao Bangjie ▪ **Diszlet** / Stage design: Zhou Benyi ▪ **Jelmez** / Costume: Wang Ling ▪ **Zene** / Composer ▪ Wang Xiaogang, Chen Anye ▪ **Dramaturg** / Dramaturge: Luo Huaizhen ▪ **Művészeti munkatárs** / Művészeti munkatárs: Pasquale Mari ▪ **Művészeti vezető** / Art director: Shen Tiemei ▪ **Fényterv** / Lighting design: Xing Xin ▪ **Hang** / Tune design: Liu Feng, Shen Tiemei

Valère Novarina

NEVEK ERDEJÉBEN

LE VIVIER DES NOMS (The Breeding Pool of Names)

Valère Novarina

Rendező • Director: Valère Novarina / Valère Novarina

L'Union des contraires produkciója, Koproduktions partnerek: Festival d'Avignon / CDN de Montluçon, Le Fracas / Production of L'Union des contraires, co-producers: Festival d'Avignon / CDN de Montluçon, Le Fracas

2 óra 30 perc szünet nélkül / francia nyelven magyar felirattal

2h 30' without intermission / French with Hungarian subtitles

A svájci születésű francia szerző-rendező tizennegyedik művét vitte színre, és immár második alkalommal tesz kirándulást a „nevek erdejében”. 1986-ban *Az élet drámájában* (Le Drame de la vie) 2587 nevet engedett szabadjára, szereplői soha véget nem érő színrelépésével. Ezúttal ötvenkét jelenetben ezer „szó-leket” mond ki, ezregyszáz karaktert nevez néven – közülük azonban nem mind mutatkozik meg. Novarina a nevek erdejének közepére helyezi a *Történetzőt*, aki elrendeli a történet kezdetét: *Nyüftfog*, a kutya jól tudja, hogy többé nem jelenik meg, az *Antiember*ek konspirálnak, a *másikat kerülő Színész* már sokadszorra bizonyítja annak ellenkezőjét, amit gondol, a *Külvilági Miniszter* élő nyelvnek nyilvánítja a latint, a *Parietális Gyermekek* negyedóránként bejönnek, hogy kiürítsék az előítéletek zsákját... Két óra harminc perc alatt a színpad lebontódik, újraépül, és megtelik rejtvényekkel. Az idő felsőhajt: senki sem vette észre. A színészek a nyelv peremén járnak, felszabadító és leigázó szavak erdejében.

Valère Novarina, a French-speaking author and director who was born in Switzerland, has now brought his fourteenth work to the stage, making his second excursion into the “forest of names.” In 1986, in his play *Le Drame de la vie* (“The Drama of Life”), he let 2,587 names run wild, with the continuous arrival of characters on stage. In *Le Vivier des noms* (The Breeding Pool of Names), a play consisting of 52 scenes, he uses 1,000 “verbal spirits,” referring to 1,100 characters by name, though not all of them appear on stage. Novarina situates the historian in the middle of the forest of names, and she orders the story to begin. Worntooth, the dog, knows well that he will never appear again, the anti-people are plotting something, the actor who flees others proves once again the opposite of what he’s thinking, the Minister of the Exterior declares Latin to be a living language, the parietal children come every fifteen minutes to empty a sack full of prejudices... Over the course of two and a half hours, the stage is dismantled and put back together, and then filled with rebuses. Time sighs: no one has noticed it. The actors walk on the periphery of language, between words that free and words that enslave.

Színészek / Actors: Armelle Dumoulin, Manuel Le Lièvre, Christian Paccoud, Dominique Parent, Claire Sermonne, Agnès Sourdillon, Nicolas Struve, René Turquois, Valérie Vinci ▪ **Dráma munkások** / Staff: Elie Hourbeigt, Richard Pierre ▪ **Művészeti munkatárs** / Artistic collaboration: Céline Schaeffer ▪ **Zene** / Music: Christian Paccoud ▪ **Látványterv** / Scenography: Philippe Marioge ▪ **Fény** / lighting Joël Hourbeigt ▪ **Jelmez** / Costumes: Karine Vintache ▪ **Smink** / Make-up: Carole Anquetil ▪ **Kellék** / Accessories: Jean-Paul Dewynter ▪ **Dramaturg** / Dramaturgy: Roséliane Goldstein, Adélaïde Pralon ▪ **Szerző asszisztens** / Assistant author: Sidonie Han ▪ **Lektor** / Reader: Isabelle Babin ▪ **Műszaki vezető** / Technical director: Richard Pierre ▪ **Színpadmester** / Stage management: Elie Hourbeigt

▪ **Világosító** / lighting: Marine Deballon ▪ **Ügyelő** / stage mistress: Julie Barnoin ▪ **Rendezőasszisztens** / assistant to the director: Pauline Clermidy ▪ **Jelmez-asszisztens** / costume assistant: Marion Xardel ▪ **Produktio- és turné szervezés** / production and touring organization: Séverine Péan et Julie Le Gall / **PLATŐ** ▪ **Magyar fordítás** / Hungarian translation: Eszter Gerda Miklós

Külön köszönet / Special thanks to: Constantin Bobas, Marion Ferry, Angela Leite Lopes, Yosuké Morimoto, David Novarina, Pascal Omhövère and Clara Rousseau ▪ **A mű megjelent a P.O.L. Kiadónál 2015 júniusában** / was published by Editions / P.O.L. juin 2015. ▪ **Bemutató** / creation: Cloître des Carmes, Festival d'Avignon du 5 au 12 juillet 2015 ▪ **Megbízott produkciós iroda** / Executive producer: L'Union des contraires ▪ **Koproduktions partnerek** / co-producers: Festival d'Avignon / CDN de Montluçon, Le Fracas - **Támogató** / with the support of: Ministère / ministry of Culture et de la Communication - Région Ile-de-France - **Támogató** / with the support of: DIESE# Rhône-Alpes, Comédie de Saint-Etienne - **Támogató** / with the support of: la SPEDIDAM - **Próbafolyamat** / working residence: Théâtre de Sartrouville-CDN & Colombier, Bagnolet.

19

április
April

kedd / Tuesday

18.00 – Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage

jegyár / price: 2.600 HUF

Lengyelország
Poland

Witold Gombrowicz "Ferdydurke" és Bruno Schulz "Emeryta" művei alapján

ÁTTÜNÉS

FADE-IN

On the basis of Witold Gombrowicz's Ferdydurke and Bruno Schulz's Emeryta/Pensioner

Rendező ▪ Director: Waldemar Śmigasiewicz / Alexander Waldemar Śmigasiewicz
Teatr Powszechny, Radom / Powszechny Theatre, Radom

1 óra 15 perc – szünet nélkül / lengyel nyelven magyar és angol felirattal
1h 15' without intermission / Polish with Hungarian and English subtitles

Waldemar Śmigasiewicz, a darab forgatókönyvírója és rendezője a következőképpen határozta meg a mű fő motívumait: Gombrowicz és Schulz közel álltak egymáshoz időben és a létezéshez való viszonyukban, írónként azonban ellentétesen közelítettek gyermekkoruk témájához. Schulz számára a menedéket, a menekülést jelenti az idealizált genesis felé a költői idő változásaiban. Gombrowicz arra törekszik, hogy kiirtsa magából a „lehetetlenséget és az éretlenséget”, miközben fájdalmasan átérzi, hogy nincs menekülés saját maga elől, és marad az a modortalan suhanc, aki szüntelenül elvesztett személyiségét keresi.

(...) Alkotásaikat ebben a kontextusban rendkívül érdekes áttűnés jellemzi: ennek köszönhetően kiegészítik egymást, sőt az érzékeny és figyelmes olvasó számára kiteljesítik egymás világát. Ezekből az elmélkedésekből, feltételezésekből született meg az „Áttűnés” című előadás ötlete. Olyan előadás, amelyben a fiatalság furcsa grimasszal áttűnik az öregkorba. Olyan előadás, amelyben Schulz emelkedettségét kölcsönöz Gombrowicz-nak, Gombrowicz pedig komikumot Schulz-nak. Ahol az egyik erősíti a másikat. Ahol a pátosz, az ironia és a tragikum nélkülözhetetlen feltétele a szenvedély megszületésének, mely mindkét nagy író művészetének szinonimája és metaforája.

Waldemar Śmigasiewicz, the director and scriptwriter of the play, based his vision of the drama on the following idea: Witold Gombrowicz and Bruno Schulz were close to each other simply by virtue of the fact that they were contemporaries. Furthermore, they shared affinities of thought with regards to their attitudes towards existence. However, they were distant from each other from the perspective of the contexts of their work as writers. When they make their childhoods the themes of their works, they each do so in a very different, even contradictory manner. In the case of Schulz, childhood represents an escape towards an idealized genesis, which provides a guaranteed refuge from the changes of the times in which he lives as a poet. In the case of Gombrowicz, he seems to be striving to rid himself of "powerlessness, impotence, and immaturity," while he is awakening with considerable distress to the fact that he cannot flee from himself. He will always remain a boorish youngster ceaselessly in search of his lost personality. The Polish theater company has brought these two worlds, which seem to be both merging and colliding, together in an exciting, engaging production.

Színészek/Actors: Magdalena Placek, Łukasz Mazurek, Włodzimierz Mancewicz, Adam Majewski, Robert Mazurek, Jarosław Rabenda, Łukasz Węgrzynowski, Kamil Woźniak, Andrzej Surowiec, Adam Trzós ▪ **Diszlet- és jelmeztervező/set and costume designer:** Maciej Preyer ▪ **Zeneszerző/composer:** Mateusz Śmigasiewicz ▪ **Dramatúrg/dramaturge:** Waldemar Śmigasiewicz

19

április
April

kedd / Tuesday

20.00 – Nagyszínpad / Main Stage

jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

România
Romania

Jonathan Swift életműve ihlette színpadi gyakorlatok

GULLIVER UTAZÁSAI

GULLIVER'S TRAVELS

Acting exercises inspired by the work of Jonathan Swift

Rendező ▪ Director: Silviu Purcărete / Silviu Purcărete
 Radu Stanca Nemzeti Színház, Sibiu (Szeben) / Radu Stanca National Theater, Sibiu

1 óra 25 perc – szünet nélkül / román nyelven magyar és angol felirattal
 1h 25' without intermission / Romanian with Hungarian and English subtitles

A Silviu Purcărete által „koordinált” színpadi gyakorlatok sorozata Swift regényének egy új megközelítése, ahol a fantázia világa keveredik a kemény politikai satírával. Az előadás, amelyet az ír zeneszerző Shaun Davey „Hangok a vidám temetőből” című zeneművére komponált Silviu Purcărete, korunkra reflektál társadalmi és kulturális szempontból, olyan témák felvetésével, mint az álom, utazás, száműzetés, a kivándorlás, a magány és a hovatarozás, felkavaró jelenetekkel és erős vizuális hatásokkal. Silviu Purcărete a „Herald Angel” díjat kapta meg 2012-ben Edinburgh-ben a *Gulliver utazásai* rendezéséért.

A *Gulliver utazásai* című előadás a szebeni Radu Stanca Nemzeti Színház az edinburgh-i színházi fesztivál közös produkciója a romániai Nemzeti Kulturális Alap támogatásával. Az előadást ötször játszották Edinburgh-ben, szerepelt 2012-ben a londoni Kulturális Olimpián, 2013-ban a romániai UNITER-től a legjobb előadás díját kapta meg, turnéztak vele Oroszországban, Lengyelországban, Grúziában és 2015 októberében Japánban is.

The series of stage exercises that has been “coordinated” by Silviu Purcărete represents a new approach to Swift’s classic novel, in which fantasy mixes with strong political satire. The production, which was created by Purcărete to go with “Voices from the Merry Cemetery” (a piece of music by Irish composer Shaun Davey), reflects on our era from social and cultural perspectives, addressing such topics as dreams, travel, persecution, emigration, and belonging. It includes rousing and even disturbing scenes and strong visual effects. Purcărete was awarded the Herald Angel prize in 2012 in Edinburgh for his production of *Gulliver’s Travels*.

Gulliver’s Travels is a joint production of the Radu Stanca National Theater in Sibiu and the Edinburgh theater festival, with funding from the Romanian National Cultural Foundation. It was performed five times in Edinburgh and was also performed in 2012 as part of the Cultural Olympiad in London (held in conjunction with the 2012 Summer Olympics). In 2013, it won the prize for best production from UNITER (Theater Union of Romania). The company has taken the production on tour in Russia, Poland, Georgia, and, in October 2015, Japan.

Színészek / Actors: Veronica Arizancu, Diana Fufezan, Raluca Iani, Marius Turdeanu, Alexandru Malaicu, Adrian Matioc, Serenela Mureșan, Adrian Neacșu, Eduard Pătrașcu, Cătălin Pătru, Ofelia Popii, Cristina Ragoș, Eموke Boldizsar, Ciprian Scurtea, Cristian Stanca, Pali Vecsei, Corina Vișinescu ▪ **Diszlet-jelmez** / Stage and costume designer: Dragoș Buhagiar ▪ **Koreográfus** / Choreographer: Altila Bordaș ▪ **Zeneszerző** / Composer: Shaun Davey ▪ **Produkciós munkatárs** / Project manager: Claudia Domnicar ▪ **Rendezőasszisztens** / Assistant director: Sanda Anastasof, Crista Bilciu ▪ **Organista** / The organist: Radu Iancu ▪ **A gyermek** / The Child: Alexandru Nicoară

20

április
April

szerda / Wednesday

17.00 – Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage

jegyár / price: 1.500 HUF

Magyarország

Hungary

Weöres Sándor

PSYCHÉ

PSYCHÉ

Weöres Sándor

Rendező • Director: Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky

A Gyulai Várszínház, a Kaposvári Egyetem és a Nemzeti Színház közös produkciója /

Co-production: National Theatre, Gyula Castle Theatre and University of Kaposvár

2 óra 15 perc – szünet nélkül / magyar nyelven angol felirattal

2h 25' without intermission / Hungarian with English subtitles

Lázadás, szabadság, szerelem. Ami egyszerre fölszabadító és halálos, szárnyakat ad és összetör, elpusztít. Ezekről szól a tobzódó és szertelen Psyché. Weöres Sándor művészetének megfelfejthetetlen titoktára ez, amelynek buja és szemérmes erotikája magával ragadó, mélységes emberismerete lenyűgöző.

Ebbe a költői világba vezet a Nemzeti Színházban készült előadás, amelynek szabadtéri verzióját Vidnyánszky Attila kaposvári színészosztálya 2015 nyarán nagy sikerrel mutatta be a Gyulai Várszínházban.

Anyagi és szellemi, testi és lelki, valós és képzelt kísértések és kísértetek, túllők és fátylak között, a közel és mégis távol érzetének tűnékenységében nagyon személyes hangon szólnak meg fiatalok. Az előadás különlegessége, hogy nem egy, hanem minden nő szereplő Psyché, hiszen minden nőben ott él, szunnyad vagy kitörni kész a lázadó, szabadságra és szerelemre vágyó Psyché.

Az előadást 18 éven felülieknek ajánljuk!

Revolt, liberty, love. Love which is both liberating and deadly, giving wings and breaking, destroying. Psyché, a work of extraordinary exorbitance, is about this. It is the repository of all of the inscrutable secrets of poet Sándor Weöres, whose lewd yet modest eroticism is as captivating as his profound understanding of human beings.

The production, which was created in the National Theatre, leads the audience into this poetic world. In the summer of 2015, the budding class of actors studying with Attila Vidnyánszky at the University of Kaposvár presented the open-air version of the production, which was a great success, at the Gyula Castle Theatre.

From amidst temptations and apparitions that are both material and spiritual, of the body and of the soul, real and imagined young people speak in very personal voices, in the ephemerality of the feeling of both proximity and distance. One of the distinctive qualities of the production lies in the fact that every female character is Psyché, not just one, since Psyché is part of every woman, either dozing or ready to break out and rebel in search of liberty and love.

We recommend the production for people 18 years of age and older.

Színészek / Actors: Ács Eszter, Berettyán Nándor, Berettyán Sándor, Fülöp Tamás, Kovács András, Katona Kinga, Barta Ágnes, Nagy Johanna, Krausz Gergő, Mikecz Estilla, Bordás Roland, Roehnel Zsuzsanna, Kráncz Richárd, Stefánszky István, Vas Judit Gigi •

Diszlet- és jelmeztervező / Set- and costume designer: Oleksandr Bilozub / Oleksandr Bilozub • Ügyelő / stage mistress: Kabai Márta,

Géczy István

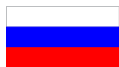

Foto/Photo: © Eőri Szabó Zolt

20-21

április
April

szerda / Wednesday – 21.00
csütörtök / Thursday – 17.00
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Oroszország
Russia

KORSZERŰTLEN KONCERT

ANACHRONISTIC CONCERT

Rendező • Director: Viktor Ryzhakov / Viktor Ryzhakov
A Moszkvai Művész Színház (MHAT) Iskola / Moscow Art Theatre School

1 óra 50 perc, szünet nélkül / orosz nyelven magyar szinkrontolmácsolással
1h 50' without intermission / in Russian with Hungarian translation

Viktor Ryzhakov, a Sztanyiszlavszkij-díjas orosz rendező és színházi pedagógus színészosztályának zenével, táncsal, filmrészletekkel és monológokkal fűszerezett, szívhez szóló előadása egy eltűnőben lévő generációról, a közelmúlt egyre fakuló, de nosztalgiával teli világáról, szüleink és nagyszüleink örömeiről, bánatáról. A színészhallgatók a „verbatim” színház eszközeit felhasználva idős emberek monológjaiból, visszaemlékezéseiből komponálták meg a számunkra már lassan történelemnek számító korszak hangulatát, megkísérelve átmenteni korunkba azokat az érzéseket és gondolatokat, melyek a mai ember számára is ugyanazt jelentik – az élet derűjét, az élet szeretetét.

This production by the acting class of Viktor Ryzhakov, the Stanislavsky Prize-winning Russian director and theatre pedagogue, touches movingly on a generation that is vanishing, the fading world of the recent past, ever more imbued with nostalgia, and the joys and sorrows of our parents and grandparents. It is made all the more captivating by the inclusion of music, dance, excerpts from film, and monologues. Ryzhakov's students of the dramatic arts have used the tools of the “verbatim” theatre to conjure the mood of an era which for them is gradually little more than a period of history, using monologues and recollections of the elderly and experimenting, in our era of transition, with feelings and ideas that mean the same thing for people of today – the joy and love of life.

Színészek/Actors: Azarian Stepan, Buldakov Leonid, Dubra Artem, Ermoshkin Alexey, Feofanova Varvara, Frye Jordan Rose, Kamanin Aleksei, Metelkin Aleksandr, Novosad Sergei, Obruchkova Irina, Pelin Ronald, Shadrin Sergey, Shmykova Varvara, Tukan Alevtina, Vasilyev Roman, Vlasov Kirill, Yuskov Nikita, Zhovner Daria • **Munkatársak/Others:** Tatiana Pykhonina, Marina Drovosekova, Svetlana Ivanova-Sergeeva, Ilia Bocharnikovs, Aleksey Waruschenko, Vladimir Gusev, Sasha Denisova, Sergey Zemtsov, Kazimir Liske, Andrey Stadnikov, Olga Topunova • **Diszlettervező/ Set designer:** Olga Nikitina, koreográfus/choreographer: Renat Mamin

Photo © Tommy Illai

21

április
Aprilcsütörtök / Thursday
20.00 – Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFSvájc
Switzerland

A. P. Csehov

SIRÁLY

THE SEAGULL

A.P. Chekhov

Rendező • Director: Thomas Ostermeier / Thomas Ostermeier
Théâtre Vidy-Lausanne / Théâtre Vidy-Lausanne
2 óra 30 perc, szünet nélkül / Francia nyelven magyar felirattal
2h 30' without intermission / French with Hungarian subtitles

A neves német rendező, Thomas Ostermeier a szerelemről és a színházról folytat párbeszédet Csehovval a XX. századon túlról, feltárva e színdarab azon rétegeit, amelyek itt és most megszólítanak bennünket.

A *Sirály*ban Anton Pavlovics egy csoport férfi és nő tétova bálját vezényli, akik a szerelmen és a művészetben, sötétedő korok utolsó fénycsóváján át próbálnak maguk számára életet kreálni. A fiatal színésznő, Nina így kiált fel az utolsó felvonásban: „Hinni kell! Ha hiszek, már nem szenvedek annyira...” Hinni a színházban, hinni a szerelemben, mint utolsó menedékben.

Csehov nem kritizál, és nem tesz megjegyzéseket. Egy jóindulatú orvos aprólékosságával írja le egy kifejlődő társadalmi és egyedi betegség tüneteit, egy akarat nélküli létezését, amelynek a másik tekintetére van szüksége ahhoz, hogy ön maga számára érzékelhetővé váljon.

The German director, Thomas Ostermeier, starts a dialogue with Chekhov beyond the 20th century, about love and theatre. He unravels the stakes of each scene, which he strips of any historical reconstruction, revealing the contemporary resonances of the Russian author's masterpiece.

In *The Seagull*, without doubt his most successful play, Anton Chekhov tells the story of an idle and decadent group of men and women, who attempt to dream up a life through love and art, the last glimmers of hope in their dull existence. The young actress Nina thus cries out in the last act: "To believe! To believe prevents me from suffering..." To believe in theatre, to believe in love, as a last resort. Chekhov does not critique nor comment. He describes, with meticulousness and the caring attention he had as a doctor, the evolution of an illness which is as social as intimate, the illness of an existence lacking will and in need of the other's gaze to exist.

Színészek / Actors: Bénédicte Cerutti, Valérie Dréville, Cédric Eeckhout, Jean-Pierre Gos, François Lorient, Sébastien Pouderoux (de la Comédie Française), Mélodie Richard, Matthieu Sampeur, Marine Dillard (festő/painting) • **Fordítás és adaptáció** / Translation and adaptation: Olivier Cadiot és/and Thomas Ostermeier • **Díszlettervező** / Set designer: Jan Pappelbaum • **Jelmeztervező** / costume designer: Nina Wetzel • **Zeneszerző** / composer: Nils Ostendorf • **Dramaturg** / dramaturge: Peter Kleinert • **Fény** / lights: Marie-Christine Soma • **Festő** / Painting: Katharina Ziemke • **Rendezőasszisztens** / Assistant: Elisa Leroy, Christèle Ortu • **Koprodukciós partnerek** / co-producers: Odéon - Théâtre De L'europe; Théâtre National De Strasbourg; Teatro Stabile Di Torino; La Filature, Scène Nationale - Mulhouse; Tap - Théâtre Auditorium De Poitiers; Théâtre De Caen • **Támogató** / with the support of: Pro Helvetia - Fondation Suisse Pour La Culture • **Bemutató a VIDY-LAUSANNE Színházban 2016. február 26-án** • Premier in the Theatre Vidy-Lausanne at 26 february, 2016.)

22

április
April

péntek / Friday

19.00 – Nagyszínpad / Main Stage

jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Magyarország
Hungary

Miguel Cervantes Saavedra – Verebes Ernő

DON QUIJOTE

DON QUIXOTE

Miguel Cervantes Saavedra – Ernő Verebes

Rendező ▪ Director: Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky
Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest

3 óra egy szünettel / magyar nyelven angol felirattal
3h with intermission / Hungarian with English subtitles

Átfogalmazni és színpadra tenni egy, a tökéletes szabadság igényével és ízével átitatott regényt, az értelmezések feneketlen kútját tárja elénk. Talán maga Don Quijote is hasonló kételyek között vergődött, amikor saját igazságát, Sancho Panza hiteles valóságával volt kénytelen ötvözni. De létezik még egy szempont, mely a néző számára, ez esetben, a valós kalandot jelenti: az előadásban íróként megjelenő Cervantessel, és az egész Don Quijote-i világot láttató rendezővel, Vidnyánszky Attilával együtt töprengeni adott lehetőségeken, fondorlatos magyarázatokon, miközben elvarázsolt óriások és újragyártott démonok táncolnak a fejünkön – vagy a fejünkben. Kibírni őket, ez vajon a hősiesség, vagy rábírní arra, hogy szálljanak le végre rólunk? Don Quijote a maga módján mindkét helyzetet kiválóan kezeli, hisz hős ő, de főleg egy szerethető, tiszta lény, aki addig él, ameddig olvassák történeteit.

To reinterpret and put on stage a work of literature every word of which is permeated with the spirit of rebellion and freedom may make one feel as if one were gazing down into the bottomless well of interpretation. Perhaps Don Quixote himself struggled with similar doubts when he found himself forced to alloy his truths with the more credible truths of Sancho Panza. But there is another perspective which, in this case, offers the member of the audience the real chance for adventure. Namely, we are invited to brood, alongside Cervantes (who appears in the production as a writer) and Attila Vidnyánszky (the director who has created this stage version of Don Quixote's world), over different opportunities, over seductive but misleading explanations, while enchanted giants and demons manufactured anew dance on our heads – or in our heads. To endure them, this would be true heroism, or to prevail on them to climb down once and for all? Don Quixote deals with both possibilities with remarkable mastery, for he is a hero, but primarily he is a lovable, pure being who will continue to thrive as long as his stories are read.

Színészek / Actors: Reviczky Gábor, Bodrogi Gyula, Trill Zsolt, Kristán Attila, Udvaros Dorottya, Horváth Lajos Ottó, Tompos Kátya, Rácz József, Bakos-Kiss Gábor, Szarvas József, Tóth László, Nagy Mari ▪ **Színészhallgatók** / Actors students: Benedek Dániel, Dér Mária, Dunai Csenge, Helvaci Ersan Dávid, Herczegh Péter, Horváth Julianna, Könya Renáta, Mészáros Martin, Nagy Balázs, Nagy Márk, Szabó Nikolett, Szép Domán, Ticz András, Varga Bori ▪ **Diszlettervező** / Set designer: Oleksandr Bilozub / Oleksandr Bilozub ▪ **Jelmeztervező** / Costume designer: Bánki Róza ▪ **Choreographer** / Koreográfus: Uray Péter ▪ **Dramaturg** / Dramaturge: Verebes Ernő ▪ **Ügyelő** / Stage mistress: Lencsés István, Dobos Gábor ▪ **Súgó** / Prompter: Gróf Kati ▪ **Rendezőasszisztens** / Assistant director: Herpai Rita

22-23

április
April

péntek / Friday – 20.00
szombat / Saturday – 17.00
17.00 – Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

România
Romania

William Shakespeare

VÍZKERESZT, VAGY AMIRE VÁGYTOK

TWELFTH NIGHT, OR WHAT YOU WILL

William Shakespeare

Rendező • Director: Bocszárdi László / László Bocszárdi

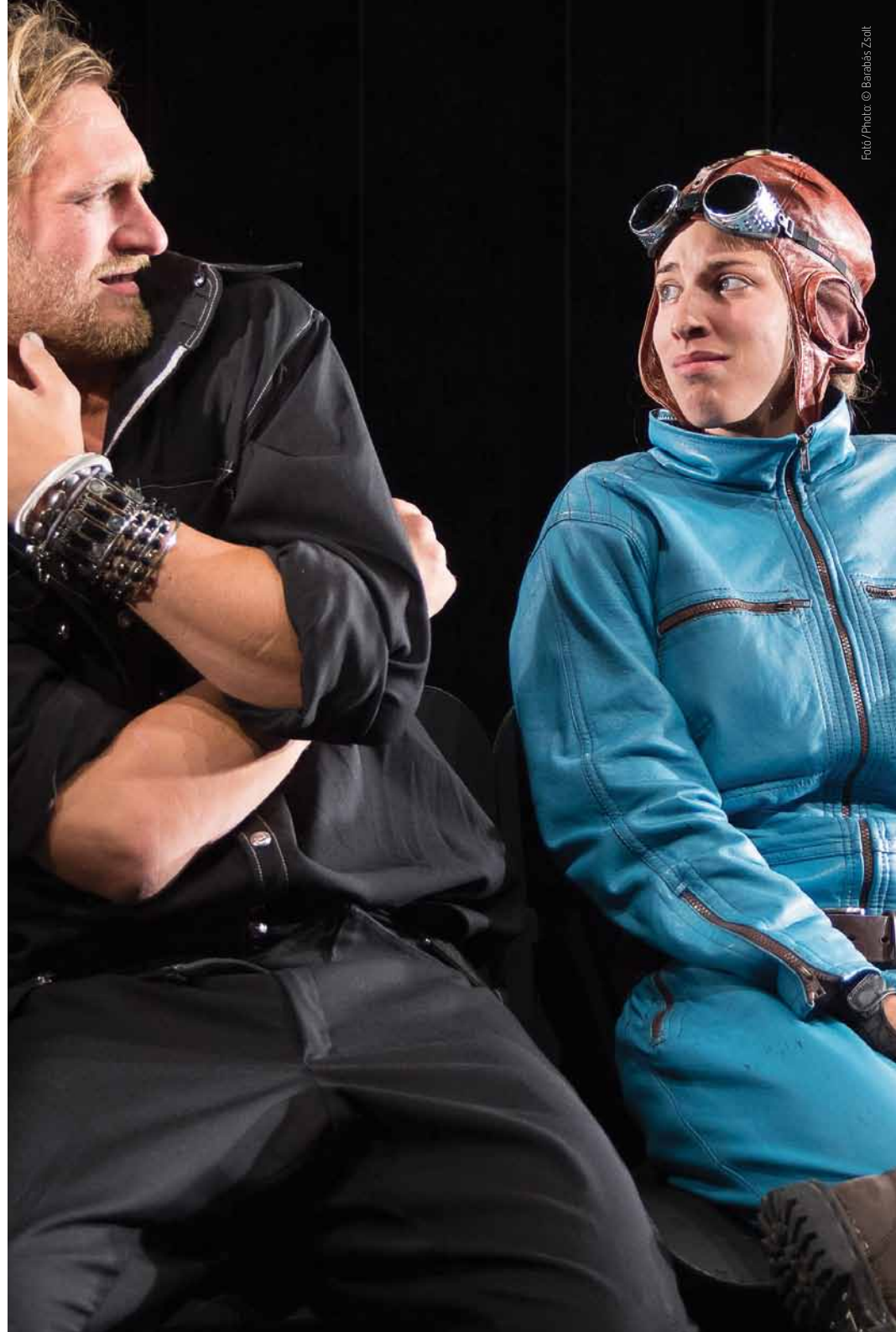
A Tamási Áron Színház és a Gyulai Várszínház közös produkciója /
Coproduction of the Áron Tamási Theater and the Gyulai Várszínház
3 óra egy szünettel / Magyar nyelven angol felirattal
3h with intermission / Hungarian with original English subtitles

A Vízkerezt Shakespeare komédiái sorában a legutolsó – szintézise mindannak, amit a szerző az eddigi vígjátékaiban kipróbált és sikerrel színpadra vitt. Ez a darab rendkívül bonyolult és árnyalt emberi viszonyokat, testvéri, uralkodó-szolgai, baráti, de legfőképpen szerelmi kapcsolatokat taglal, túlmutatván a komédia műfaji sajátosságain. Olyan vékony határ húzódik a felszabadító, könnyed és örömteli komédia és a fenséges hangvételű tragédia között, hogy szinte mindkét kulcsban teret biztosít az értelmezési lehetőségekre. Bocszárdi László a Hamlet színpadra állításával a „kizökkent a világ” állapottal való szembesülést, a tragikus világlátható való viszonyunk megfogalmazását tűzte ki célul, és a Vízkerezzel folytatódik ez a kísérlet és keresés.
Az előadás létrejöttét a Nemzeti Kulturális Alap támogatta.

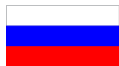
Twelfth Night is the last of Shakespeare's comedies, and arguably a synthesis of the many things the bard had tried in his earlier comedies and brought to the stage to the delight of his audiences. The play deals with remarkably complex human relationships, including the relationships between siblings, ruler and servant, friends, and, most importantly, lovers. Thus it breaks the traditional framework of a so-called comedy. The line between the light-hearted, liberating, mirthful comedy and the sublime tragedy is so thin at times that Shakespeare offers considerable room for interpretation in both clefs. In his production of Hamlet, László Bocszárdi strove to find a language of theater with which to express the state of a world "out of joint" and our relationship to the tragic worldview. In Twelfth Night, he continues this search.

The production was created with the generous support of the National Cultural Fund of Hungary.

Színészek / Actors: Mátray László, Kovács Kati, Derzsi Dezső, Fekete Lovas Zsolt, Szalma Hajnalka, Gajzágó Zsuzsa, Diószegi Attila, Erdei Gábor, Pálffy Tibor, Nemes Levente, Nagy Alfréd, Fekete Lovas Zsolt, Molnár Tibor, Farkas Csaba, Gecse László, Orbán István
▪ **Díszlet** / Stage design: Bartha József ▪ **Jelmez** / Costume design: Adriana Grand ▪ **Dramaturg** / Dramaturge: Ungvári-Zrínyi Ildikó
▪ **Fordító** / Translation: Nádasdy Ádám ▪ **Zeneszerző** / Composer: Boros Csaba ▪ **Súgó** / Prompter: Gazda Szende ▪ **Ügyelő** / Stage manager: V. Bartha Edit ▪ **Zenész** / Musician: Simó Lakatos Barna ▪ **A rendező munkatársa** / Assistant of director: Benedek Zsolt ▪ **Produkciós vezető** / Production manager: Dálnaki Csanád

23

április
Aprilszombat / Saturday
20.00 – Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFOroszország
Russia

William Shakespeare Titus Andronicus c. műve nyomán

TIIT

.....

TIIT

On the basis of William Shakespeare's Titus Andronicus

Rendező ▪ Director: Szergej Potapov / Sergey Potapov
P. A. Ojunszkij Szaha Színház (Jakutföld, Szaha Köztársaság)/
P. A. Ojunszkij Sakha Theatre (Yakutia, the Sakha Republic)

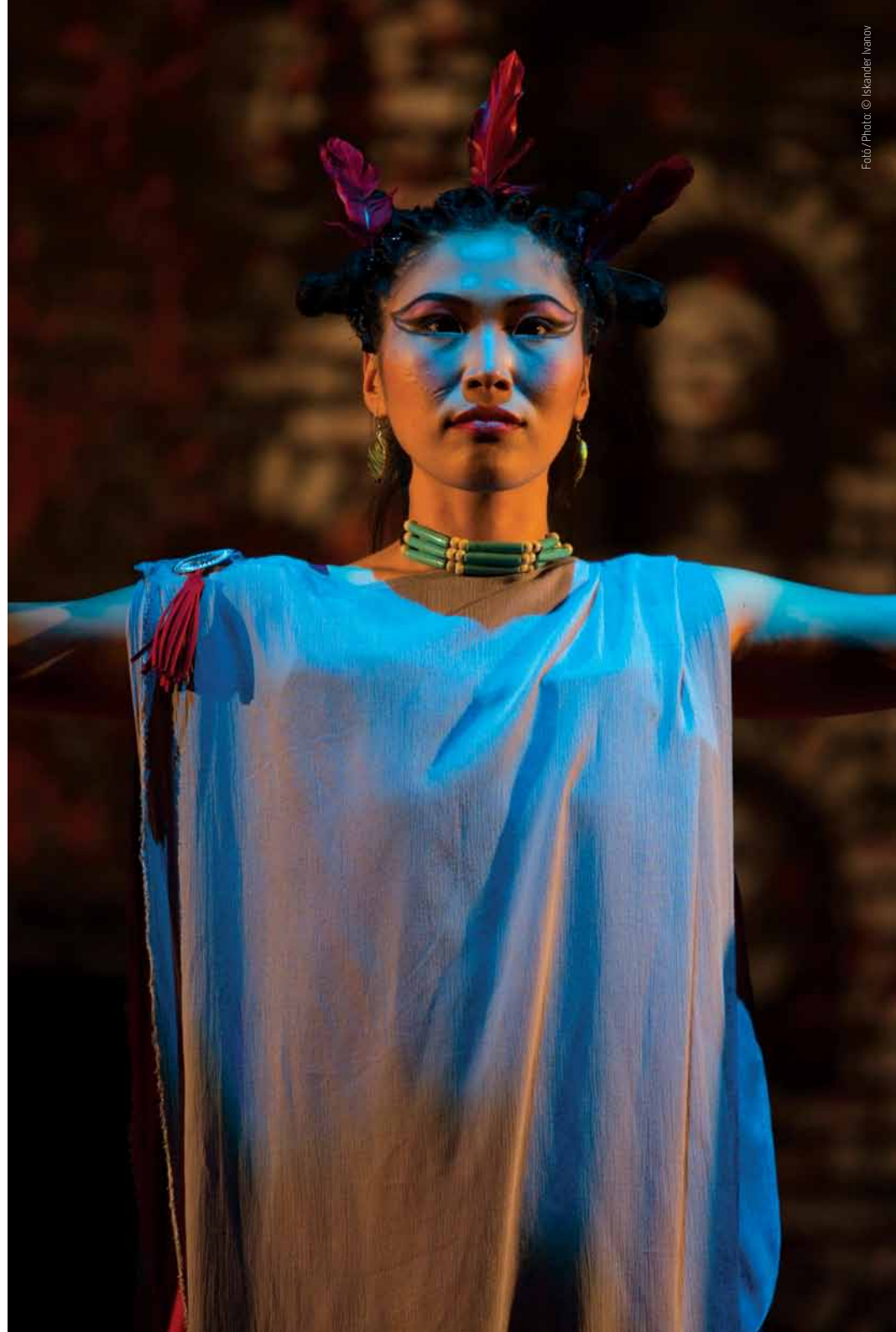
2 óra 30 perc egy szünettel / szaha nyelven magyar felirattal
2h 30' with intermission / in Sakha language with Hungarian subtitles

A nemzetközileg is egyre ismertebb jakut művész, Szergej Potapov, a Szaha Színház főrendezője a jakut színház különleges hagyományait illetve Shakespeare „véres tragédiájá”-t, a Titus Andronicus-t ötvözte egy látványos, az ősi rítusokra emlékeztető előadásban. A színpadi megvalósítás során Shakespeare érett műveinek (Rómeó és Júlia, Hamlet, Lear király, Othello, stb.) motívumai Quentin Tarantino filmes világának expresszivitásával erősödnek fel. A hagyomány szerint a Titus Andronicus Shakespeare legkorábbi művei közé tartozik, és a „véres tragédia” műfajának egyik leghatásosabb példájának tartják. Olyan drámai mű, amelyben a rengeteg rémséges, kegyetlen eseményen keresztül a főhős személyes, mégis egyetemes érvényű tragédiájának szemtanúi lehetünk. Titus Andronicus, a római hadvezér annyi szenvedést, veszteséget él át a történet során, hogy az már ép ésszel szinte fel sem felfogható – így a néző szembesülhet az emberi lét és halál irracionális dimenziójával.

Sergey Potapov, the stage manager of the Sakha Theatre and a Yakut artist who is increasingly well-known on the international scene, has blended the distinctive traditions of the Yakut theatre with the characteristic features of the “bloody tragedies” of William Shakespeare in this production of Titus Andronicus, out of which he has created a captivating spectacle that is reminiscent of ancient rituals. The motifs of Shakespeare's mature dramas (Romeo and Juliet, Hamlet, King Lear, Othello, etc.) are brought to life with the vivid expressiveness of the film world of Quentin Tarantino.

Titus Andronicus is thought of as one of Shakespeare's earliest dramas and one of the most stirring of the so-called “bloody tragedies.” The audience bears witness, through the spectacle of horrific, brutal events, to the personal and, at the same time, universal tragedy of the protagonist. Titus Andronicus, a Roman general, suffers defeat in the course of the drama, but a defeat so utter that it can hardly be grasped with a sober mind. Thus, the audience is confronted with the irrational dimensions of human existence and human death.

Színészek / Actors: Innokentij Lukovtsev, Roman Dorofeev, Iliana Pavlova, Sergei Balanov, Ayaal Ammosov, Petr Basnaev, Elena Rumyantseva, Irina Mikhailova, Iliya Portnyagin, Gennadii Turantaev, Valentin Makarov, Petr Makarov, Petr Sadovnikov, Igor Govorov, Dmitrii Mikhailov, Ivan Popov ▪ **Díszlet** / Set design: Mikhail Egorov ▪ **Jelmez** / Costumes design: Sardana Fedotova ▪ **Zene** / Music designer: Vladimir Pestryakov, Nikolai Pavlov ▪ **Fény** / Light designer: Arkadiy Kharitonov

A. P. Csehov a 6-os számú kórterem című novellája alapján

6

..

6

On the basis of Chekhov's story Ward No. 6

Rendező • Director: Sardar Tagirovsky / Sardar Tagirovsky

Nemzeti Színház / Theatre National, Budapest

4 óra 45 perc két szünettel / magyar nyelven angol felirattal

4h 45' with two intermissions / in Hungarian with English subtitles

A 6-os számú kórtermet Csehov novella formában írta, nem szánta színpadi műnek. Ez talán nem egészen véletlen. A szöveg hihetetlenül drámai és mégis dramatizálhatatlan: ha külső látvánnyá próbáljuk alakítani azt a tájat, amelyet a szerző kizárólag lelki szemeinknek szánt, megraboljuk a művet, megfosztjuk lebegtetett, álomszerű atmoszférájától, ellentmondunk a szerzői szándéknak. Sőt, arra sem érezzük feljogosítva magunkat, hogy előadjuk az örületet, hiszen azt az illúziót keltenénk ezáltal, hogy birtokában vagyunk egy olyan állapotnak, amely lényege szerint ellentmond bármiféle birtoklási törekvésnek.

Értetlenül állunk tehát Csehov novellája előtt, megragadhatatlannak tűnik „normális” értelmünk számára. És mégis hajt egy alakatlan vágy, hogy megmártózzunk benne, s hogy ezt az élményt valamilyen formában megosszuk másokkal. Éppen úgy, ahogy Andrej Jefimics, a novella orvosát is vonzza Ivan Dmitrics Gromov, az örült személye. Annyit tehetünk csupán, hogy megengedjük Csehovnak, hogy kézenragadjon, s így, óvatosan kalauzolja el bennünket ebbe a furcsa világba, amely egyszerre elborzasztó és veszélyesen izgalmas. Persze csak akkor van esély a találkozásra, „ha nem félünk, hogy megcsíp minket a csalán...”

Chekhov wrote Ward No. 6 in the form of a short story. He did not envision it as a drama for the stage. He clearly had good reason for choosing the narrative as his form over the drama. The story is unbelievably dramatic and yet difficult to dramatize. If we attempt to transform the setting, which the author clearly intended us to envision with our inner eye, into a visual spectacle, we steal the work itself and deprive it of its dreamlike atmosphere. We go against the intentions of the author. Indeed, we do not feel ourselves justified in attempting to perform insanity, since we would create the illusion that we have understood a state of mind the essence of which is perhaps that it cannot be entirely understood.

Thus, we stand uncomprehending before Chekhov's short story, which seems to elude the grasp of the "normal" mind. And yet we are still driven by a formless desire to immerse ourselves in it and to share this experience with others, much like Dr. Andrei Yefimich Rabin, the doctor in the story, is drawn to the insane Ivan Dmitric Gromov. The most we can do is allow Chekhov to take us by the hand and lead us into this strange world, which is both horrifying and dangerously exciting. Of course, we will only meet him if we are "not afraid of being stung by the nettles."

Színészek/Actors: Bartók György m.v., Bácsági Ildikó, Beczásy Áron m.v., Béres Miklós m.v., Farkas Dénes, Horváth Lajos Ottó, Katona Dávid m.v., Lukács András m.v., Tóth László, Varga József, Vas Judit Gigi • **Operaénekes/Opera singer:** Balogh Zsuzsanna Eszter • **Hárfaművész/Harpist:** Kriesch Barbara • **Fordítás/Translation:** Szöllősy Klára • **Zeneszerző/Composer:** Bartók György • **Diszlet-, jelmeztervező/Set and costume designer:** Dobre-Kóthay Judit • **Fénytervező/Lighting designer:** Bányai Tamás • **Dramaturg/Dramaturge:** Benedek Zsolt • **Rendezőasszisztens/Assistant director:** Herpai Rita

24

április
Aprilvasárnap / Sunday
20.00 – Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFLengyelország
Poland

Stanisław Wyspiański

AKROPOLISZ

ACROPOLIS

Stanisław Wyspiański

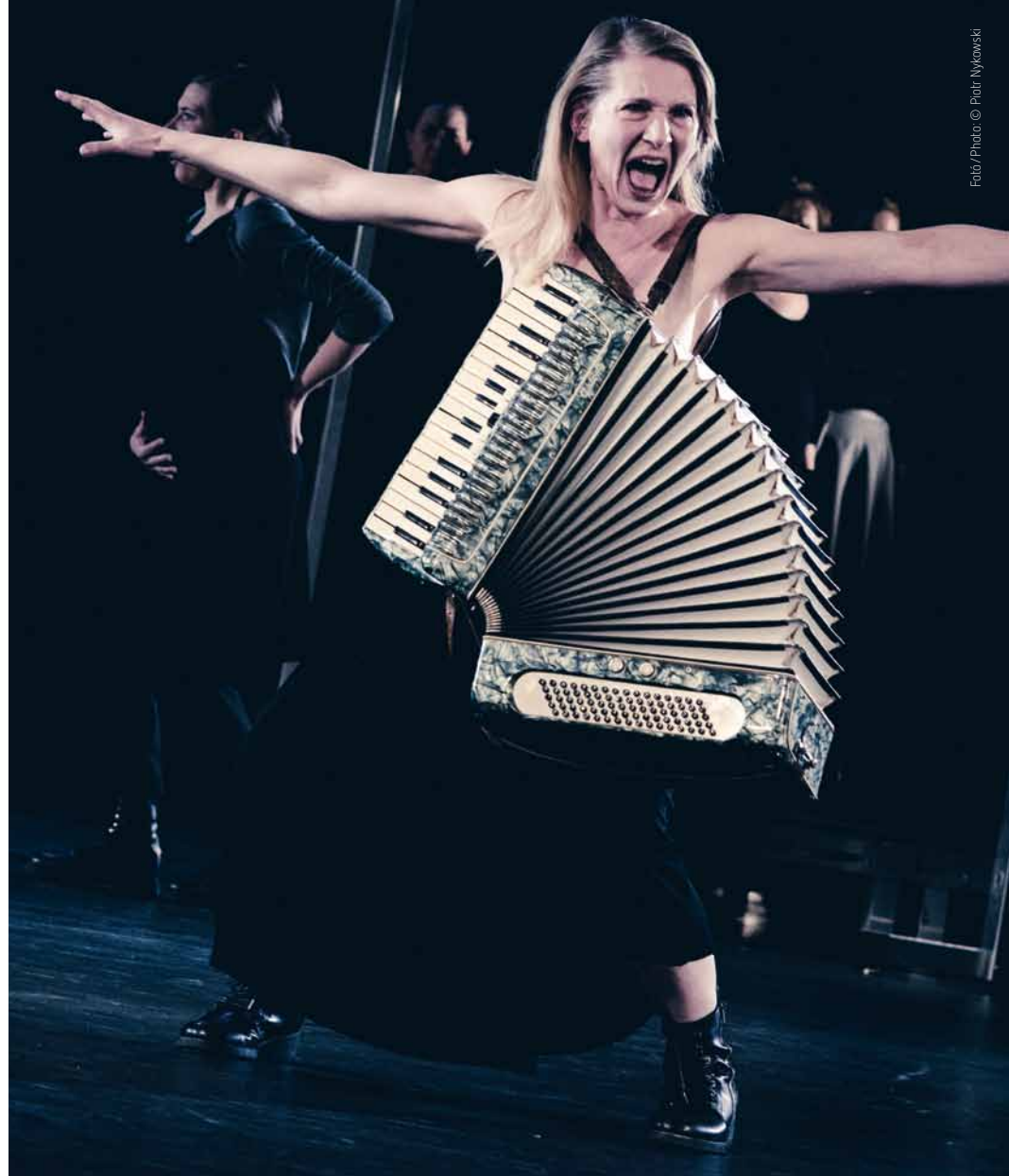
Rendező • Director: Anna Augustynowicz / Anna Augustynowicz
Teatr Współczesny, Szczecin / Teatr Współczesny, Szczecin
1 óra 10 perc szünet nélkül / lengyel nyelven magyar és angol szinopszissal
1h 10' without intermission / in Polish with Hungarian and English synopsis

Wyspiański számára a Wawel volt az a hely, ahol Lengyelország történelmi és jelen útjai találkoztak. Mítoszok és legendák, jelenbeli és eljövendő döntő jelentőségű események itt keltek életre a költő képzeletében. A Wawel-Akropolisz Wyspiański műveiben a nemzeti és az egyéni identitás szimbóluma. A Wawelben minden út az önmegismeréshez vezet, és ebből a szempontból mitikus erővel hat. Anna Augustynowicz nem „korszerűsíti” Wyspiański történelmi és antik motívumaival átszőtt drámáját, hanem felfedi a mai ember állapotát, aki akarata ellenére értelmetlen vitákba és kiüresedett rituálékba van bevonva. Ebben az olvasatban az Akropolisz nemcsak nemzeti drámaként érvényesül, hanem egyetemes jelentőséggel bír. Anna Augustynowicz a színházban keresi a választ az aktuális kérdésekre: hogyan működnek az emberekben olyan ellentétes érzelmek és elhatározások, mint pl. – az építő és romboló szándék, az igazság keresése a hazugságok eszközeivel, a hűség és az árulás.

Wyspiański drámájában ezek az ellentétek univerzális tér-időben nyilvánulnak meg: az alakok nevében nem emberek, hanem szobrok, képek, gobelin figurák szólnak meg. Természetesen, lévén műalkotások, másképp nem tudnak életre kelni, csakis emberi alakokon keresztül. A történelmi álomba merült múlt emlékei Feltámadás Éjszakáján kelnek életre Kristus-Salvator és a harmónia és műzsák görög Istene, Apolló jelenlétében.

(*Włodzimierz Szturc szövege alapján*).

For Wyspiański, Wawel, the fortified architectural complex in Krakow, was the place where the paths of Poland's past and present met. In his imagination, it was the place where myths and legends came to life, along with events that were of crucial importance both in the present and for the future. In his works, the Wawel Acropolis was a symbol of both personal and national identity. In Wawel, all paths lead to self-knowledge, and from this perspective Wawel has a kind of mythical power. Anna Augustynowicz does not "modernize" Wyspiański's historical drama (a composition that is interwoven with motifs from ancient Greece and Bible), but she does discover in it the state of humankind today, a humankind which finds itself drawn against its will into senseless debates and vapid rituals. In her reading, Acropolis is not just a national drama, but also a work with universal significance. In the theater, Augustynowicz seeks answers to pressing questions: how are we driven by contradictory sentiments and promptings, such as the desire to create and destroy, the search for truth even with the use of lies, loyalty and betrayal, the need to take part in the mysteries that drive us to change ourselves and the participation in empty rituals. In Wyspiański's drama, these contradictions find expression in universal space and time: it is not people who speak, but statues, pictures, and the figures depicted in gobelins. As works of art, of course, they can only come to life through human figures who create roles for them. Memories of the past, which have sunk into the slumber of history, come to life in the scene that takes place on the night of the Resurrection between Christ the Savior and Apollo, the Greek god of harmony and the muses. (*On the basis of the text by Włodzimierz Szturc*)

Fotó/Photo: © Piotr Nykowski

Színészek / Actors: Maria Wiecek, Robert Gondek, Joanna Matuszak, Marian Dworakowski, Maciej Likowski, Magdalena Myszkiewicz, Paweł Adamski, Grażyna Madej, Arkadiusz Buszko, Iwona Kowalska, Wojciech Sandach, Konrad Beta, Adam Kuzycz-Berezowski, Grzegorz Młodzik, Ewa Sobiech, Magdalena Wrani-Sztachowska, Paweł Niczewski, Barbara Lewandowska, Maria Dąbrowska, Konrad Pawicki, Szymon Rząca, Anna Januszewska, Michał Lewandowski, Ewa Sobczak, Jacek Piątkowski, Beata Zygarlicka, Adrianna Janowska-Moniuszko, Przemysław Walich • **Diszlet** / Stage design: Marek Braun • **Jelmez** / Costume: Wanda Kowalska • **Dramaturg** / Dramaturge: Włodzimierz Szturc • **Zene** / Music: Jacek Wierchowski • **Koreográfia** / Choreography: Zbigniew Szymczyk • **Video-vetítés** / Video projection: Wojciech Kapela • **Fénytervező** / Lighting director: Krzysztof Sendke • **Rendezőasszisztensek** / Assistants to the director: Tomasz Kaczorowski, Adam Kuzycz-Berezowski • **Ügyelő** / Stage manager: Jolanta Sadkowska

SZAKMAI PROGRAMOK

Minden előadást követően a rendezők részvételével közönségtalálkozóra kerül sor a Fesztiválklubban!

(Magyar és angol szinkrontolmácsolással) • Előzetes regisztráció: szervezes@nemzetisinhaz.hu

Április 12. kedd 18:00 – Fesztiválklub

Tadeusz Kantor (1915-1990) – Az emlékezet tere – kiállítás

• Megnyitő április 12-én 18h-kor a Fesztiválklubban.

A 20. század egyik legnagyobb színházi alkotója rendkívüli módon egyesítette poétikájában Gordon Craig színész-marionett elméletét a lengyel Stanisław Wyspiański vizuális színházeszméjével. A Cricot-2 független színház – amit Kantor 1955-ban alapított – egészen az utolsó, Mejerholdnak szentelt és befejezetlenül maradt előadásáig („Ma van a születésnapom”) a 20. századi avantgárd ars poeticáját követte. A „Halálszínház” manifesztumával és a „Halott osztály” előadásával valójában lezárult a 20. századi színházi reformok korszaka. Jan Kott lengyel színháztörténész szerint Kantor azon kevés művészek egyike, akik „színházi jelekké alakították át az elfelejtett emlékezetet, amely egy behegedt sebként mindannyiunkban ott van. Lehet, hogy éppen ebben áll Kantor-Charon katartikus szerepe – visszahozza a halottakat”.

A kiállítás lengyel kurátora Justyna Michalik, színháztörténész, aki több Kantor-kiállítást rendezett Lengyelországban és külföldön a Cricoteka Múzeum munkatársaként. Kantor happening-korszakáról szóló monográfiája 2015-ben jelent meg Krakkóban.

Április 13. szerda 13:00-18:30 – Kaszás Attila Terem

Nemzeti színházak a 21. században – A sokszínűség harmóniája

2015 tavaszán, a tavalyi MITEM-en nagy érdeklődés követte a Nemzeti Színházak létjogosultságáról, művészeti felvállalásáról szóló kerekasztal-beszélgetést. Reméljük, az idén sem lesz ez másként.

Az a mozgatórugó ugyanis, mely Európa-szerte a nemzeti ars poeticát élteti, egyre újabb színház-művészeti eszközöket, megközelítéseket sorakoztat fel – mondhatnánk, megmaradásunk feltételeként. Egyúttal folyamatosan növekszik azon esztétikai kincsek tárháza, melyben a különbözőség, felsőfokon, tanulsággal szolgál, és egyben gyönyörködött is. Az egyes kultúrák, még ha földrajzilag olykor közel is vannak egymáshoz, a nyelv egyedi zenéjében, s ezáltal a gondolat kifejezésének finom árnyalat-változataiban hordozzák azt, amire fel kell figyelnünk, s amitől európai, szellemi gravitációs terünk egygyé válik. Emellett az is nagyon fontosnak tűnik napjainkban, hogy az odafigyelés ténye legalább annyira „értelmi” feladatnak tűnik, mint egyes nemzeti értékeket hordozó előadások érzelmi befogadása.

• A szakmai kerekasztal résztvevői: Sztatisz Livatinosz (Athéni Nemzeti Színház, művészeti igazgató), Zejko Hubač (Belgrádi Nemzeti Színház, művészeti igazgató), Valerij Fokin (Szentpétervári Alekszandrinszkij Színház, igazgató), Jorge Telerman (a Buenos Airesi Egyesült Színházak Főigazgatója), Vidnyánszky Attila (Budapesti Nemzeti Színház, igazgató).

• Moderátor: Verebes Ernő, a Nemzeti Színház fődramaturgia

Április 15. péntek 14:00 – 18:00 – Kaszás Attila Terem

Metamorfózis – Tadeusz Kantor színháza – Nemzetközi kerekasztal

A „Metamorfózis” elnevezés egyrészt utal Kantornak a kiállításon is bemutatott művészeti korszakváltásaira – a happeningektől a halálszínházig –, másrészt több szempontú megközelítésre invitálja a beszélgetésen résztvevő kutatókat. Kantor előadásainak elsődleges inspirálója a festészet, a rajzok sorozata, melyek a „véletlen” tárgyak, motívumok, irodalmi élmények, reminiscenciák legelső képnyelvi megfogalmazásai. Ezt követik a próbák, amikor e képek, víziók húsvér színészekben és megalkotott tárgyakban jelennek meg. Majd ezután választódnak ki és szólalnak meg a szövegek, melyeket hol Kantor ad színészei szájába, hol a színészek maguk improvizálják őket. S csak e fázisok eredményeként jön létre a partitúra, a zenei koreográfia, majd a már kész előadás summázataként a manifesztum, mely az avantgárd poétikáját követve, egyfajta elméleti auto-interpretációja a műnek.

• Résztvevők: Béatrice Picon-Vallin (Tadeusz Kantor és az orosz avantgárd francia kutatója), Katarzyna Fazan (a krakkói Jagelló Egyetem professzora és a Kantor monográfia szerzője), Katona Imre (rendező, a „Milánói leckék” magyar fordítója), Beke László (művészettörténész, a magyar nyelvű „Halálszínház” c. könyv társszerkesztője), Natalia Zarzecka (az új Cricoteka Múzeum igazgatója) és Justyna Michalik (a Kantor kiállítás kurátora).

• Szervező-moderátor: Király Nina, Tadeusz Kantor egykori munkatársa, a Nemzeti Színház munkatársa

Április 17. vasárnap 14:00 – 15:00 – Kaszás Attila Terem – Fővendég: Valère Novarina

Érthetetlen anyanyelv –

Zenés felolvasó Ráckevei Anna színművész és Pál Lajos harmonikás előadásában

„A magyar nyelv (ahogy a gyerek látta): olyan nyelv, melyet nem ért, de énekelve lát. A nyelv szigete, egyszemélyes, árva és magzati nyelv; sehol nem visszhangzó, magunk előtt hordott test, hullám, a kommunikáció terhe alól felmentett nyelv, mely minden pillanatban emlékeztet bennünket arra, segít megérinteni azt, minden megharapott, meghallott, megrágott, megivott szótag mélyén, milyen volt először rácsodálkoznunk a beszédre. /.../ A magyar nyelv semelyik másik nyelvvél nem rezonált. Mintha az Atlantisz maradványa lett volna, olyannak hallottam: nagydarab elsüllyedt földnek...” (Valère Novarina; Ford.:Sepsi Enikő).

Április 17. vasárnap 15:00 – 17:00 – Kaszás Attila Terem

A lélek lélekzik – Kerekasztal Valère Novarina, Denis Guénoun (rendező, író, filozófus), Sepsi Enikő (műfordító, irodalomtörténész), Visky András (drámaíró) és Rideg Zsófia (műfordító, dramaturg) részvételével. • Sébastien Vlad-Popa (színházesztéta)

Április 17. vasárnap 22:00 – Fesztiválklub

Fesztiválklub – Christian Paccoud és Pál Lajos harmonikások

Amikor PIERMARIA feliratú harmonikáján önmagát kísérve Christian Paccoud énekel a színpadon, az olyan, mintha egy éppen kitörő vulkán tetején találnánk magunkat. „A szegények zongorájának” hangjára síró, álmodó, tangózó és lázadó francia énekes, a Cseh Tamások és Vlagyimir Viszockijok fajtájához tartozó dalköltő. Énekeiben a mindennapi élet köszön vissza fanyar humorral, öniróniával keverve, tangóharmonikájának hangjai a párizsi mulatók hangulatát idézik.

Pál Lajos ujjában ott van a magyar menyegzők szinte valamennyi melódiája, s ő nem fukarkodik kincseivel, ha kéri, már húzza is gyönyörű hangszerét, és repülünk vele egyik tájegységről a másikra. Tudós zenész, aki tudását generációk sorának adta már át, számolhatatlanok tanítványai szerte az országban. A két harmonikás Novarina Képzeletbeli operett című előadásának létrehozásában dolgozott együtt. A próbák nem ritkán végződtek a debreceni színházi büfében hajnalig tartó harmonika eszmecserevel. Ezek hangulatát idézzük most meg e kötetlen zenéléssel.

.....

Április 18. hétfő 16:00-19:00 – Kaszás Attila Terem

Csuanju Opera – A közönség számára nyitott műhely!

1 rész: A kínai színházi smink – 16:00-16:30

Az arcsminkelés a kínai tradicionális színház, a „Xiqu” fontos eleme. Hozzájárul a karakter típusának kialakításához, a személyiség felépítéséhez, és felfokozza az arckifejezéseket. A mondás szerint: „Az arc a drámai kifejezés középpontja, a szem pedig az arckifejezés középpontja.” Ebből egyértelműen kiderül, miért olyan fontos az arcsminkelés.

Az első foglalkozás fél órát vesz igénybe. Bemelegítésül szolgál a következő foglalkozáshoz, Shen Tiemei asszony műhelyéhez. A közönség végigkísérheti a sminkelés folyamatát: az arcfestést, a frizura elkészítését és a fejdísz elhelyezését. Ezáltal a nézők bepillantást nyernek a kínai kultúrába, ízelítőt kapnak a Csuanju opera egyedi stílusából.

2 rész: Shen Tiemei asszony előadása – 16:40-18:00

1. A Csuanju opera világa – Általános bevezetés a Csuanju opera történelmébe és jellegzetességeibe, valamint a Csongqing Csuanju Operatársulat nemzetközi hatásának és eredményeinek ismertetése.
2. Bemutató (Demo) – Shen Tiemei bemutató performanszai. „Sheng”, a férfi szerepek, és „Dan”, a női szerepek bemutatása. A közönség így módon megismerkedhet a Csuanju operastílus visszatérő formai elemeivel.

3 rész: műhelymunka – 18:00-19:00

Shen Tiemei asszony néhány színész segítségével bemutatja a közönségnek a Csuanju előadói stílust. Megismerhetik a „Dan”, vagyis a női szereplők alakításának főbb elemeit: a „víz-ruhajú” (Shuixiu, a bő selymujj meghosszabbítása) és az „ujjmozgatás” technikáit, illetve a férfi szereplők esetében a „legyezőmozgatást” vagy a „rúgás” technikáját (a jelmez mozgatása lábrúgással). Shen Tiemei asszony a Csuanju operaelemlés technikáit is bemutatja. A Csuanju opera különböző technikáival megismerkedve a néző mélyebben átláthatja a Csuanju opera vonzerejét.

.....

Április 22. péntek 16:00 – 18:30 – Kaszás Attila Terem

Németh Antal könyvbemutató

„A 20. század első felének jelentős magyar színházi rendezői között alig akad olyan, akinek teljes pályáivet sikerült bejárnia. Németh Antal sorsa annyiban tragikusabb a többiekénél, hogy két totalitárius politikai rendszerben próbált független művész maradni” – írja Balogh Géza Németh Antal színháza – Életút és pályakép történelmi keretben című

kötete fűlszövegében, mely a Nemzeti Színház Kiskönyvtárának második kiadványa. A filmvetítéssel egybekötött kerekasztal-beszélgetésen a könyv szerzője mellett megszólalnak neves tanítványok, pályatársak, kutatók, valamint Németh Antal szűkebb és tágabb családjának azon tagjai, akik a szívükön viselik e kivételes szellemi hagyaték sorsát. Meghívott vendégeink: Lengyel György rendező; Ablonczy László, a Nemzeti Színház egykori igazgatója, Kurucz Márton, a MANDA munkatársa, Lugosi Lugo László fotós, filmrendező, Eröss Péter filmrendező, Kávási Klára, színháztörténész. Moderátor: Szász Zsolt sorozatszerkesztő.

.....

Április 23. szombat 14:00 – 16:30 – Kaszás Attila Terem

Klütaimnésztától Arkagyniáig – Viteztől Ostermeierig – Valérie Dréville francia és Trill Zsolt magyar színművésszel beszélget színházi útjukról Rideg Zsófia és Verebes Ernő dramaturgok

Foto/Photo © Jean-Louis Fernandez

Valérie Dréville korunk egyik legjelentősebb francia színésznője. 1986-ban Antoine Vitez rábízta Klütaimnésztra szerepét az Elektrában, és a fiatal színésznő alakításának köszönhetően egy csapásra ismertté vált. Három évvel később már a Comédie-Française tagja, ahol 1995-ig marad. Önszántából hagyja ott a nagy múltú intézményt, mert „új vizekre vágynak”, és Anatolij Vasziljev moszkvai színházába megy, ahol tovább folytatja fáradhatatlan színházi útkeresését. Vasziljev először Lermontov Álarcosbáljában rendezte őt, majd Müller Médea-adaptációját, később pedig az

Odéonban Jean Baptiste de Boyer regényéből a Filozófus Terézt vitték sikerre. Olyan nagy színházi és filmes mesterekkel dolgozott még együtt, mint Claude Régy, Jean-Luc Godard, Philippe Garrel, Roberto Castellucci vagy Krystian Lupa. Thomas Ostermeierrel az első közös munka 2013-ban Ibsen Kísértetek darabja volt, amelyért Valérie Dréville elnyerte a legnagyobb francia színházi elismerést, a Molière-díjat. A MITEM-en Arkagyina szerepében láthatjuk őt Ostermeier Sirály rendezésében.

Pucktól Galilei-ig – Vidnyánszkytól Zsótérig

Trill Zsolt a Beregszászi Illyés Gyula Magyar Színház alapítói közé tartozik. Pályafutása a kezdetektől összefonódik Vidnyánszky Attilával, akinek az osztályában tanult a Kijevi Karpenko-Karj Színművészeti Egyetemen. Egyik első – Hubay Miklós drámaíró tanúsága szerint – frenetikus alakítása Shakespeare Puck-ja volt, és ezzel párhuzamosan Beckett Vladimirje. Ezután számos legendás beregszászi előadás főszerepét játszotta vagy inkább – ahogy ő maga szeretet fogalmazni – élte meg. Ezek közül is kiragogy a Szarvassá változott fiú alakja, Luciferé Az ember tragédiájában és a Gyilkosság a székesegyházban Beckett Tamása. 2006-ban követte Vidnyánszky Attilát Magyarországra, és ettől kezdve más rendezőkkel is dolgozik: a lengyel Andrzej Bubiń-nel, az orosz Viktor Rzsakowal, a román Silviu Purcărete-vel. Ők miután egyszer dolgoztak vele, nem tágtottak többé tőle, és újra meg újra rá gondolván választottak darabokat. Az elmúlt két évben Zsótér Sándorral alakult ki szoros alkotói kapcsolat, tavaly a többszörösen díjazott Brandot, idén pedig a Galilei életét hozták létre együtt.

Április 12.- április 19.

COMMEDIA DELL'ARTE mesterkurzus színészeknek – a Nemzeti Színház és az Országos Maszk Színészegyesület közös szervezésében

Alberto Ferraro kurzusa bevezetés a commedia dell'arte világába. Az alapoktól indít: megtanítja, hogyan lehet a maszkot életre keltetni, pontosan, hitelesen és kifejezően játszani mimika és szöveg nélkül. Bemutatja a hagyományos commedia világát, a canovaccio-k felépítését, szereplőit és a köztük feszülő viszonyrendszert, a színpadi előadás kulcsfontosságú elemeit, de legfőképpen arra keresi a választ, hogyan használható fel a commedia dell'arte a mai társadalom kritikus bemutatására. A kurzus elemei között szerepel a rögtönzés, daltanulás, fizikai tréning.

Alberto Ferraro dél-olasz származású szabadúszó színész, tanár – Velencében nőtt fel, itt ismerkedett meg a commedia dell'arte világával és a maszk-készítés művészetével. Jelenleg Rómában él, maszkjait maga készíti, főleg szociális színházzal foglalkozik és Európa-szerte tanít.

Nyílt bemutató a kurzus végén, április 19-én 16h-kor a Festőműhelyben!

PROFESSIONAL PROGRAMMES

The festival will include a series of gatherings that will allow members of the audience to meet the directors of the productions. These gatherings will take place after the performances and will be held in the Festival Club. (with Hungarian and English translation) • Registration for programmes: szervezes@nemzetisinhaz.hu

12. April (Tuesday) 6:00 pm – Festival Club

Tadeusz Kantor (1915-1990) – The Space of Memory – Exhibition • Opening: April 12, 18:00 in the Festival Club.

Tadeusz Kantor, perhaps the greatest theatre artist of the 20th century, brilliantly blended Gordon Craig's theory of the actor as marionette and Stanisław Wyspiański's notion of the theatre as a place of visual art. The Cricot-2 theatre, which Kantor founded in 1955, adhered consistently to the ars poetic of the Avant-Garde, all the way up to the last production, "Today is my Birthday," which was dedicated to Meyerhold and remained unfinished. Kantor's "Theatre of Death" manifesto and production entitled "Dead Class" brought the era of the theatre reforms of the 20th century to an end. According to Polish theatre historian Jan Kott, Kantor was one of the rare artists who "transformed forgotten

memories, which are in each and every one of us like wounds that have scabbed over, into theatre signs. Perhaps this is the essence of Kantor's Charon-esque cathartic role – he brings back the dead." Justyna Michalik, the Polish curator of the exhibition, is also a historian of the theatre. She has organized several exhibitions on the creative work of Kantor in Poland and in other countries as a member of the staff of the Cricoteka Museum. She also published a monograph on Kantor's happening era in 2015 in Krakow.

13. April (Wednesday) 1:00 pm – 6.30 pm – Kaszás Attila Stage

National Theatres in the 21st century – A Harmony of Many Colors – Roundtable

In the spring of 2015, the roundtable discussion that was held as part of MITEM on the functions, roles, and artistic undertakings of national theatres met with considerable interest. We hope that this will be the case this year as well. The motivations that have given renewed life to national ars poeticas all over Europe have brought with them an array of increasingly innovative theatrical tools and approaches – perhaps, one might say, as a precondition of their survival. In addition, the aesthetic treasure chest of culture has been continuously growing, the treasure chest in which difference and diversity both edify and entertain. Individual cultures, even if geographically close to one another, bear something to which we should be very attentive in the distinctive music and subtly varied shades of expressive meaning of their languages, and it is this that unites the cultural world of Europe. Furthermore, it is important to acknowledge in our time that attentiveness is as much a matter of "intellectual" perception as it is the emotional enjoyment of performances that are expressive of the values of the individual nations.

• *Participants in the roundtable:* Stathis Livathinos (National Theatre of Greece, artistic director), Željko Hubač (Belgrade National Theatre, artistic director), Valery Fokin (Alexandrinsky Theatre in St. Petersburg, artistic director), Jorge Teerman (Complejo Teatral Buenos Aires, general director), Attila Vidnyánszky (Budapest National Theatre, director).

• *Moderator:* Ernő Verebes, main dramaturg of the Budapest National Theatre.

15. April (Friday) 2:00 pm – 6.00 pm – Kaszás Attila Stage

Metamorphosis – The Theatre of Tadeusz Kantor – *International Roundtable*

The use of the word metamorphosis in the title of this roundtable refers to the changes that took place in the various periods of Kantor's career as an artist, shifts that are on display in the exhibition, ranging from happenings to his notion of a theatre of death, but it is also intended to be understood as an invitation to the participations in the discussion to approach the various questions that will be raised from an array of perspectives. The primary inspiration for Kantor's productions was painting, the series of drawings which were the first visual expressions of objects, motifs, literary experiences, and reminiscences "accidentally" stumbled upon. This was followed by rehearsals in which these images and visions were given form in flesh and blood and in objets d'art. Then came the texts, which sometimes were selected by Kantor and sometimes were improvised by the actors. The complete score of a production, the musical choreography, came into being only as the product of these stages, as did the manifesto, which, as a summary of the production, adhered to the poetics of the Avant-Garde and offered a kind of theoretical self-interpretation of the work.

- *Participants: Béatrice Picon-Vallin (a French scholar of Tadeusz Kantor and the Russian Avant-Garde), Katarzyna Fazan (a member of the faculty at the Jagiellonian University in Krakow and the author of a monograph on Kantor), Imre Katona (director and Hungarian translator of "The Milano Lessons"), László Beke (art historian, publisher of the Hungarian book Halálszínház [Theatre of Death]), Natalia Zarzecka (director of the new Cricoteka Museum) and Justyna Michalik (curator of the Kantor exhibition).*
- *The roundtable will be organized and moderated by Nina Király of the National Theatre, who worked together with Tadeusz Kantor.*

17. April (Sunday) 2:00 pm – 3.00 pm – Kaszás Attila Stage – Guest artist: Valère Novarina

An Incomprehensible Mother Tongue –

Reading with musical accompaniment, performed by actress Anna Ráckevei and accordion player Lajos Pál. "The Hungarian language (as seen by the child): a language that he cannot understand, but can see when it is sung. The island of the language, a language for one, an orphaned and embryonic language; never an echo, a body we bear, a corpse, a language freed from the burden of communication, which continuously reminds us, helps us sense, in the depths of each bitten-off, dead, masticated, drunk syllable what it was like when we first awoke to the wonder of speech. /.../ The Hungarian language did not resonate with any other language. As if it were a relic of Atlantis, this is how it sounded to me: like a huge chunk of earth that had sunk..."

17. April (Sunday) 3:00 pm – 5.00 pm – Kaszás Attila Stage

The Soul respires (L'esprit respire) –

Roundtable with Valère Novarina, Denis Guénoun (director, writer, philosopher), Enikő Sepsi (literary translator, literary historian), András Visky (playwright), and Zsófia Rideg (literary translator, dramaturge).

- *Moderator: Sébastien Vlad-Popa*

17. April (Sunday) 10:00 pm

Festival Club: Accordion players Christian Paccoud and Lajos Pál

When Christian Paccoud begins singing to the accompaniment of his PIERMARIA accordion, we feel that we are on top of a volcano that is about to erupt. Like Tamás Cseh or Vladimir Visocky, the French singer is one of the poet-songwriters who can tune our ears to the weeping, dream-like piano melodies of the poor and the lively tango music of the rebellious. His songs present everyday life, served with a wry sense of humour, mingled with irony and self-reference, taking us into the atmosphere of the Parisian cabaret. Lajos Pál has almost all of the Hungarian wedding songs and wedding music safely stored away in his fingers, and he is not miserly with his wealth. If asked, he takes his beautiful instrument in hand and

lifts us with his melodies from one fantastic land to another. He is a musician and scholar who has passed on his learning to generations of musicians, his innumerable students, who live all over the country. The two accordion players have worked together on a production of Novarina's Imaginary Operetta. Rehearsals often stretched into the night and early morn and led to fruitful exchanges of ideas next to the snack bar in the Debrecen theatre. We will conjure this mood with this casual music-making.

18. April (Monday) 4:00 pm – 7.00 pm – Kaszás Attila Stage

Chuanju Opera Workshop – Open to the public

4:00 pm - 4:30 pm First part: Chinese theatre make-up

Facial makeup is of vital importance in the art of „Xiqu“, a traditional form of Chinese theatre. It helps create character type, build a personality, and enliven facial expressions. There is a saying: „The face is the center of dramatic expression, and the eyes are the center of facial expressions.“ This explains why facial makeup is so important. The workshop will last 30 minutes. It will be a warm-up for the following workshop conducted by Ms. Shen Tiemei. Audiences are invited to see the process of applying makeup to the performers, observing them as they have their makeup done, bind their hair, and apply their hair accessories. This process of observation will gradually lead audiences into Chinese culture and give them a feeling for the art of Chuanju Opera, its style, and its uniqueness.

4:40 pm – 6:00 pm Part Two: Lecture by Ms. Shen Tiemei

1. *About Chuanju Opera* – A general introduction to the history of Chuanju Opera and its characteristics, as well as the international influences and achievements of the Chongqing Chuanju Opera troupe.
2. *Demonstration* – Ms. Shen Tiemei will give demonstration performances illustrating how to perform „Sheng“, the male roles, and „Dan“, the female roles. The demonstration will give audiences clear impressions of the skills of the performers of Chuanju Opera.

6:00 pm - 7:00 pm Part three: Workshop

Together with fellow actors and actresses, Ms. Shen Tiemei will show the audience how to perform in the Chuanju style. For „Dan“, or female characters, the audience will have a chance to learn „Water Sleeve“, „Finger Play“, etc. For „Sheng“, or male characters, the audience can learn „Pleat-kicking“ and „Fan-playing“ skills. In the meantime, Ms. Shen Tiemei will also teach the special technique of Chuanju Opera Singing. By teaching audiences various techniques of Chuanju opera, she fosters a better understanding of the charms of Chuanju Opera.

**22. April (Friday) 4:00 pm – 6.30 pm –
Kaszás Attila Stage**

Book presentation: Antal Németh

In a brief remark on the cover of the book *Németh Antal színháza – Életút és pályakép történelmi keretben* ("The theatre of Antal Németh – his life and career in historical context"), Géza Balogh makes the following observation: "Very few of the prominent Hungarian theatre directors of the first half of the 20th century managed to have a complete career from start to finish. The fate of

Antal Németh is even more tragic than the fates of his fellow directors because, though he lived under two different totalitarian regimes, he strove to remain an independent artist." The book is the second publication in a series entitled Library of the National Theatre. As part of the roundtable discussion, which is being held in combination with film projection, the author will be joined by famous students, colleagues, scholars and members of Antal Németh's nuclear and extended family who hold the artistic legacy of this extraordinary director dear. Invited guests include director György Lengyel; László Ablonczy, former director of the National Theatre; Márton Kurucz of MANDA; photographer and film director László Lugosi Lugo, and film director Péter Eröss, Klára Kávási, historian of theatre. Zsolt Szász, editor of the series, will be the moderator.

**23. April (Saturday) 2:00 pm – 4.30 pm –
Kaszás Attila Stage**

From Clytemnestra to Arkadina – from Vitez to Ostermeier

French actress Valérie Dréville and Hungarian actor Zsolt Trill converse with dramaturgs Zsófia Rideg and Ernő Verebes about their creative journeys in the theatre

Valérie Dréville is one of the most important actresses of our time. In 1986, Antoine Vitez gave her the role of Clytemnestra in *Electra*, and the young actress won immediate recognition for her remarkable interpretation of the role. Three years later, she became a member of the Comédie-Française, where she remained until 1995. She eventually left the prestigious institution because she found herself longing to explore "new waters." She became a part of the group of artists working together with Russian director Anatoly Vasiliev in Moscow, where she continued to explore the art of the theatre. Vasiliev began by giving her a role in Mikhail Lermontov's drama *Masquerade*, and she later won acclaim for her performances in Heiner Müller's *Medea Material*

and her part in an adaptation for the stage of Jean-Baptiste de Boyer's novel *Thérèse Philosophe*. She worked together with influential masters of the theatre and film, including Claude Régy, Jean-Luc Godard, Philippe Garrel, Roberto Castellucci and Krystian Lupa. In 2013, she worked together with Thomas Ostermeier for the first time in a production of Henrik Ibsen's *Ghosts*, for which she was awarded a Molière Prize. She will be performing the role of Arkadina in Ostermeier's production of Anton Chekhov's *The Seagull*.

From Puck to Galilei – from Vidnyánszky to Zsótér

Zsolt Trill was one of the founders of the Illyés Gyula Hungarian National Theatre of Beregszász (today Berehovo in Ukraine). His career has been closely intertwined with the career of Attila Vidnyánszky from the outset. He studied with Vidnyánszky at the National University of Theatre, Cinema and Television of Karpenko-Kary. One of his first roles was that of Shakespeare's Puck, which according to playwright Miklós Hubay he performed with boisterous verve. Another was Beckett's Vladimir. He then performed (or rather, as he likes to say, lived) leading roles in many of the legendary productions in Beregszász. These roles included the part of the boy turned into a stag (a play inspired by a poem by Ferenc Juhász), the part of Lucifer in Imre Madach's *Tragedy of Man*, and the part of Thomas Becket in *Murder in the Cathedral*. In 2006, he followed Vidnyánszky to Budapest, and since then he has worked with several other directors, including Andrzej Bubiń, Viktor Ryzhakov, and Silviu Purcărete. After having worked with him once, these directors were loath to let him loose, and again and again they made decisions concerning the works they wished to direct with him in mind. Over the course of the past two years, he has worked together closely with Sándor Zsótér. Last year, their production of *Brand* won several prizes, and this year they created a production of *The Life of Galileo* together.

12-19. April

COMMEDIA DELL'ARTE master class for actors –

organized by the National Theatre and the National Mask Actor's Association

Ferraro Alberto's master class offers an introduction to the world of commedia dell'arte. He begins at the beginning: he teaches participants in the course how to bring a mask to life and how to combine mimicry and text in order to act expressively and powerfully. He presents the world of traditional commedia and the ways in which to set up a canovaccio, including ways of developing characters and using the tensions between them, as well as the essential elements of a performance. Fundamentally, he examines how commedia dell'arte can be used to present a critical vision of society today. Improvisation, singing, and physical training are important elements of the course.

Alberto Ferraro is a free-lance actor and teacher from southern Italy. He grew up in Venice, where he became acquainted with the world of commedia dell'arte and the art of making masks. He currently lives in Rome. He makes his own masks, and he is involved primarily with social theatre. He teaches in locations all over Europe.

Presentation open to the public at the end of the course, April 19, 16:00 in the Painter's Studio!

RENDEZŐK / DIRECTORS

Adélaïde Pralon / Adélaïde Pralon – Imigyen szóla Louis de Funès / Thus Spoke Louis De Funès

▪ A párizsi Színművészeti Főiskola (ESAD – École supérieure d'art dramatique) elvégzése után 2006-ban saját társulatot alapított Tout le désert à boire néven. Színrre vitte két saját darabját, a Chacun chez soi-t és a Combinaisons-t, amelyeket Párizsban, illetve az Avignoni Fesztiválon mutattak be. Nagyjából ugyanebben az időben ismerkedett meg és kezdett rendezőasszisztensként és dramaturgként együtt dolgozni Valère Novarinával. Elkísérte Magyarországra is, első alkalommal 2009-ben, amikor a Képzletbeli Operettet rendezte a debreceni Csokonai Színházban. Emellett Pralon fordítóként is dolgozik: regényeket és színdarabokat ültet át angolról franciára, és tagja a Maison Antoine Vitez nevű fordítószövetségnek, amely aktívan kutatja fel a kortárs színházművészet új hangjait. Olyan szerzők darabjait mutatták be az ő fordításában Franciaország- és Belgiumszerte, mint Simon Stephen, Evan Placey és Liz Duffy Adams. ▪ After having completed an acting course at the ESAD (École supérieure d'art dramatique) in Paris, Adélaïde Pralon founded her own company, « Tout le désert à boire » in 2006. She produced two of her own plays, *Chacun chez soi* and *Combinaisons*, performed in Paris and at the Festival d'Avignon. It was at this time that she met Valère Novarina and began to work with him as an assistant director and dramaturg. She accompanied him to Hungary for the first time in 2009 to direct *Képzletbeli Operett* at the Csokonai Theatre in Debrecen. She also translates novels and plays from English into French and belongs to the Maison Antoine Vitez, an association of translators very active in finding new voices in contemporary theatre. Her translations of playwrights such as Simon Stephen, Evan Placey and Liz Duffy Adams have been performed all over France and Belgium.

Àlex Rigola / Àlex Rigola – A közönség / The Public

▪ Az 1969-ben Barcelonában született Àlex Rigola négy darabot állított színpadra a madridi La Abadía színházban. A Férjek és feleségek Woody Allen forgatókönyvének alapul, és a társulat két évig turnézott vele, de ő jegyezte Richard Dresser *Jobb idők* című előadását, O'Neill *Utazás az éjszakába* című darabját, és Jarry *Ubu királyát* is. 2003 és 2011 között Barcelona egyik legnevesebb színházában, a Teatre Lliureben rendezett, ahol sok egyéb mellett színpadra állította a Macska a forró bádogtetőn című darabot, Peter Morgan *Nixon-Frost* című művét, Tom Stoppard *Rock'n'Roll*-ját, amit a barcelonai szinkritikusok a legjobb előadás és a legjobb női főszereplő díjával is kitüntettek. Díjesőt hozott az ugyanebben az időszakban színpadra állított 2666 is, amit Roberto Bolaño azonos című regénye ihletett. A Lliure-beli korszaka után szabadúszóként dolgozott tovább. Emlékeztess rendezése volt Shakespeare *Coriolanus*-a, illetve a Trágédia című darab, amely Nietzsche A trágédia születése című művének alapul szolgáló vizuális eposz, csakúgy mint a Rendőrpátkány című darab, ami Roberto Bolaño novellája alapján született. 2010 óta Rigola irányítja a Velencei Biennálé színházi szekcióját. ▪ Born in Barcelona in 1969, Àlex Rigola has staged four shows at La Abadía: *Husbands and Wives*, based on a film script by Woody Allen (the production has been touring for two years now), *Richard Dresser's Better Days*, O'Neill's *Long Day's Journey into Night*, and *Jarry's King Ubu*. From 2003 to 2011, he served as the director of the Teatre Lliure, one of the main theatres of Barcelona, where he staged, among many other shows, *Cat on a Hot Tin Roof*, Peter Morgan's *Nixon-Frost*, Tom Stoppard's *Rock & Roll* (awarded prizes for the best show and best actress by the Critics of Barcelona), 2666, based on the lengthy novel of the same title by Roberto Bolaño (the production won several awards). After having completed his tenure at the Lliure, he worked as a freelancer. His production of Shakespeare's *Coriolanus*, *Tragedy* (a visual poem based on Nietzsche's *The Birth of Tragedy*), and *Police Rat*, based on a short story by Roberto Bolaño, merit particular mention. Since 2010, Rigola has directed the theatre section of the Biennale of Venice.

Anna Augustynowicz / Anna Augustynowicz – Akropolisz / Acropolis

▪ A Jagielloni Egyetem színművészeti fakultásán szerzett diplomát, de tanulmányokat folytatott a krakkói Nemzeti Színházművészeti Akadémián is. 1992 óta a szcczini Kortárs Színház művészeti vezetője. Pályafutása során nagyon sok híres társulatnál rendezett, például a gdanski Wybrzeze Színházban, a varsói Powszechny Színházban, a varsói Varietés-színházban, a wrocławai Kortárs Színházban és a Stefan Jaracz Színházban Łódzban. Az általa rendezett darabok legtöbbször kortárs lengyel vagy külföldi dráma, amelyek gyakran a világpremierjét rendezte meg. Anna Augustynowicz rendezései általában ellentmondásosak, de ugyanakkor nagyon elismertek a közönség és a kritikusok által is. Számos neves színházfesztivál díjat kapott, 2014-ben például a Zygmunt Hubner-díjat. Ezt a díjat azoknak a kimagasló színházcsinálóknak ítélik oda, akik társulataikkal művészi eszközökkel is megjelenítik a polgári gondolatot, a civil kurázst.

▪ Graduated from the Jagiellonian University, having studied art of the theatre. She also studied directing at the National Academy of Theatre in Kraków. Since 1992, she has served as the artistic director of the Contemporary Theatre in Szczecin. Over the course of her career, she has directed in many renowned theatres, including for instance the Wybrzeze Theatre in Gdańsk, the Powszechny Theatre in Warsaw, TR Warszawa, the Contemporary Theatre of Wrocław, and the Stefan Jaracz Theatre in Łódź. She chooses her repertoire primarily from contemporary dramaturgy, both Polish and foreign. She has done the productions of several world premieres. Anna Augustynowicz's productions, although sometimes considered controversial, are highly appreciated by critics and audiences. She has received numerous awards at various theatre festivals. In 2014, Augustynowicz won a Zygmunt Hubner prize as the Theatre Personality – a prestigious award given to outstanding artists of the theatre who pursue the dramatic arts in the spirit of civic thought.

Bocsárdi László / László Bocsárdi – Vízkereszt, vagy amire vágytok / Twelfth Night, or What you Will

▪ Bocsárdi László az ősszmagyar színházi élet egyik fontos rendezője, a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház vezetője. 1984-1989 között a gyergyószentmiklósi Figura Kísérleti Színház alapító-vezetője volt. Ez „Erdély hetedik színháza”. 1990-1994 között a Figura Stúdió Színház művészeti vezetője volt. 1995-ben a Marosvásárhelyi Színművészeti Egyetemen szerzett rendező diplomát Tompa Gábor tanítványaként. Ugyanettől az évtől a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház művészeti igazgatója, majd 2005-től igazgatója. 2003-ban átveszi a Jászai Mari-díjat, majd a *Caligula* (2012) és a *Hamlet*-rendezéseiről (2014) az Uniter-díjakat.

▪ László Bocsárdi is one of the most significant directors of the Hungarian theatre, manager of the Tamási Áron Theatre from Sepsiszentgyörgy (Sfântu Gheorghe). He was the founder and director of The Figura Laboratory Theatre in Gyergyószentmiklós, "the seventh theatre of Transylvania", between 1984 and 1989. He was the artistic director of the Theatre between 1990 and 1994. He has received his diploma in directing in 1995 at the University of Arts, Marosvásárhely (Târgu-Mureş) as a student of Gábor Tompa. He has been the artistic director of Tamási Áron Theatre, Sepsiszentgyörgy (Sfântu Gheorghe) since 1995, and general director since 2005. In 2003 he receives the Jászai Mari Award, and later on, for the *Caligula* (2012) and *Hamlet* (2014) productions he wins the Uniter Awards, too.

David Doiasvili / David Doiasvili – Éjjeli menedékhely / The Lower Depths

▪ A grúziai Tbiliszi-ben született. A Rustaveli Állami Intézetben (ma Shota Rustaveli Színház- és Filmművészeti Egyetem, Tbiliszi) Mikheil Tumanishvili színházrendezői osztályában szerzett diplomát. Rendezőként Tbiliszi-ben és külföldön tevékenykedik. Jelentősebb rendezései között szerepel: *Fa* (M. Doiasvili), *Bovaryné* (G. Flaubert) (Dimitrij Alexidze Színház, Tbiliszi); *Három nővér* (A.P. Csehov), *Salomé* (O. Wilde) (Mardzhanashvili Színház, Tbiliszi). A londoni Királyi Nemzeti Színházban megrendezte Shakespeare vigjátékát a *Szentivánéji álom*t, míg Leedsben a Playhouse Színházban, Miller *Salami borsorkányok* című drámáját. 1998 óta a Tbiliszi Állami Zenés és Drámaszínház főrendezője.

▪ Was born in Tbilisi, Georgia. Graduated from the Rustaveli State Institute in Tbilisi (studio of M. Tumanishvili). As a director works for theatres in Tbilisi and abroad. Among his productions are *Tree* by M. Doiasvili, *Madame Bovary* by G. Flaubert (the D. Alexidze Theatre, Tbilisi), *Three Sisters* by A.P. Chekhov, *Salomé* by O. Wilde (the K. Mardzhanashvili Theatre, Tbilisi). He also staged *A Midsummer Night's Dream* by W. Shakespeare for the Royal National Theatre in London and *The Crucible* by A. Miller in the Playhouse Theatre in Leeds, Great Britain. Since 1998, Principal director of Tbilisi Music and Drama State Theatre.

Galambos Péter / Péter Galambos – Szeszélyes nyár / Summer of Caprice

▪ Színházrendezőként végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskolán, de korábban képzőművészeti tanulmányokat is folytatott alkalmazott grafika szakon. Elsősorban színházrendező, de maga tervezi a díszleteit, és maga írja a színpadi szövegeit – társakkal, mert számára fontos a közösségépítés is. A látványos díszlettervek képzőművészeti tevékenységéből születnek. Rendezőként és díszlettervezőként is számos jelentős előadást hozott létre az Új Színház, a Veszprémi Petőfi Színház, a Zsámbéki Színházi és Művészeti Bázis, a Bárka Színház, a Vörösmarty Színház, a Jászai Mari Színház, a Gárdonyi Géza Színház, a Ruttikai Éva Színház, a Szegedi Nemzeti Színház, a Centrál Színház, a Madách Színház, és a Budapesti Kamaraszínház társulatainak művészeivel.

▪ Completed his studies in theatre direction at the University of Theatre and Film Arts in Budapest, but earlier he had also pursued studies in the fine arts, majoring in applied graphic arts. He is a theatre director first and foremost, but he also designs scenery and write the scripts for the productions, naturally working in close collaboration with his colleagues, since he regards community and teamwork as important values. The visually captivating set designs are clearly in part the product of his work in the fine arts. As a director and stage designer he has created many remarkable productions, working together with the artists of the theatre companies of the Új Színház (New Theatre), the Veszprémi Petőfi Theatre, the Theatre and Art Base in Zsámbék, the Bárka Theatre, the Vörösmarty Theatre, the Jászai Mari Theatre, the Gárdonyi Géza Theatre, the Ruttikai Éva Theatre, the Szeged National Theatre, the Centrál Theatre, the Madách Theatre, and the Budapest Kamaraszínház.

Nyikolaj Roscsin / Nicholay Roschin – *A holló / The Raven*

▪ Színész, rendező, diszlettervező. 2006 óta a moszkvai A. R. T. O. színház művészeti vezetője. Roscsin 1974-ben született, és 1997-ben diplomázott az Orosz Színművészeti Akadémián A. V. Borogyin professzor osztályában. Színművészeti tanulmányai idején alapította az Örültek Hajója elnevezésű társulatát, amelynek első előadása A méhész című darab volt. A darabot, amelynek alcíme Parabola Brueghel nyomán, jelölték a Legjobb Moszkvai Első Előadásnak járó díjra 1998-ban. Roscsin mára rendszeres résztvevője számos színházi fesztiválnak, és több díj birtokosa is. Szerzője számos előadásnak, amelyeket a moszkvai Mejerhold Központban állítottak színpadra, különféle művészeti kísérleti programok keretében. Ezeket a kísérleti programokat a különböző színpadi iskolák elsajátítása érdekében alapították. 2003-ban Roscsin egy pszichofizikai színészi kurzust vezetett a japán Tadasi Szuzuki és a görög Teodorosz Terzopulosz nyomán a japán Előadóművészeti Központban. Tanított a színpadi rendezők mesterkurzusán a Mejerhold Központban, és a Moszkvai Művész Színház stúdiójában. 2005 és 2009 között színművészetet és rendezést oktatott a Scsukin Színházi Intézetben V. V. Fokin és M. A. Pantyelejeva kurzusán.

▪ Nicholay Roschin is a director, set designer and actor. Since 2006, he has served as the art director of the Moscow theatre "A.R.T.O.". Born in 1974, in 1997 he graduated from the Russian Academy of Theatre Arts - State Institute of Theatre Arts, where he studied under A.V. Borodin, among others. In the course of his studies at the Institute of Theatrical Arts, he set up a creative group called Ship of Fools. In 1998, their first performance, a composition entitled "The Beekeepers. A Parable after Bruegel", garnered them the Moscow Debuts Festival prize for best production debut on the professional stage. Today, Roschin participates in an array of theatre festivals and holds a number of professional awards. He has also authored several performances created at the Meyerhold Centre (Moscow) as part of art research programmes dedicated to practical learning of the art of staging. In 2003, he studied psychophysical training for the stage on the basis of the methods of Tadashi Suzuki at the Performing Arts Centre (Japan) and the methods of Theodoros Terzopoulos (Greece). He taught a Master's course for stage directors at the Meyerhold Centre and also held courses at the Studio School of the Moscow Academic Art Theatre. In 2005–2009, he taught acting and directing at the Boris Shchukin Theatre Institute.

Pino Di Buduo / Pino Di Buduo – *Angyalok a város fölött / Angels over the city*

▪ Rómában született. Filozófiát tanult a Római La Sapienza Egyetemen, majd két évig a Kulturális Antropológia és a Folklor Tanszékeken volt asszisztens. 1975-ben részt vett a dániai Odin Színházban tartott nemzetközi színész-workshopon, amelyet Eugenio Barba vezetett. 1976-ban Daniela Regnolival közösen Fara Sabinában (Olaszország) megalapította a Potlach Színházat, ahol a mai napig aktívan tevékenykedik művészeti vezetőként. Főként performanszok színrevitelére, különleges projektek megvalósítására, fesztiválokra összpontosít. Ő hozta létre a "Città Invisibili" (Láthatatlan Városok) projektet, amelynek alapját a város témája és a helyek emlékei képezik. Olyan interdiszciplináris multimédiás művészeti projektekről van szó, amely a mai napig nemzetközi szinten aktívan működik, s amelynek keretében 1991 óta több mint 60 „Láthatatlan Várost” hoztak létre világszerte (Olaszországban, Franciaországban, Angliában, Dániában, Braziliában, Texasban, stb.). Pino Di Buduo jónéhány éve tanárként is rendkívül aktívan működik. Fiatal színészek és rendezők számára szervez gyakorlati workshopokat és szemináriumokat. Olasz és külföldi egyetemekkel is együttműködik, köztük például a La Sapienzával, a Roma Trevel, a Salvador Bahiai Szövetségi Egyetemmel és a braziliai Porto Alegrevel. Minden évben világszerte több konferencián és kongresszuson ad elő. 2003. november 22-én Pino Di Buduo a Potlach Színház igazgatójaként és főrendezőjeként a párizsi MSH (Maison des Sciences de l'Homme, Humán Tudományok Háza) levelező tagja lett. 1976 óta a Potlach Színház valamennyi bemutatóját és egyéb projektjét ő rendezte.

▪ Was born in Rome. He studied philosophy at the University of Rome La Sapienza. For two years, he served as the assistant to the chairs of Cultural Anthropology and Popular Tradition. In 1975, he participated in an international workshop for actors in Denmark at the Odin Theatre, which was under the direction of Eugenio Barba. In 1976, he founded Teatro Potlach in Fara Sabina (Italy) with Daniela Regnoli, where he continues to work actively as artistic director. He is intensely active in performance production, special projects, and festivals. He created the Project "Città Invisibili" (Invisible Cities), which is based on the theme of the city and memories of place. It remains active internationally to this day. It is an interdisciplinary and multimedia artistic project, and since 1991 more than 60 "Città Invisibili" have been made in different places all over the world (Italy, France, Austria, England, Denmark, Brazil, Texas etc.). For several years now he has also been very active as a pedagogue. He organizes seminars and practical workshops for young actors and directors. He also collaborates with Italian and International Universities, such as La Sapienza, Roma Tre, the Federal University of Salvador de Bahia and Porto Alegre in Brazil. Every year he participates as a speaker in conferences and conventions all over the world. On the 22 of November 2003, Pino Di Buduo, serving as manager and director of the Teatro Potlach, became associated member of the Maison des Sciences de l'Homme of Parigi. He has directed all the performances and projects of the Potlach Theatre since 1976.

Sardar Tagirovsky / Sardar Tagirovsky – 6 / 6

▪ Oroszországban született, jelenleg Budapesten élő fiatal rendező, színész, bábszínész, különböző kísérleti jellegű színházi előadások, projektek, műhelymunkák ötletgazdája, szervezője, rendezője. A Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem színházrendezői szakán, Bocskári László osztályában tanul. A sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színházban rendezett Csehov Meggyeskert című előadása a 2015-ös POSZT-on közönség-zsűri díját kapta meg.

▪ Was born in Russia. He currently lives in Budapest, where he is active as a director, actor, and puppeteer. He also participates in various experimental theatre performances, projects, and workshops as a director, organizer, and creative artist. He pursued formal instruction in theatre

direction at the University of the Arts in Târgu Mureş in Romania, where he studied with László Bocskári. His production of Chekhov's The Cherry Orchard for the Tamási Áron Theatre in Sfântu Gheorghe won the 2015 audience-jury prize at the National Theatre Meetings in Pécs (POSZT).

Szergej Potapov / Sergei Potapov – *TIIT / TIIT*

▪ 1975-ben született a jakutiai (hivatalos nevén Szaha Köztársaság-beli) Szuntar faluban, az akkori Szovjetunióban. Diplomáját 1996-ban szerezte meg a jakutföldi Kulturális és Művészeti Főiskolán, színház szakon, mint színész. 2003-ban kapta meg az Orosz Színiakadémia rendezői diplomáját. Szergej Potapov az Arany Maszk Díj kitüntettje, ami a nemzeti színjátszás egyik magas elismerése. Szerepelt a kísérleti színházak XV. kairói fesztiválján Egyiptomban. Az Orosz Újhullám (New Russian Wave) című nemzetközi projekt keretében részt vett a Világálmom (World Dream) előadás létrehozásában, a XXIX. Moszkvai Nemzetközi Filmfesztiválra jelölték elsőfilmes kategóriában, csakúgy, mint az ázsiai és csendes-óceáni országok 4. nemzetközi filmfesztiválján

Vlagyivosztkban, az anapai Kinoshock Nemzetközi Filmfesztiválon, a svédországi gothenburgi nemzetközi filmfesztiválon, a kanadai Torontóban rendezett ImagineNATIVE-n is. Filmje, a Hópelyhek (Snowdrops) megkapta a legjobb rendezés és a legjobb férfi színész kategóriák fődíját a 2013-as Csebokszári Nemzetközi Filmfesztiválon.

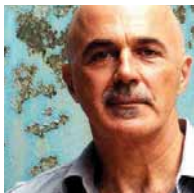
▪ Was born in 1975 in the village of Suntar in the Sakha Republic (or Yakutia, as it is known to the indigenous Yakuts) in what at the time was the Soviet Union. In 1996, he graduated from the theatre program at the Culture and Arts College of the Sakha (Yakutia) Republic as a dramatic theatre actor. In 2003, he graduated from the directing department of the Russian Theatre Academy. He is a recipient of the Golden Mask National Theatrical Award and has participated in the XV International theatre festival of experimental theatres (Cairo, Egypt), the New Russian Wave international project with a play entitled Mecha mira ("World Dream"), the XXIX Moscow International Film Festival in the category of perspective, the IV International Film Festival of the Asia-Pacific countries (Vladivostok), the Kinoshok International Film Festival (Anapa), the International Film Festival in Gothenburg (Sweden) and imagineNATIVE in Toronto, Canada. In 2013, his film Snowdrops won the prizes for Best Directing and Best Actor at the Cheboksary International Film Festival.

Silviu Purcărete / Silviu Purcărete – *Gulliver utazásai / Gulliver's Travels*

▪ Bukarestben született. 1974-ben végezte el rendező szakot a bukaresti Színház- és Filmművészeti Egyetemen. A craiovai Nemzeti Színházban rendezett előadásaisal 1990-től berobban a nemzetközi színházi életbe és világhíressé vált. A fontos színházi fesztiválokon (Avignon, Edinburgh, Tokió, Melbourne, Glasgow, Bath, Varna, Gdansk, Sarajevo). 1992-1996 között a bukaresti Bulandra Színház igazgatója, 1996-2002 között pedig a Limoges-i Színházi Központot vezeti, ahol színházi akadémiát is alapít. Első filmjét 2010-ben rendezte meg Romániában *Válahol Palilulában* címmel. Kitüntették a Románia Csillaga érdemrenddel és a francia Művészeti és Irodalmi Rend Lovagi fokozatával. 2003-tól az Európai Színházak Uniójának egyéni tagja. Jelenleg Párizsban él.

▪ Was born in Bucharest. He completed his studies in directing at the Academy of Theatrical Arts and Cinematography in Bucharest in 1974. From 1990 onwards, he breaks into the international theatre scene with plays he directs at the National Theatre of Craiova and achieves global success at important theatre festivals (Avignon, Edinburgh, Tokyo, Melbourne, Glasgow, Bath, Varna, Gdansk and Sarajevo). Between 1992 and 1996 he works as the director of the Bulandra Theatre in Bucharest, then he leads the Theatre Centre in Limoges from 1996 to 2002, where he also founds a theatre academy. In 2010, Purcărete directs his first movie *Somewhere in Palilula (Undeva la Palilula)* in Romania. He was awarded the Order of the Star of Romania and Chevalier of the French National Order of Merit. Since 2003 he has been an individual member of the Union of Theatres of Europe. Currently he lives in Paris.

Statzisz Livatinosz / Stathis Livathinos – *Ilíasz / Iliad*

■ Athénban született, ott is diplomázott a Pélosz Kacelisz Művészeti Iskolában, illetve az Athéni Egyetemen. Színházi rendezést Moszkvában is tanult a Moszkvai Állami Színházi Intézetben (GITIS) 1984 és 1990 között. 2001 és 2007 között a Nemzeti Színház Kísérleti Színpadának művészeti vezetője volt. Ekkor alapította meg az első görög színházi rendezői iskolát. 2001 és 2003 között tanított a Harvard posztgraduális színháztudományi kurzusán (A. R. T.). Több mint 35 darabot állított színpadra, köztük olyanokat, mint a Rosencrantz és Guildenstern halott T. Stoppardtól, a Lóvá tett lovagok Shakespeare-től (2001), A Moliere új élete (2004) Bulgakovtól, vagy Dosztojevszkij Félkegyelműje (2007), Shakespeare Lear királya (2009), a Danton halála Büchnertől (2011). Elnyerte a moszkvai Kritikusok díját, a Kritikusok

legjobb első rendezőjének járó díját, a Fotosz Politisz színházrendezői-díját, a Karolosz Koun rendezői-díját és a Kritikusok legjobb külföldi színdarab rendezőjének járó díját. Jelenleg az athéni Nemzeti Színház művészeti vezetője.

■ Was born in Athens. He graduated from the Pelos Katselis Drama School and the University of Athens. He studied theatre direction at the Moscow State Theatre Institute GITIS (1984–1990). He served as the Artistic Director of the Experimental Stage of the National Theatre (2001–2007), where he founded the first School of Theatre Directing in Greece. He taught at Harvard's A.R.T. postgraduate theatre studies department (2001–2003). He has directed more than 35 performances of works such as Rosencrantz and Guildenstern are Dead by T. Stoppard, Love's Labour Lost by W. Shakespeare (2001), Moliere by M. Bulgakov (2004), The Idiot by F. Dostoyevsky (2007), King Lear by W. Shakespeare (2009), and Danton's Death by G. Büchner (2011). He was awarded the Moscow Critics Prize, the Critics Best Newcomer Award, the Fotos Politis Award for Theatre Directing, the Karolos Koun Directing Award, and the Critics International Repertory Directing Award. He is now the artistic director of the National Theatre of Greece.

Thomas Ostermeier / Thomas Ostermeier – *Sírály / The Seagull*

■ A mai német színház meghatározó alakja, 1968-ban született Soltau-ban. Pályafutása a berlini «Die Baracke» nevű kisszínházban kezdődött, amelynek vezetését 1996-ban bízta rá Thomas Langhoff, a Deutsches Theater akkori igazgatója. Ostermeier valódi műhelyt hozott létre az addig csak felolvasókra, kisebb előadásokra használt térben. Ehhez megfelelő védeltséget jelentett az anyaszínház, a Deutsches Theater, e stúdióban a produkciógyártás kényszere nélkül, szabadon lehetett kísérletezni. Eleinte a színészi játék kultúterepe lett, majd egyre inkább a kortárs drámaírásé is. Jens Hillje dramaturggal közösen számtalan új darab, fordítás és színrevitel katalizátorai, megvalósítói. A másik «underground» alkotótárs, Jan Pappelbaum, aki a mai napig látványtervezőként dolgozik vele. 1999-ben Thomas

Ostermeier a Schaubühne igazgatója lesz Sasha Waltz koreográfusnővel, 2005-ig vezetik együtt az intézményt. Előadásaival rendszeresen vesz részt az Avignoni Fesztiválon, amelynek 2004-ben társművésze is volt. Számos rendezése turnézik világszerte, 2011-ben eddigi pályafutásáért elnyerte a Velencei Biennálé Aranyoroszlán díját.

■ One of the most prominent figures of German theatre today, was born in 1968 in Soltau. His career began in "Die Baracke," a small theatre in Berlin. In 1996, Thomas Langhoff, the director of the Deutsches Theater at the time, entrusted Die Baracke to his leadership. Ostermeier created a genuine workshop out of the space, which until then had only been used for readings and smaller productions. The Deutsches Theater provided the necessary moral support, and in this studio dramatic artists could experiment boldly without the compulsions and constrictions of having to continuously churn out productions. At first, it served primarily as a place for research into the art of acting, but in time it became more of a space for experimental contemporary dramaturgy and playwriting. With contributions by dramaturg Jens Hillje, innumerable new plays, translations, and productions were created. The other "underground" dramatist to work together with the theatre was Jan Pappelbaum, who indeed continues to work with Ostermeier as a set designer. In 1999, Ostermeier became the director of the Schaubühne, alongside choreographer Sasha Waltz. Together, they served as heads of the theatre until 2005. Ostermeier's productions are regularly performed at the Avignon Festival, and he was associated artist (artiste associé) of the festival in 2004. Many of his productions are on tour all over the world. In 2011, he was awarded the Golden Lion award at the Venice Biennale for his many contributions to the art of the theatre.

Urbán András / Andraš Urban – *Hazafiak / The Patriots*

■ 1970-ben született Zentán (Senta). Alig 17 évesen már független színházat és irodalmi kört alapított, amelyben kiptóbálhatta magát szerzőként, rendezőként és színészként is. Később az ő kezdeményezésére jött létre az Aiowa társulat is, amelynek koncepciója szerint a színház olyan kreatív tevékenységek gyűjtőpontja, amely magában foglal valamennyi művészeti ágat, és nem mentes az ideológiai töltetűl sem. Film- és színpadi rendezői tanulmányait az újkévidi Művészeti Akadémián kezdte meg Vlatko Gilić professzor szárnyai alatt. Rendszeresen állít színpadra darabokat a szabadkai Nemzeti Színházban, 2006 óta ő a Kosztolányi Dezső Magyar Színház vezetője Szabadkán. Egyik alapítója "Desire Central Station" elnevezésű nemzetközi színházi fesztiválnak. Rendezett darabot

Szabadkán, Nišben, Újvidéken, Belgrádban, Szegeden, Bitolában, Ljubljánában, Berlinben, Kolozsváron, Várnában, Mariborban, Rijekában. Rendezései és produkciói díjat nyertek a Vajdasági Színházak Fesztiválján, a Szerbia Fesztiválon, az Infáns Fesztiválon, a Joakimfesten, a Fortress Festen, a Teaterfesten, a magyar Alternatív Színházi Fesztiválon, a Magyar Színházi Fesztiválon, a Bitefen, a Messen, a MOT-on, és Zágrábban.

■ Andraš Urban was born in Senta in 1970. At seventeen years of age, he established an independent theatre and literary workshop as an author, director and actor. Later, he founded a theatre troupe named 'Aiowa', which regards the theatre as a specific form of creative endeavour that nonetheless incorporates all the arts and is, last but not least, ideologically motivated. He began to study

directing at the Academy of Arts in Novi Sad under the mentorship of Professor Vlatko Gilić, where he focused on film and stage directing. He directed plays in the National Theatre in Subotica. Since 2006, he has served as a Manager of the Hungarian Theatre 'Dezső Kosztolányi' in Subotica. He was a founder of the International Theatre Festival 'Desire Central Station'. He has directed plays in Subotica, Niš, Novi Sad, Belgrade, Szeged, Bitola, Ljubljana, Berlin, Cluj, Varna, Maribor, and Rijeka. His stage directing and productions have won awards at the Festival of Professional Theatres of Vojvodina, the Szerbia Theatrical Festival, Infáns, Joakimfest, Fortress Fest, Teatarfest, the Festival of Alternative Theatres of the Republic of Hungary, the Festival of Hungarian Theatres, Bitef, Mess, MOT, and the Days of Satire – Zagreb.

Valère Novarina / Valère Novarina – *Nevek erdejében / The Breeding Pool of Names / Imígyen szóla Louis de Funès / Thus Spoke Louis De Funès*

■ 1947-ben született, párizsi filozófiai és filológiai tanulmányai után Antonin Artaud-ról ír tanulmányt, egy éven keresztül az Isteni színjátékot olvassa, doktori dolgozat írását tervezi Adolphe Appiáról, majd Louis de Funès-ről. 1986 óta rendezi is műveit, legtöbb produkcióját az Avignoni Fesztivál fogadja. Grafikusként és festőként a színházak színpadán egyesíti különböző tevékenységeit, hogy egy eredeti, költői művet hozzon létre. Szerzte Európában fordítják és játsszák műveit, az Egyesült Államokban, Oroszországban, Latin-Amerikában is. 2006-ban a Comédie Française repertoárjára kerül a *Dühödttér* című darabja, szintén az ő rendezésében. 2011-ben az Év előadása díjat nyeri el Franciaországban *Válódó vér* című rendezése az Odéon színházban. A Csokonai Színház társulatával 2009-ben mutatta be Debrecenben a *Képzeletbeli operett* című darabját, amely öt estén át a párizsi Odéon színpadán is látható volt.

■ Valère Novarina was born in 1947. He studied philosophy and philology in Paris and then wrote a treatise on Antonin Artaud. He spent an entire year reading and studying Dante's Divine Comedy. He planned to write a doctoral dissertation on Adolphe Appia and then on Louis de Funès. Since 1986, he has been producing his works. Most of his productions have been performed as part of the Festival of Avignon. He also brings his talents as a graphic artists and painter to his work in the theater, creating original and poetic productions. His works have been translated into many of the languages of Europe and are also performed all over the continent, and also in the United States, Russia, and Latin America. In 2006, his play L'Espace Furieux ("Furious Space") was added to the repertoire of the Comédie Française, with Novarina as director. In 2011, his play Le Vrai sang ("Real Blood"), which was performed in the Odéon Theater, won the Production of the Year prize in France. In 2009, working together with the Csokonai Theater company, he presented his play L'Opérette imaginaire ("The Imaginary Operetta"), which was performed on five successive evenings in the Odéon Theater in Paris.

Viktor Rizsakov / Victor Rizhakov – *Korszerűtlen koncert / Anachronistic Concert*

■ Rendező és színházpedagógus, a kortárs orosz színházi szcéna egyik meghatározó alakja. Sztanyiszlavszkij egykori színházában, a moszkvai Művész Színházban rendez és tanít, az orosz főváros egyik befogadó színházát, a Mejerhold Központot irányítja, Szentpéterváron pedig különleges fesztivált szervez évek óta. Sokan „az új dráma rendezőklasszikusának” nevezik őt. „Azt hiszem, a színház végtelen tér. És csak úgy lehet megközelíteni, hogyha a szöveg áll az első helyen. A szó az, ami végtelen. Mint Brueghel a festészetben, amely többször élményt nyújt. A színházi tér nem horizontális, hanem függőleges. Alapja pedig – a szó. És számomra az az új dráma, amely örökérvényű fogalmakhoz vezet vissza bennünket.” 2011-ben Sztanyiszlavszkij-díjat kapott.

■ Director and theatre pedagogue, is a decisive personality of the contemporary Russian theatre scene. He directs and teaches at what used to be Stanislavski's theatre, now called Moscow Art Theatre, is head of one of the Russian capital's host theatres, the Meyerhold Centre, and has been organising a special festival in Saint Petersburg for years. Many people call him "the classical director of new drama". "I think the theatre is an endless space. It can only be approached by putting the text in the forefront. It is the words that are endless. Just like in a Brueghel painting that provides an experience on several levels. The theatrical space is not horizontal, but vertical and it is our words that serve as its foundation. For me, new drama is the theatre that guides us back to concepts that always hold true." In 2011, Rizhakov was awarded the "Stanislavski Prize".

Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky – *Psyché, Don Quijote / Psyché, Don Quixote*

■ 1964-ben született az ukrainai Beregszászon. Diplomáját a kиеvi Film-és Színművészeti Főiskolán szerezte. A beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház alapító művészeti vezetője volt. Saját színházán kívül dolgozott a kиеvi Nemzeti Akadémiai Színházban (Leszja Ukrajinka Színház), Szlovákiában és a volt Jugoszlávia színházaiban, valamint 1999 óta Magyarországon is tevékenykedik. 2004-ben megválasztották a Magyar Állami Operaház főrendezőjének. Két évvel később a debreceni Csokonai Nemzeti Színház rendezője lett. Számos szakmai díjat nyert, köztük a Mejerhold-díjat a Három nővér rendezésért. 2013-tól a Nemzeti Színház főigazgatója.

■ Was born in Beregovo (Ukraine) in 1964. He obtained his diploma in the College of Film and Theatre Arts in Kiev (Ukraine). He was the founding artistic director of the Hungarian National Theatre in Beregovo. Besides his home theatre he worked in the Kiev National Academic Theatre of Russian Drama (Lesya Ukrainka Theatre), in Slovakia and in theatres of the former Yugoslavia as well. Since 1999 he has also been active in Hungary. In 2004 he was appointed main director of the Hungarian State Opera. Two years later, he became director of Csokonai National Theatre in Debrecen. He has been awarded by numerous professional prizes, including the „Meyerhold Award” which he received for the performance of „Three Sisters”. He has been the director of the Hungarian National Theatre since 2013.

Waldemar Śmigasiewicz / Waldemar Śmigasiewicz – Áttűnés / Fade-in

▪ Film- és színházrendező, jelenleg a varsói Színházművészeti Akadémia professzora. Nem kötődik egy színházhoz sem, több lengyel városban rendez, elsősorban klasszikus drámákat, ill. saját adaptációjában készült klasszikus prózát: Dosztojevszkij – *Bűn és bűnhődés*, Kafka – *A per*, Gombrowicz – *Pornográfia*. Radomban 2012-ben rendezte meg a *Beckett* c. előadást. Nagy sikert arattak Molière-, Csehov-, Fredro-rendezései. Waldemar Śmigasiewicz 1987-ben Nagydíjat kapott Gombrowicz *Ferdydurke* előadásért Lyonban. Ugyanezt a darabot Łódźban a Teatr Powszechny társulatával vitte színe (ezért a kritikusok Arany Maszk díját kapta, és a legjobb rendezés díját az opolei Színházi Konfrontációk Szemlén). Gombrowicz a legkedveltebb szerzői közé tartozik: sorra rendezte az *Esküvő*, az *Operett*, az *Yvonne, burgundi hercegnő*

darabokat, illetve Gombrowicz több prózai műve alapján készített színhadi interpretációkat. 2004-ben Szentpéterváron Grand Prix-val tüntették ki a *Ferdydurke* (XIV fejezet) színhadi változatáért az Európai Színházi Felfedezések Nemzetközi Fesztiválján. ▪ Director and pedagogue. The Professor of Warsaw Theatre Academy, who has been affiliated with various theatres, among others with Powszechny, Ateneum, Polonia, Och – Theatre in Warsaw, Old, Bagatela, Słowacki, STU in Cracow, the Municipal Theatre in Gdynia, Powszechny in Radom, and National Theatre in Skopje. As an expert in Gombrowicz, he has staged a few times: *Ferdydurke*, among others in Powszechny Theatre in Łódź (Best Director Award during 27th Opole Theatre Confrontations and the Golden Mask – Critics' Award), in the Academy of Dramatic Arts in Krakow (Grand Prix during the European Theatre Schools Festival in Lyon in 1987); *Yvonne, Princess of Burgundy*; *Cosmos*, among others in Bagatela Theatre in Cracow (Best Director Award during 24th Opole Theatre Confrontations in 1999); *The Marriage*, *Pornography*; *Hulajegbe* based on Gombrowicz prose (Grand Prix during the International Theatre Discoveries of Europe in Saint Petersburg in 2004); *Trans-Atlantyk* or *Operetta*.

Csie Ping Nan / Xie Ping'an (1940–2014) – Li Yaxian / Yaxian

▪ Kínai színházi rendező, a Kínai Színházművészek Szövetségének volt igazgatója, és örökös igazgatója a Szečuáni Színházművészek Szövetségének. 56 évig tartó karrierje alatt széles látókörű bölcsességgel színpadra állított és rendezett legalább hatvan produkciót, harmincféle operastílusban. Számos díj nyertese volt, amelyek között megtalálható a Wenhua Rendezési Díj Fődíja, és a 4. Kínai Színházi Fesztivál rendezői fődíja is, valamint Szečuán tartomány Tíz Legjobb Film-, Televízió-, Dráma-, és Operarendezőjének díja. A Maszkváltás más általa rendezett operával egyetemben egymás után négy alkalommal nyerte meg a Tíz Legjobb Nemzeti Minőségi Színhadi Produkció címet, illetve öt egymást követő évben a Wenhua Díjat, amivel új rekordot állított fel a kínai operák történelmében. Legfontosabb

szečuáni stílusban fogant operái: *Holt vizek*, *Maszkváltás*, *Kínai hercegnő*, *Turandot*, *Pan Jinlian*, *Hua Ziliang*. A pekingi stílusban színpadra állított operái közül a legfontosabbak: *Hua Ziliang*, *Xuebao hercegnő*. *Meihu* stílusú operája a *Kései Rózsák*. *Kunqu* stílusú operája: *Zhuang Yuan Zhang Xie*. *Yue* stílusú operája: *Yang Naiwu*. ▪ A famous opera and drama director in China, was Director of the Chinese Dramatists' Association and Permanent Director of the Sichuan Dramatists' Association. Over the course of a career that spanned 56 years, he directed and conducted some 60 productions with wisdom and insight, covering 30 distinctive operatic styles. He has won many awards, including First Prize for Directing of the Wenhua Awards and First Prize for Directing at the 4th China Theatre Festival, and he was included among the 'Top Ten Directors' of Films, TV Dramas and Operas of Sichuan Province. *Face-Changing*, along with other operas directed by him, has won the Top Ten National Quality Stage Productions four years in a row and the Wenhua Award for five consecutive years, setting a new record in Chinese opera history. His major works include the following: Sichuan Operas: *Dead Water*, *Face-Changing*, Chinese Princess *Tulanduo*, *Pan Jinlian*, *Hua Ziliang*; Peking Operas: *Hua Ziliang*, Princess *Xuebao*; *Meihu* Opera: *The Late Roses*; and Kun Opera: *Zhuang Yuan Zhang Xie*; *Yue* Opera: *Yang Naiwu*.

Zsótér Sándor / Sándor Zsótér – Galilei élete / The life of Galilei

▪ Zsótér Sándor 1961-ben született Budapesten. Rendező, dramaturg, számos magyar filmben játszott fontos szerepet. A budapesti Színház- és Filmművészeti Egyetemen végezte tanulmányait. 1983-ban kapott diplomát. Zalaegerszegre szerződött dramaturgnak. 1985-ben Szolnokra, '86-ban a Radnóti Színházhoz, '90-ben Nyíregyházára szerződött. 1991 óta rendez. 1992-ben Miskolcra szerződött rendezőnek. 1994-ben Spiró György főrendezőnek hívta a szolnoki színházhoz. 1996-ban a szegedi Nemzeti Színházba szerződött, 1999-ben a Radnóti Színházba. 1996 óta tanít a Színház- és Filmművészeti Egyetemen; 1999 óta a Veszprémi Egyetem Színházstudományi szakán. 2004-2005-ben színészsztálya indított Zsámbéki Gáborral a Színház- és Filmművészeti Egyetemen. ▪ Sándor Zsótér was born in Budapest, 1961. He is a director, dramaturge and actor, who has starred in leading roles in

several Hungarian films. Zsótér studied at the University of Theatre and Film Arts, Budapest. After his graduation in 1983, he started working as a dramaturge in Zalaegerszeg. He continued his work in Szolnok in 1985, then a year later in Budapest in the Radnóti Theatre, to settle in Nyíregyháza in 1990. He has been directing since 1991. Zsótér continued his work as a director in Miskolc from 1992. In 1991 he was asked for the leading director's position in the Theatre of Szolnok by György Spiró. He has worked for the National Theatre of Szeged from 1996, for the Radnóti Theatre, Budapest from 1999. He has been teaching at the University of Theatre and Film Arts since 1996, and at the Department of Theatre Studies, University of Veszprém.

SZÍNÉSZEINK AJÁNLÁSAI

DEDICATIONS MADE BY OUR ACTORS

Trill Zsolt / Zsolt Trill

Az idei már a harmadik Madách Nemzetközi Színházi Találkozó lesz. Én az előző kettőt végignéztam, és ha abból indulok ki, hogy ezeken milyen színvonalas előadásokat láttam, akkor szinte biztos, hogy most sem kell majd csalódnom. De igazság szerint az sem baj, ha lesz egy-két előadás, amely kevésbé tetszik majd. Ha időm engedi, végignézem az idei fesztivált is, hiszen mindig új impulzusokat ad az embernek egy – egy ilyen szemle, és esetleg arra is lehetőséget teremt, hogy az ideérkező rendezőkkel a későbbiekben együtt dolgozhassunk. A programot végignézve nagyon izgalmas előadások

lesznek, akár a kínai operára gondolunk, akár a lengyel előadásokra. Én két előadásban játszom a MITEM programjában, a Don Quijote-ban, és a Galilei életében láthatnak majd a nézők.

Luo Huaizhen: **Li Yaxian** (Chongqing Sichuan Opera Theatre, rendező: Xie Ping'an)

Witold Gombrowicz – Bruno Schulz: **Áttűnés** (Teatr Powszechny, Radom, Lengyelország, rendező: Waldemar Smigasiwicz)

This year, Hungary welcomes theatre artists from all over the world for the third Madách International Theatre Meeting. I attended last year's meeting from start to finish, and considering the extraordinarily well-done performances to which I was treated, I am quite certain that this year I will not be disappointed. Although truth be told, it would not be a terrible tragedy were there to be one or two performances that were not necessarily to my liking. If time permits, I will attend the festival this year from start to finish as well, for one can always glean new ideas from this kind of experience, which offers an engaging panorama. I will also have a chance to work together in the future with the directors who are participating in the festival. The program includes very exciting performances, for instance a work of opera from the Chinese tradition and productions from Poland. I will perform in two productions in MITEM, Don Quixote and The Life of Galilei.

Luo Huaizhen: **Li Yaxian** (Chongqing Sichuan Opera Theatre, directed by: Xie Ping'an)

Witold Gombrowicz – Bruno Schulz: **Fade-in** (Teatr Powszechny, Radom, Poland, directed by: Waldemar Smigasiwicz)

Tompos Kátya / Kátya Tompos

Biztos, hogy az idei MITEM igazán különleges lesz, hiszen eszmeileg és jelentésükben is nagyon különböző előadások érkeznek. Az Európából érkező produkciók nyilván közelebb állnak majd hozzánk, ismerősek lesznek, de egzotikus, számunkra ismeretlen gondolkodásmódot tükröző produkciókkal is találkozhatunk, és megismerhetjük távoli népek kultúráját is. Én úgy látom, hogy egyre inkább tágitja a fesztivál a teret abból a szempontból is, hogy most például egy dél-koreai sámánszertartás is bekerült a programba. Ami nem kifejezetten színházi előadás, inkább rituálé, de számunkra megfelelhet a

színház fogalmával. És mi más lehetne a fesztivál lényege, mint hogy különböző kultúrákat megismerhessünk, és megtudjuk, számunkra mit jelent a színház? Az érkező produkciókból az is kiderül majd, hogy ki hová pozicionálja a színházat, ki milyen hatást akar vele elérni, milyen világot szeretnének teremteni. Nagyon kíváncsi vagyok a Hazafiak című előadásra, hiszen mindig is nagyon érdekelt a délszláv kultúra, ugyanakkor mindig nehéz volt innen felfogni, hogy ott mi történik, kaotikus volt, hiszen rengeteg különböző vallású és identitású ember él egy helyen. Érdekel, ők erről mit mondanak majd. Örülök, hogy szerepelhetek ezen a fesztiválon, mert engem is izgat, hogy mit üzennek majd az előadásaink a külföldi színházi emberek számára.

Homérosz: **Iliász** (Polyplanity Company, rendező: Stathis Livathinos)

Jovan Sterija Popovic: **Hazafiak** (Szerb Nemzeti Színház, rendező: Urbán András)

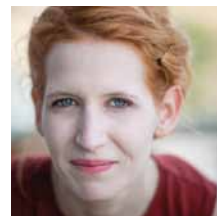
Carlo Gozzi: **A holló** (Alekszandrinszkij Színház, rendező: Nyikolaj Roscsin)

The Madách International Theatre Festival will be particularly engaging and colourful this year, for it brings together an array of productions that are diverse in their ideas and meanings. The productions by theatre groups from other parts of Europe clearly will seem a bit more familiar to Hungarian audiences and artists, but the festival will also include exotic productions that are expressive of different ways of thinking and offer us a chance to acquaint ourselves with the cultures of distant peoples. The festival continues to broaden its scope. For instance, a shamanistic ritual has been included this year as part of the program. It is not a theatre performance understood in the narrow sense, but it nonetheless contains elements of the dramatic arts as we know them. And of course the essence of the festival is to offer us a chance to learn more about different cultures and their traditions and reconsider what the theatre means to us. The various productions will also give us a sense of the roles that the theatre plays in different cultures, the ways in which the practitioners of the dramatic arts seek to capture the interests of their audiences, and the creative visions they endeavour to present. I am particularly eager to attend the performance of The Patriots, as I have always been interested in Southern Slavic culture, but it was always difficult for me to grasp, from Hungary, what was taking place to the south of my homeland. It always seemed chaotic, since people of different religions and identities lived in the same territory. I am curious to know what they have to say about this. It is a great joy to me to be able to participate in the festival, for I am excited by the thought of what our productions will communicate about us to artists of the theatre from the rest of the world.

Homer: **The Iliad** (Polyplanity Company, directed by: Stathis Livathinos)

Jovan Sterija Popović: **The Patriots** (Serbian National Theatre, directed by: András Urbán)

Carlo Gozzi: **The Raven** (Alexandrinsky Theatre, directed by: Nikolay Roschin)

Ács Eszter / Eszter Ács

Izgatottan várom a fesztivált, mert az elmúlt évek alkalmával nagyon sok emlékeztető, inspiráló alkotást láthattam. Úgy érzem az idei program sokszínűsége egyfajta nyitottságra hívja fel a figyelmet, arra, hogy mennyire sokféleképpen lehet megközelíteni magát a színházat. A Kantor-kiállítás számomra az egyik gyöngyszem az idei programban. Viktor Rizsakov munkái nagyon közel állnak hozzám és idén is kíváncsisággal várom az előadását, amelyet a diákjaival készített. Az idei MITEM-en először, a mi osztályunk előadása, a Psyché is megjelenik a fesztiválon, amit nagyon megtisztelőnek érzünk.

Korszerűtlen koncert (Moszkvai Művész Színház, rendező: Viktor Rizsakov)

Csehov: **Sirály** (Théâtre Vidy – Lausanne, rendező: Thomas Ostermeier)

Gulliver utazásai (Radu Stanca Nemzeti Színház, rendező: Silviu Purcărete)

Having had the chance to enjoy a number of memorable and inspiring productions as part of the previous two Madách International Theatre Meetings, I have been waiting with tense anticipation for the festival this year. The diversity of the program this year is a clear expression of a kind of openness, calling attention to the many ways in which we can approach the dramatic arts. For me, the Kantor exhibition is one of the highlights of the program. The works of Viktor Ryzhakov are engaging to me, and I am eagerly waiting to enjoy the production that he has done with his students this year. The production by our class of Psyché will be performed for the first time this year at MITEM, and we are very honoured to be able to participate in the festival.

Anachronistic Concert (Moscow Art Theatre, directed by: Viktor Ryzhakov)

Chekhov: **The Seagull** (Theatre Vidy-Lausanne, directed by: Thomas Ostermeier)

Gulliver's Travels (Radu Stanca National Theatre, directed by: Silviu Purcărete)

FESZTIVÁLSTÁB / FESTIVAL – STAFF

- Vidnyánszky Attila – a Nemzeti Színház vezérigazgatója, a MITEM művészeti vezetője / Attila Vidnyánszky – director of the National Theatre, artistic director of MITEM ▪ igazgatosag@nemzetiszinhas.hu
- Nagy Judit – gazdasági igazgató / Judit Nagy – director of finance
- A. Szabó Magda – stratégiai igazgató / Magda A. Szabó – director of strategy
- Rideg Zsófia – fesztiválszervező / Zsófia Rideg – curator and operation's manager ▪ zsofia.rideg@nemzetiszinhas.hu
- Murányi Ami – nemzetközi asszisztens / Ami Murányi – international assistant ▪ ami.muranyi@nemzetiszinhas.hu
- Márton Éva – művészeti főtitkár / Éva Márton – artistic secretary ▪ eva.marton@nemzetiszinhas.hu
- Dr. Király Nina – nemzetközi kapcsolatok, tanácsadó / Dr. Nina Király – curator ▪ nina.kiraly@nemzetiszinhas.hu
- Kovács Bálint – műszaki igazgató / Bálint Kovács – technical director
- Beregszászi Attila – színpadmester / Attila Beregszászi – stagemaster
- Szabó László – kommunikáció vezető / László Szabó – communications
- Dely Szilvia – marketing / Szilvia Dely – marketing ▪ szilvia.dely@nemzetiszinhas.hu
- Bánfalvi Laura – sajtó, PR-felelős / Laura Bánfalvi – press, PR ▪ laura.banfalvi@nemzetiszinhas.hu
- Eöri Szabó Zolt – MITEM honlap, fotó / Zolt Eöri Szabó – website, photographie
- Kulcsár Edit, Verebes Ernő, Kornya István, Kozma András – nemzetközi kapcsolattartók / Edit Kulcsár, Ernő Verebes, István Kornya, András Kozma – relations internationals
- Kovács Karolina – protokoll asszisztens / Karolina Kovács – protocol assistant ▪ karolina.kovacs@nemzetiszinhas.hu
- Thomas Cooper – angol fordítás / Thomas Cooper – english translation

KAPCSOLAT/CONTACT

- Gáldi Móni – MITEM jegyértékesítés / Móni Gáldi – ticket sales ▪ szervezes@nemzetiszinhas.hu ▪ +36 1 354 1777

JEGYINFORMÁCIÓ / TICKET INFORMATION

- +36 1 476 6868
- Jegyiroda / Ticket Office: 1065 Budapest, Andrássy út 28.

WEBSITE / WEBSITE

- nemzetiszinhas.hu/mitem ▪ mitem.hu ▪ facebook.com/mitembudapest

- Lapzárta: 2016. március 4. / Deadline: 4. March, 2016
- A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!

CÍM/ADDRESS

- Nemzeti Színház Nonprofit Zrt.
- 1095 Budapest, Bajor Gizi park 1.
- Központi telefonszám / phone number: +36 1 476 6800

TÁMOGATÓK/SUPPORTERS

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

NKA
Nemzeti Kulturális Alap

VÁROSNÉZŐ HAJÓUTAK

MENETREND	VÁROSNÉZŐ HAJÓK		VACSORÁS HAJÓK
2016.01.01. - 2016.12.31.	DUNA BELLA	DUNAI LEGENDA	GYERTYAFÉNYES VACSORA
Jan. - Febr.	14:00	18:30	19:00
Március	11:00* 12:30* 14:00* 15:30* 17:00	18:30 19:30 20:15 21:00	19:45
Április	11:00* 12:30* 14:00* 15:30* 17:00* 18:30	19:30 20:15 21:00 21:30	19:45
Máj. - Aug.	11:00* 12:30* 14:00* 15:30* 17:00* 18:30	20:15 21:00 21:30 22:15	19:45
Szeptember	11:00* 12:30* 14:00* 15:30* 17:00* 18:30	19:30 20:15 21:00 21:30	19:45
Október	11:00* 12:30* 14:00* 15:30* 17:00	18:30 19:30 20:15 21:00	19:45
Nov. - Dec.	14:00	18:30	19:00

Foglaljon MOST
online
www.legenda.hu

INFO & FOGLALÁS:

tel.: +36 1 317 2203, +36 1 266 4190

VÁROSNÉZŐ HAJÓK ✓
VACSORÁS HAJÓUTAK ✓

INDULÁS:
Vigadó tér, 7 kikötő

WWW.LEGENDA.HU

